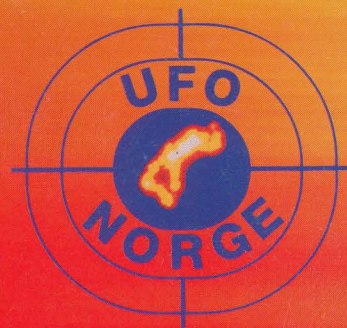

UFO

Nå 40 sider!

NORGES ENESTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 2 - 1996 15. ÅRGANG
ABONNEMENT KR. 150,- PR. ÅR UTGITT AV UFO-NORGE LØSSALG KR. 45,-

**Møte med
Mimi Hynek**

**Er dette en bit fra
det påståtte Roswell-
krasjet i 1947**

**Implantater
presentert i San Marino**

TIDSSKRIFTET UFO NR. 2 1996 - 15. ÅRGANG

Logoen til venstre
viser et bilde tatt av
Hessdalsfenomenet i
1984.

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon

ISSN 977080017500

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

Redaksjonsråd:

Komiteén - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 61 29 07 52

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 numre i året. Abonnement koster for 1996 kr. 150,-. Tillegg for kuvertservice kr. 30,-. Beløpet betales enkelt over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

Copyright UFO-NORGE 1996

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE.

De i UFO offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse (Komiteén):

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling Strand

Informasjons-, kontaktadresse og rapportsentral:

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Røed
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 33 38 65 00 m. automatisk tlf. svarer Fax: 33 38 33 68
Mobiltlf.: 948 38 7 00 Postgirokontonr.: 0826 0 50 50 50

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst, samt UFO-NORGES bibliotek

Ole Jonny Brønne
Ullevålsveien 39
0171 Oslo
Tlf.: 22 56 73 93
Mobiltlf.: 907 49 303
e-post: brenne@norconnect.no

UFO-NORGE Øst - representant

Tore Mostue
Grønli, Roterud
2600 Lillehammer
Tlf.: 61 25 29 83

UFO-NORGE Sør

Torfrid Urdal
Rygg
4448 Gyland
Tlf.: 38 37 68 30
Mobiltlf.: 941 81 800

UFO-NORGE Midt

Geir Steen
Postboks 231
7084 Melhus
Tlf.: 72 87 27 49
Mobiltlf.: 922 00 715
e-post: geirte@login.eunet.no

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 55 28 01 26

UFO-NORGE Midt - representant

Arnulf Loken
Engveien 5 C
7600 Levanger
Tlf.: 57 08 28 02

PROJECT HESSDALEN

v/Erling P. Strand
Bukholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf.: 69 16 96 00
Postgirokontonr.: 0809 4 02 23 56
e-post: erling.p.strand@hiiof.no

UFO-NORGE Nord

Leif Norman Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf.: 76 09 40 02

Trykk: Horjen Libris,

avd. Trykkeri, Flekkefjord

Illustrasjoner:

Carsten Bjørndal Tlf.: 907 56 935

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-TØNSBERG

Føyneveien 12
3132 Husøysund
Tlf.: 33 33 18 22 (dagtid); 33 32 16 64 (kveld)

UFO-SANDEFJORD

Østerøyveien 401
3234 Sandefjord
Tlf.: 33 45 07 26

UFO-ROGALAND

Postboks 786
Krossen
4301 Sandnes
Tlf.: 51 42 57 07

UFO-STAVANGER

Postboks 550
4040 Madla
Tlf.: 51 55 08 08

UFO I NORD

v/Reiel Pedersen
Rubbeldalsveien 8
9990 Båtsfjord

ASTRONOMI

Jan Qvam
Floyveien 47
3080 Holmestrand
Tlf.: 33 05 21 72

AFGM

c/o Ole Morten Vestby
Stasjonsveien 92
1746 Skjeberg
Tlf.: 69 16 83 07

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

... FRA REDAKSJONEN

Fra og med dette nummer har vi øket sidetallet til 40. Dette gjøres fordi vi en del tidligere utgaver har måttet utelate stoff, samtidig som vi gjerne vil gjøre tidsskriftet mer leseverdig og for at abonnentene skal få mest mulig for pengene. Vi antar at leserne setter pris på dette og vil støtte oss med å fornye sitt abonnement for 1996 - dette gjelder selvsagt dem som ennå ikke har gjort dette. NB! Selv om sidetallet går opp har redaksjonen ingen planer om prisøkning, bare så det er sagt!

I denne utgaven har vi som vanlig spalten Rapportnytt, med presentasjon av nylig innkomne rapporter til Rapportsentralen. Dessverre har det vært labert med aktivitet i den siste tiden, derfor er det bare relativt få observasjoner som er innmeldt. En gledelig ting er imidlertid at antall observasjoner i Hessdalen ser ut til å ta seg opp igjen. Hvis den trenden vi aner nå holder frem, skal det bli interessant å se hva som skjer til høsten og vinteren.

Ellers er stoffomfanget i dette nummer kanskje noe preget av vår medarbeider Odd-Gunnar Røeds reise til UFO-konferansen i San Marino i begynnelsen av mai. Her fikk han som vanlig treffe mange nye interessante personer. I tillegg fikk han høre mye nytt om hva som rører seg ute i verden, spesielt når det gjelder de såkalte implantatene. En for oss tidligere ukjent UFO-etterforsker, amerikaneren Derrel Sims, er tydeligvis blant dem som er i fronten når det gjelder å operere ut mulige utenomjordiske im-

plantater fra diverse kroppsdeler fra personer med påståtte nærkontakter av fjerde grad. For ytterligere å underbygge dette har vi, i tillegg til en artikkel hvor vi bringer et lengre intervju med Sims (gjort av Odd-Gunnar Rød i San Marino), sakset og oversatt en artikkel fra *MUFON UFO Journal*. Her beskriver en annen medarbeider av Sims, en kirurg, hvordan han og flere kolleger ekstraherte flere uvanlige fremmedlegemer fra to personer.

Man kan tro det eller ei, men som det er understreket flere ganger i disse artiklene, slike implantater representerer det hittil sterkeste indisium - for ikke å si bevis - for at det i nærkontakter av fjerde grad virkelig foreligger en fysisk, reell komponent. Selv om det nå snart er gått et år siden de første operasjonene av denne art ble utført, mangler det fremdeles resultater av de grundige analysene som implantatene etter sigende har gjennomgått. Inntil vi får definitive svar fra disse kan man bare spekulere. Vi vil selvsagt følge med i saken; Odd-Gunnar Rød står i løpende kontakt med både Derrel Sims og andre nøkkelpersoner.

Ellers bringer vi den siste artikkelen i serien om astrologi. I det siste halve året har redaksjonen fått tilbakemelding fra noen av leserne om at denne artikkelserien kanskje ikke var så veldig populær. Vi tar dette til etterretning, og håper at de av leserne som likevel fant noe fornuftig i dette stoffet, kanskje kan vende seg til andre fora

hvis de er interessert - i tillegg til interessen for UFO-saken, naturligvis!

Angående norske nærkontakter av fjerde grad, presenterer vi denne gangen en sak fra Spania. Der opplevde en ung jente en mulig bortføring sommeren 1991 mens hun var på ferie sammen med familien. Selv om hendelsen ikke er opplagt, har den mange aspekter i seg som peker mot det såkalte nærkontaktsyndromet, såsom (mulig) telepatiske kontakt, innbilt (eller avbrutt) svangerskap etc.

Uansett hvordan man stiller seg til denne typen opplevelser, så forekommer de stadig oftere - også i Norge. Selv om de ikke skulle ha sitt opphav i reelle, fysiske hendelser, ville det i det minste være svært interessant å få innblikk i hvilke mekanismer som får stadig flere mennesker, nærmest over hele verden, til å gjennomgå slike traumatiske "drømmer".

I mellomtiden får vi forholde oss til mer konkrete ting: Redaksjonen søker etter en eller flere språkkyndige personer som kan oversette fra norsk til engelsk. Dette både for å fortsette utgivelsen av vårt newsletter *UFO-Norway News*, dessuten å få Willy Ustads nye bok om Roswell-saken (se bakanmeldelser på side 31) oversatt til engelsk. Sistnevnte prosjekt kan til og med være lukrativt for dem som gir seg i kast med det.

Så gjenstår det bare for redaktøren å ønske god sommer!

Mentz Kaarbø

INNHold

Side

Leder	3
Rapportnytt	4
UFO-konferanse i San Marino	9
Derrel Sims - "alienhunter" eller eventyrer?	17
Leserbrev	19
Astrologi	22
Astronomi	25
Operasjon av mulig utenomjordisk implantat	27
Møte med Mimi Hynek	30
Bokanmeldelser	31
Astronomer og UFO-fenomenet	32
Mulig CE-IV i Granollers, Spania	34
Presseklipp	37

RAPPORTNYTT

Ved Odd-Gunnar Røed

Ikke uventet har rapportmengden gått drastisk ned siden forrige nummer. Dette skyldes i hovedsak at vi har gått mot lysere tider, det er liksom ikke like lett å få øye på bevegelige lyspunkter på en himmel som stort sett er lys fra før. At de mer spesielle sakene også glimrer med sitt fravær er en annen sak. Det skulle ikke være noen grunn til at antallet også her er synkende, da folk tross alt beveger seg mer utendørs om sommeren.

Rapportoversikt

Der hvor ikke annet er angitt, er illustrasjonene hentet fra rapportskjemaene, tegnet av observatøren(e) selv.

Aarnes ved Gvarv i Telemark

Dato: Sommeren 1984
Tidspunkt: Sen kveld
Varighet: 10-15 sekunder
Farve: Sort med div. farvet lys
Lyd: Ingen
Type: CE-1

Som en amerikansk fotball

Her følger en forholdsvis kort, men interessant beskrivelse av et ukjent fenomen i 1984. Tre personer ble oppmerksom på et lys med en diameter på ca. 15 meter, kun 25 meter unna og med form som en avlang, amerikansk fotball. Den beveget seg sakte, ikke mer enn 20-30 km/t. Selve gjenstanden var sort med et flerfarvet lys under og hvitt lys på oversiden.

Etter noen få sekunder forsvant gjen-

standen bak noen trær. Det var vindstille og klart vær.

Tynset i Hedmark

Dato: 1986
Tidspunkt: Sent på kvelden
Varighet: 5-10 minutter
Farve: Ingen spesiell
Lyd: Tikkende lyd

Sterk tikkende lyd og kuler som deler seg
Denne rapporten ble levert som et tillegg til en annen sak, men ved nærmere ettersyn er det faktisk denne som er mest interessant. Vi lar observatøren selv fortelle:

“Det var på Tynset og det var sent på kvelden. Vi sto ute da vi hørte en meget sterk tikkende lyd. Vi så ei stor rund kule komme sørfra over åskammen. Der ble den stående en lang stund. Så ble lyden sterkere, og kula delte seg til 5-6 kuler [som var] mye mindre enn den store. Tre kuler dro vestover og to-tre kuler østover. Så forsvant lyden, men den store kula hang fortsatt på

samme plass.

Plutselig startet den tikkende lyden igjen, de små kulene returnerte til den store og smeltet sammen til én kule som forsvant raskt sørover. Tikkelyden forsvant.”

Rykende ved Arendal i Aust-Agder

Dato: 14. september 1991
Tidspunkt: Ca. kl. 19.00
Varighet: 5-6 sekunder
Farve: Lysende metallisk med grønn korona
Lyd: Surrende
Type: CE-I

Forsvant bak trærne

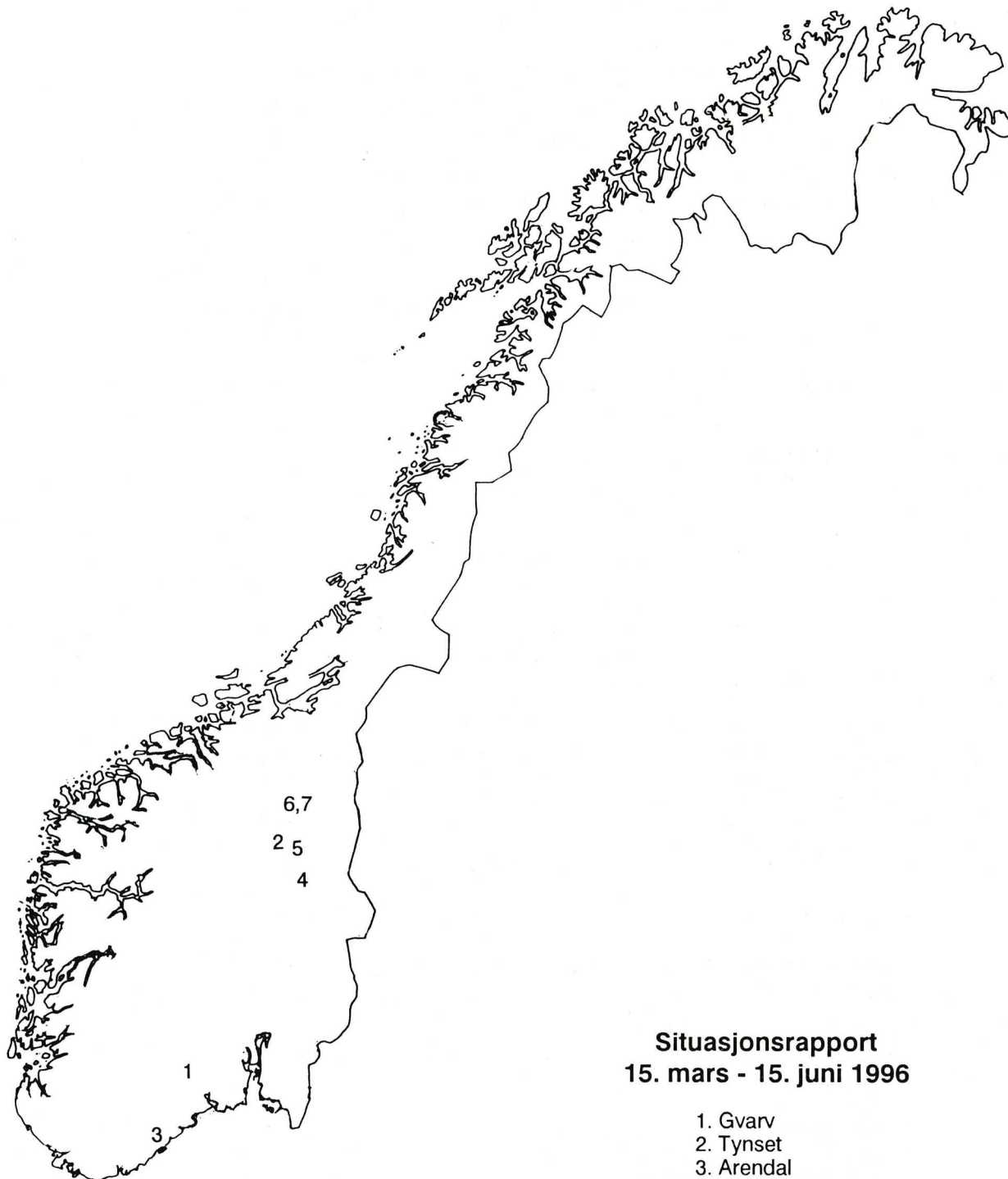
Denne historien har vi fått fra en skoleelev fra Rykende utenfor Arendal. Fra før vet vi at i de traktene har det skjedd en god del merkelige ting opp gjennom årene. Hvem husker vel ikke november 1981 da det i en fjorten dagers periode nærmest flommet over med rapporter og bilder fra lysfeno-

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i tiden 15. mars til 15. juni 1996. Rapporter hvor observasjonsstedet er merket med *, er omtalt i artikkelen.

Observasjonsdato	Begynnelstidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Antall vitner	Beskrivelse	Evt. identifikasjon
Sommeren 1984	Om kvelden	10-15 sek.	3810 Gvarv	3	Sort objekt m. flere lys *	
1986	Sen kveld	5-10 min.	2500 Tynset	2	“Klikkende kule(r)” *	
14.09.91	Ca. 19.00 NST	5-6 sek.	4800 Arendal	1	Sigarformet objekt m. grønne lys *	
25.01.96	22.25 NNT	5 min.	2482 Storsjøen	2	Måne deles og daler *	Sannsynligvis månen Venus?
29.01.96	18.50 NNT	Ca. 20 min.	2560 Alvdal	5	Lys sakte mot vest	
23.02.96	Ca. 22.50 NNT	3 min.	7480 Hessdalen	2	Avlangt lys m. blinklys *	
12.04.96	23.15 NNT	4 min.	7480 Hessdalen	1	Bev. lysende gult obj. *	

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport
15. mars - 15. juni 1996

- 1. Gvarv
- 2. Tynset
- 3. Arendal
- 4. Storsjøen
- 5. Alvdal
- 6. Hessdalen
- 7. Hessdalen

**Aarnes ved Gvarv i Telemark,
sommeren 1984**

Ill.: Carsten Bjørndal

Tynset i Hedmark, 1986

Ill.: Carsten Bjørndal

menene over byen. Noen år etter dette ble spesielt Frolandsområdet nord for byen nærmest hjemsøkt, i tillegg til spredte observasjoner fra hele områ-

det omkring. Hva som egentlig foregår er vanskelig å si, men noe må det være som gjør denne delen av landet vårt spesielt utsatt. Så for de av våre lesere

som bor i området: Send oss rapporter med opplevelsene deres!

Skoleeleven med denne rapporten var i 1991 16 år gammel. Denne kvelden var han på vei til en kamerat. Han skriver: "Det var i syv-tiden på kvelden, jeg så plutselig et sigarformet, metallisk objekt med grønne lys rundt. Det beveget seg med jevn fart og en svak summende lyd. Jeg så objektet bare i få sekunder før det forsvant bak noen trær som sto 150 meter unna. Jeg vil anslå objektet til å være ca. 50 meter bortenfor disse. Jeg løp inn for å hente mine foreldre, men da vi kom ut var det ingenting å se.

Jeg er sikker på at objektet var gråfarget metallisk med flere grønne lys på kroppen (se tegning). Lysene var ikke blendende på noen måte. Jeg er ingen overtroisk person, men dette var uanormalt! Jeg har aldri benektet at UFOer finnes. Mine foreldre var ikke overbevist om at jeg hadde sett noe unaturlig, men fikk dette bekreftet en uke senere gjennom Agderposten. Der sto det et innlegg om at objekt med dette utse-

Rykende ved Arendal, 14.09.91

Ill.: Carsten Bjørndal

de var observert flere steder i nærheten blant annet i Froland og at observasjonene var gjort på samme tidspunkt."

Storsjøen ved Koppang i Hedmark

Dato: 25. januar 1996

Tidspunkt: Kl. 22.25

Varighet: 5 minutter

Farve: Gul

Lyd: Ingen

Delt måne

Så drar vi igjen tilbake til Hedmark og til de samme traktene og personene som i 1986 hadde observasjonen med den tikende lyden. Saken er som følger:

"Klokken er 22.25, jeg går ut på terrassen, som ligger mot vest, tenner en røyk og ser rett på "månen". Jeg tenker at "guri meg" så klar og stor og så fin farve. Stusser litt på at den er så lav i høyde på himmelen. Plutselig er det akkurat som om det kommer bladverk i veien foran månen - midt på. Det finnes ingen busker/trær i den posisjonen, så jeg flytter meg et skritt til hver side, men bladverket er der fortsatt. Jeg roper på mannen min, og han ser også dette. "Månen" deler seg i to og den øverste delen blir borte i sakte tempo! Mens den underste delen går

sakte ned bak åskammen og blir borte ca. kl. 22.30.

Et skarpt lys skinner opp bak åskammen og er der fram til kl. 23.00. Vi fant ikke igjen den virkelige månen, men den hadde andre sett tidligere på kvelden (!) Vi hørte ingen lyd.

Det var stjerneklart og -20 grader. Kvelden etter befant månen seg sørvest kl. 22.30.

Konklusjon: Det var nok månen

Dette er en interessant rapport, fordi det etter all sannsynlighet virkelig er månen som er observert her. Grunnen til at den har fortonet seg såpass spesiell skal vi forsøke å begripe:

1. Den virkelige månen skulle være i samme retning og forsvinne bak åsen i vest omtrent på det angjeldende tidspunkt. Nedgang bak horisonten forskyves med halvannen time for hver kveld i denne perioden (i slutten av januar), mens tidspunktet for rett sør utsettes med 50 minutter hver kveld. Tiden for oppgang forskyves kun med 13 minutter hver formiddag. Dette står å lese i Almanakk for Norge 1996.

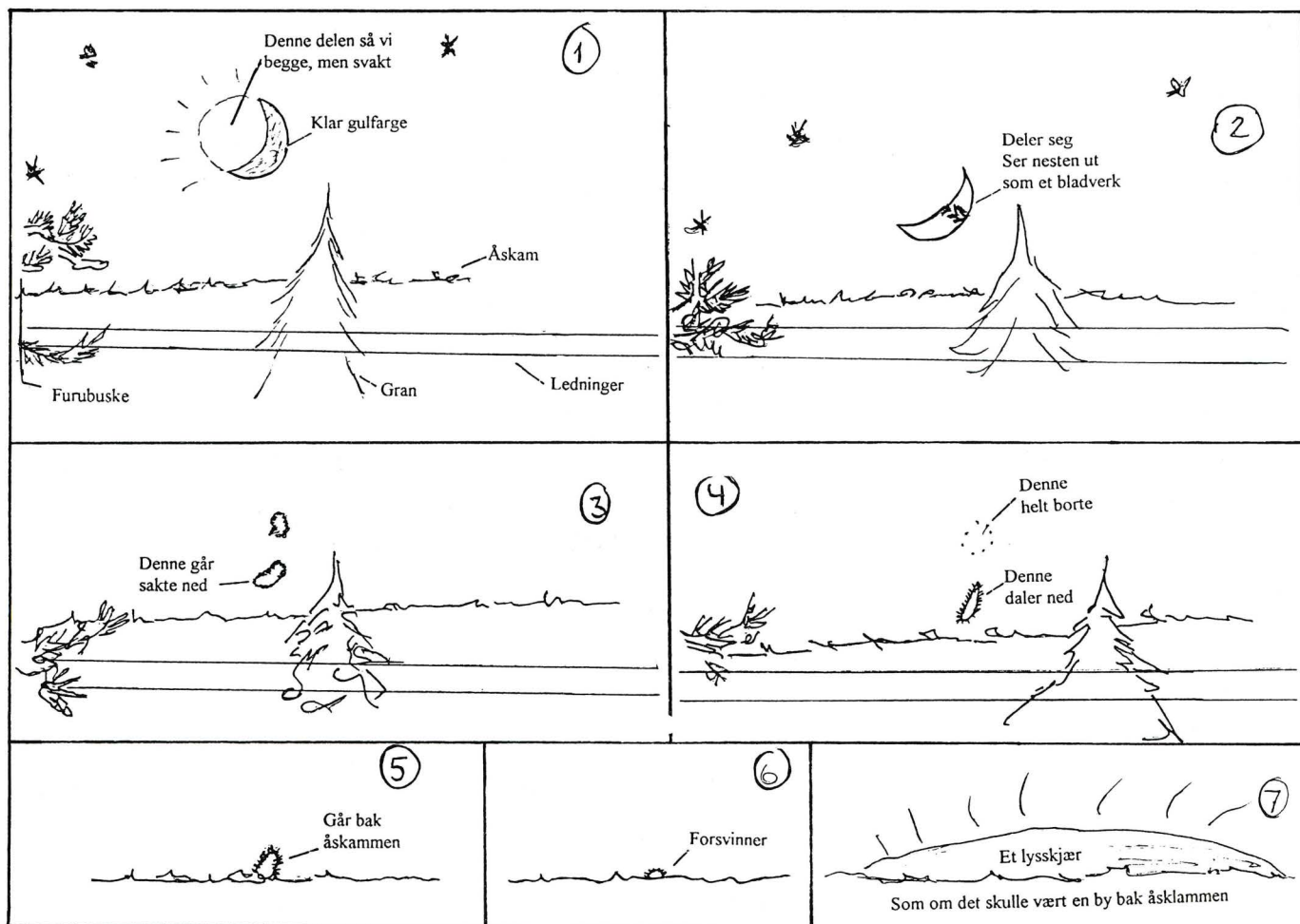
2. Den nevnte "måne" er noe større enn månen og litt gulere. Dette er en meget vanlig optisk illusjon. Jo nærmere månen er horisonten (åskanten i dette tilfellet), jo større vil den virke.

Likeså vil farven virke mørkere (gulere eller endog rødlig) og sterkere. Dette er noe vi ser ennå tydeligere ved fullmåne når den stiger over horisonten.

3. At "månen deler seg" ved at bladverk tilsynelatende oppstår kan nok skyldes lokal fuktighet, skylag eller andre former for turbulens i atmosfæren. Dette fenomenet kan ofte få stjerner til plutselig å forsvinne for så å dukke opp igjen, selv om været er tindrende stjerneklart. Atmosfæren er nemlig aldri helt klar og stadig kan turbulens forkludre ellers gode muligheter for gode iakttagelser. Dette er også hovedårsaken til at romteleskopet "Hubble" sterkt har forbedret vår tilgang til hittil ukjente stjerner og ikke minst planeter, som vi nå oppdager nye av nesten månedlig. (Hubble er et teleskop som ligger i bane rundt jorden, så langt ute at turbulens og uro i atmosfæren ikke lenger er forstyrrende).

Turbulensen vil i dette tilfellet forårsake at månen ser ut til å dele seg, da dette sløret vil ligge foran deler av månen. Fem minutter er heller ikke særlig lang tid og det lå tydeligvis en del lokal fuktighet i det sjiktet månen passerte før den forsvant.

Denne fuktigheten vil også medføre at lysskjæret fra månen vil "henge igjen" etter at den har gått ned bak åsen.

Det er bra at vi også får inn slike rapporter til UFO-NORGE, da det er lett å bli lurt av atmosfæriske forstyrrelser som kan gi optiske illusjoner. Rapportøren foreslår også (på spørsmål i Rapport-skjema om hva han tror han har sett) at fenomenet var en luftspeiling. Og det er jo meget nær sannheten.

I tillegg bør det nevnes at observatørene også så konturene av hele måneskiven i startfasen, men at kun snaue halvparten var opplyst. Dette stemmer også nøyaktig med almanakken. Og vi har vel alle noen ganger kunnet skimte hele måneskiven når den egentlig bare er halv. Det er rett og slett sollys som reflekteres fra jorden og treffer den del av månen som da ikke er direkte opplyst av solen. Fenomenet kalles jordskinn.

Hessdalen i Sør-Trøndelag

Dato: 23. februar 1996
Tidspunkt: Ca. kl. 22.50
Varighet: 3 minutter
Farve: Hvit
Lyd: Ingen

Men Hessdalen var ikke død

Heldigvis, hadde vi nesten sagt, så er det fremdeles liv laga i Hessdalen angående observasjoner, om enn av sporadisk art. Denne rapporten kommer fra Jan Barwin som reiste til Hessdalen nettopp i det øyemed å kunne observere fenomenet. Han forteller:

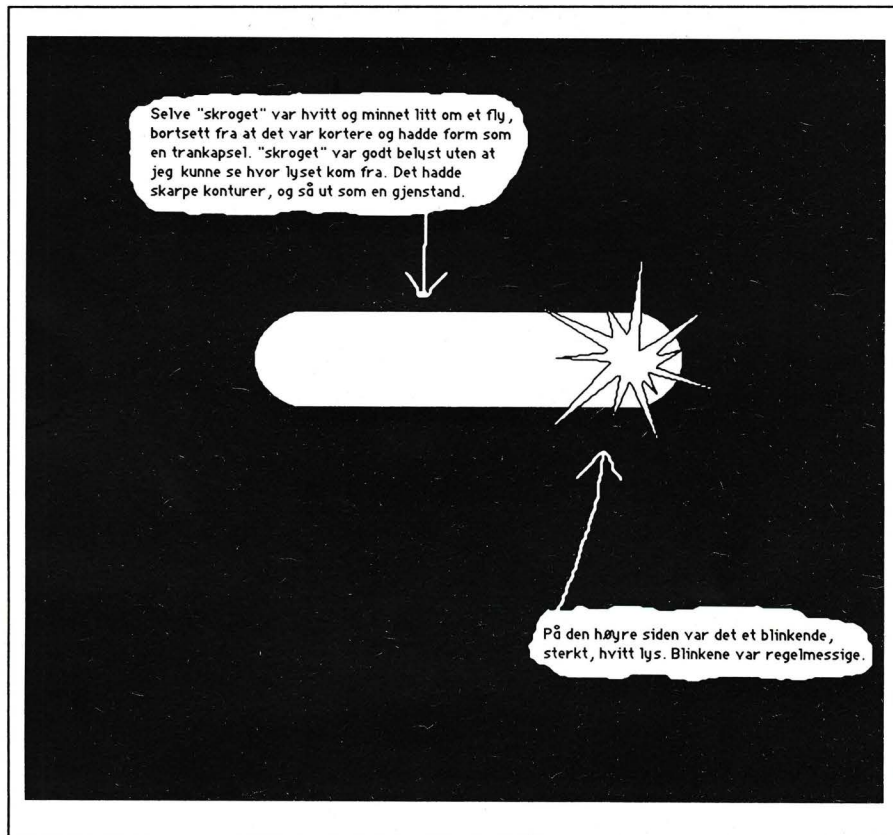
“Vi hadde forberedt oss relativt grundig, blant annet ved å lese Hessdals-rapporten og gjøre oss kjent med de geografiske forholdene via detaljkart.”

Som en pillekapsel

“Været var helt klart, med svært god sikt. Ca. kl. 22.50 denne fredagen ble Andreas [B. Olsen] oppmerksom på et blinkende lys i sør, ganske lavt over horisonten. Vi sto da på “plataet” [hvor hovedkvarteret sto i 1984, red. anm.]. Gjennom teleskop på stativ så han en hvit gjenstand med fasong som en pillekapsel. Den sto først stille, med et hvitt blinkende lys på høyre side. Etter noen sekunder begynte den å bevege seg i forhold til stjernene, loddrett nedover i moderat fart, før den ble stående stille igjen. Deretter så jeg i teleskopet og så det stillestående objektet, som igjen setter seg i bevegelse, nå mot venstre, før den stoppet igjen. Da det igjen ble Andreas’ tur til å se i teleskopet var gjenstanden borte. Vi fikk heller ikke øye på den med det blotte øye.

Opplyst utenfra

Gjenstanden hadde sett ut som et fast legeme som hadde blitt opplyst uten-

Hessdalen, 23.02.96

fra. Vi så flere fly den kvelden, både før og etter observasjonen. “Vår” gjenstand så ikke ut som noe fly og bevegelsene var også av en slik art at det ikke kunne ha vært et fly. Vi tegnet observasjonen hver for oss, og tegningene ble ganske like. Det eneste vi var uenige om, var hvorvidt det også var lys på venstre side av gjenstanden. Når det gjelder utseendet forøvrig viser vi til tegningen.”

Teleskopet var på 20x50, altså med 20 gangers forstørrelse og 50 millimeters objektiv.

Kommentarer

Det ble gjort forsøk på å fotografere gjenstanden uten at UFO-NORGE i skrivende stund har mottatt noen fotos. Vi må også få gjøre oppmerksom på at fly som har retning rett mot (eller fra) observatøren vil gi inntrykk av å stå stille. Kursendringer vil da virke som om gjenstanden setter seg i bevegelse i den ene eller andre retning. Nå forteller våre observatører at de så fly både før og etter observasjonen og burde jo da ha et godt utgangspunkt for å sammenligne. De sier jo også at dette var svært ulikt noe fly. Avstanden til fenomenet ville også fortalt oss en del mer. Det ville utvilsomt eliminert mange kilder om for eksempel denne gjenstanden var i/over selve Hessdalen (som er 12 kilometer lang). Hvis tegningen stemmer godt overens med virkelighe-

ten kan det se ut som observatørene har fått med seg det typiske Hessdals-fenomenet med sigarform. Dette har vært sett av lokalbefolkningen gjentatte ganger, blant annet helt nede mellom trærne (av Bjarne Lillevold).

Hessdalen i Sør-Trøndelag

Dato: 12. april 1996
Tidspunkt: Kl. 23.35
Varighet: 4 minutter
Farve: Skarpt lysegult og blått
Lyd: Ingen

Mer i Hessdalen

Det viser seg at det har skjedd mer i Hessdalen denne våren, kanskje er tilsynkomsten av fenomenet i ferd med å ta seg opp?

Observatøren sitter i bil på vei gjennom Hessdalen. Været er bra; opphold med lett skydekke. Med ett får han øye på et skarpt lysegult objekt med fire hjørner, som igjen er utstyrt med enda kraftigere lys. Observatøren følte angst og holdt høy hastighet under observasjonen. Lyset gikk etterhvert over i blått og det føltes som objektet “fulgte etter” bilen. Det forsvant til slutt i skogen på Hessdalskjølen idet bilen kjørte mot Vårhus. Observatøren antok at objektet var ca. 800-1200 meter unna. Det var ca. fire ganger større [sterkere? - red. anm.] enn Venus. □

UFO-KONFERANSE I SAN MARINO

Av Odd-Gunnar Røed

10. til 12. mai i år ble det igjen avholdt en internasjonal UFO-konferanse i San Marino, lilleputtstaten midt inne i Italia. Det var den fjerde konferansen i rekken og denne gangen med en innbudt nordmann - artikkelforfatteren - som foreleser. Undertegnede vil her gi leserne en beskrivelse av denne konferansen og etter beste evne skildre de mange begivenhetene i forbindelse med den.

På tur sørover

Det er torsdag 9. mai, og UFO-NOR-GEs utsendte medarbeider er på vei sørover på blanke vinger over Europa. Det er nødvendig å mellomlande i Frankfurt, en flyplass på størrelse med en middels norsk by, der vi måtte busse mellom terminalene for å unngå gangsperr.

Vi landet på terminal E, gate 46 - en betegnelse som kanskje sier noe om dimensjonene. Etter en del leting fant jeg en sofa på terminal B, gate 47, der flyet til Bologna etter sigende skulle dukke opp. Det gjorde også vår tyske venn Michael Heseman (omtalt i *UFO* nr. 3-4 1995). I det samme jeg ropte på ham, reiste det seg en person to plasser til venstre for meg og gjorde seg til kjenne. Det var Derrel Sims fra Texas, behørig omtalt i egen artikkel annet sted i bladet. Turen til Bologna gikk som en røyk; med den snakkesalige Sims og den teatraliske Heseman ble dette en meget fornøylig forestilling som vi av plasshensyn dessverre ikke kan gå nærmere inn på.

I statstjenestebil på italienske motorveier

På flyplassen ble vi hentet av en statstjenestemann fra San Marino, utstyrt med en kjempeplakat med våre navn. Deretter gikk turen ut på de italienske motorveiene. Etter hvert klatret bilen opp i fjellheimen rundt San Marino og vi kunne begynne å nyte utsikten. Sentrum av denne lilleputtstaten består nemlig av en klynge fjell som bl.a. huser tre middelalder-borger, en av statens største turistattraksjoner.

Hotellet

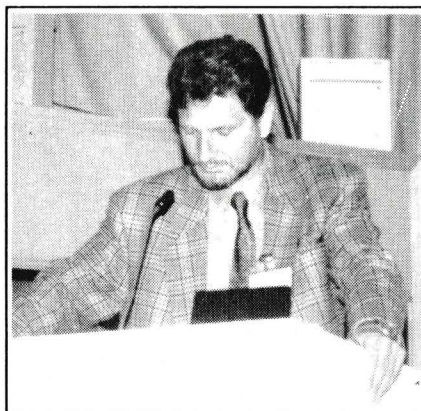
Til slutt stopper vi ved hotellet. Vi sjekker inn i den koselige, men ikke direkte overdådige bygningen, men som derimot har en hyggelig atmosfære.

Det viste seg at denne dagen var det også et bilrace med veteranbiler som gikk over hele Italia, San Marino inkludert. På motorveiene måtte annen tra-

fikk vike og flere av møtedeltagerne ble forsinket med opp til et døgn. Dette var første indikasjon på at timeplanen etter hvert ble noe løs.

Vi er i gang

Med kinosalen full av mennesker ("innfødte") og kun med italienere på talerstolen blir det ikke mye "utenlandsk" deltagelse i salen. Simultanoversetteren, den arme italienske kvinnen som alene oversetter hele konferansen fra italiensk til engelsk og omvendt, begynte ikke før lørdag morgen. Til gjengjeld er det flere utlendinger i foyeren, så det blir god anledning til å prate litt med disse. Blant annet blir det en hyggelig prat med Johannes von Buttlar, eller *Johannes The Baron of Buttlar*, som det står på kortet hans. Han medgir å ha forfattet 24 bøker, solgt på verdensmarkedet, og han vet at én av disse er oversatt til norsk; nemlig boken *Reiser i Tid*. Jeg må innrømme at mannen holdt seg uforskammet godt der han sto, 56 år gammel.

Johannes von Buttlar

Derrels hjørne

Som antatt ble Derrel Sims en svært så omsvermet person, der han hadde tatt oppstilling i et hjørne med sine plan-sjer og implantater. Det er ikke å overdrive at i dette hjørnet var det svært folksomt alle de tre dagene konferansen varte, bortsett fra selvsagt, da Der-

rel holdt sitt foredrag.

Lørdag 11. mai

Etter fem-seks foredragsholdere hvis navn ettertrykkelig pekte i retning av italiensk opprinnelse, ble podiet inn-tatt av den første internasjonale UFO-etterforskeren, Johannes von Buttlar. Han snakket om temaet liv på andre planeter, og om det var så usannsynlig som vitenskapen (i følge Buttlar) synes å ville ha det til. Han siktet til at tidligere var vårt solsystem oppfattet som ganske unikt, mens i dag vet vi at det er temmelig vanlig med planeter i forbindelse med stjerner. Det at liv er skapt ved en serie tilfeldigheter tok han sterk avstand fra, en hypotese som vitenskapen hittil har holdt seg til ved forklaring av vår eksistens. At mennesket (*Homo sapiens*) kun har eksistert i noen titusener av år imøtegikk han på det sterkeste og viste til flere (påståtte) spor fra mennesker som gikk tilbake til dinosaurenes tid, hvertfall 70 millioner år bakover.

Tidsreisende involvert i Roswell-krasjet?

von Buttlar bor tre måneder av året i Santa Fe i New Mexico, et stykke nord for Roswell. Der hadde han etter eget utsagn fått overlevert et dokument av en CIA-agent angående et krasj som skulle ha skjedd i slutten av mai 1947, nær Socorro i New Mexico. Det skal ha vært to overlevende vesener som ikke var fra vår tid, men tidsreisende fra vår framtid. Historien disse tidsfarerne kunne å by på var visstnok så grusom at de amerikanske myndighetene ikke ville offentliggjøre dette, men derimot gi inntrykk av at det dreide seg om et romskip fra en fremmed planet (fra vår egen tidsdimensjon).

Denne vrien på Roswell-saken kan være interessant, fordi det er en gjengs oppfatning at myndighetene er med på bevisst å spre feil informasjon om denne hendelsen slik at det nettopp skal oppstå splid og krangel mellom UFO-

etterforskere, som svært ofte lar seg lede av følelser og tro snarere enn av fakta.

SETI-programmet har fanget opp minst 60 sikre signaler

Videre fortalte von Buttlar at forskerne nå mente at hver 24. stjerne i vår galakse (Melkeveien) har et planetsystem. Kilden til dette utsagnet er astronomen Frank Drake tilknyttet SETI-programmet (Search for Extraterrestrial Intelligence, det vitenskapelige programmet for undersøkelse av radiokilder i verdensrommet som kan ha intelligent opphav). Frank Drake er bl.a. kjent for, sammen med astronomen (og UFO-skeptikeren) Carl Sagan, å ha utviklet det kosmiske symbolspråket på spesielle plaketter som Pioneer- og Voyager sondene ble utstyrt med. Språket ble utviklet for om mulig gi eventuelle utenomjordiske intelligente vesener informasjon om hvor sondene kom fra, forholdene på jorden etc.

von Buttlar påstår at man i SETI-programmet har mottatt mer enn 60 radiosignaler fra verdensrommet som ganske sikkert har hatt intelligent opphav. Det er imidlertid satt en nedre grense på varigheten av slike signaler for å kunne kalle dem vitenskapelige bevis, og ingen signaler har hittil vært mottatt kontinuerlig i så lang tid at denne grensen er nådd. Dermed stiller von Buttlar dette spørsmålet til Frank Drake og hans kolleger: Hva om alle andre intelligente vesener også bare lytter?

Professor Auguste Meessen fra Belgia

Den belgiske professoren Auguste Meessen inntok deretter podiet og foreleste om de nå så berømte flyvende trekantene som ble sett over Belgia, hovedsakelig i tidsrommet 1989 til 1992. Meessen arbeider til vanlig på Lovanio universitetet og er ekspert på forskjellige elektromagnetiske fenomener, kulelyn, jordlys etc. Dessverre gikk han i samme fallgrube som mange andre skolefaglærte foredragsholdere: Han leste monotont fra et manus "med liten skrift". Mange øyelokk blant tilhørerne hang dypt.

UFO-NORGE og PROJECT HESS-DALEN

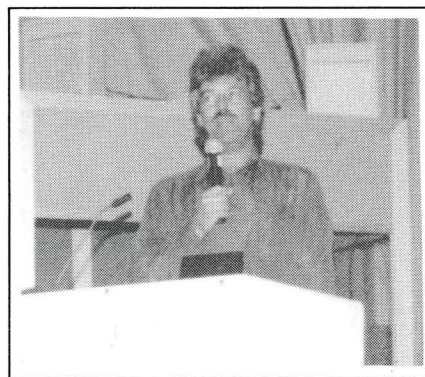
Nestemann på podiet, noe forsinket, var undertegnede. Med en usedvanlig lettjøpt doktorgrad i hende (det sto "Dr. Odd-Gunnar Rød" i programmet), holdt jeg foredrag om lysfenomenene både i Hessdalen og over Arendal for de 800 fremmøtte tilhørerne. I tillegg til å vise bilder fra disse stedene, tok jeg for meg noen nyere

saker, samt snakket en del om norske nærkontakter av 4. grad.

Alt dette ble bundet sammen med noen vitsetegninger og spesielt én av disse falt i meget god jord:

Denne fikk spontan applaus da publikum etter hvert oppfattet at det var lov til å le. Problemet med disse forelesningene er ofte at folk tror at det hele skal være så gravalvorlig. Slik behøver det ikke være. Det er lov til å le selv blant seriøse UFO-forskere, og tilbakemeldingene fra publikum etterpå var svært gode. For om folk flest ikke husker alt som ble fortalt f.eks. om lysfenomenene i Hessdalen, så husker de "han med vitsetegningene og disse lysene fra Norge", og da er jo hensikten oppnådd. Verden har tross alt nådd dithen i dag at en må finne stadig nye kreative innfallsvinkler for å tilkjempe seg folks oppmerksomhet.

Odd-Gunnar Rød på podiet

En av foredragsholderne, Dr. Boris Chourinov fra Russland, kom etterpå bort til meg og takket for den gode ideen han fikk for å holde sine studenter våkne under forelesningene. Han utnevnte meg deretter til beste utenlandske taler og overleverte faktisk en gave der og da, en liten russisk tredokke, tydeligvis som et tegn på hans takknemlighet. Han bemerket også at jeg unngikk vanskelige ord og uttrykk i foredraget. Innfødte engelskmenn og

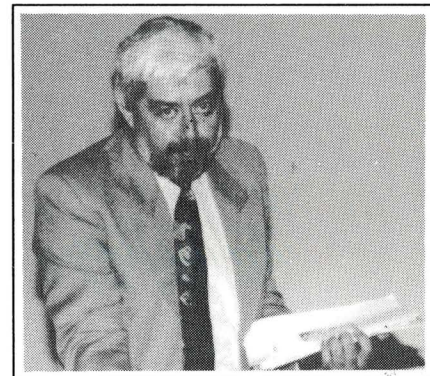
amerikanere benytter ofte uttrykk som er vanskelig å oppfatte og nettopp det er ofte en plage for ikke-engelske tilhørere.

For undertegnede var dette var selv-sagt koselig å høre; etter denne oppmuntringen gikk alt så meget bedre.

Det er noe med Mexico

Det var sterke saker som etterfulgte våre lokale lysfenomener i Hessdalen. Neste foredragsholder var Jaime Maussan Fluta fra Mexico. Han er president i Television Mexicana Programas de Investigacion og ifølge ham skjer det dramatiske ting stadig vekk i landet.

Alle som har sett videoen "Messengers of Destiny" vet at det har blitt tatt en del meget eksepsjonelle film- og videoopptak i Mexico de siste fem-seks årene. Opptak bl.a. fra solformørkelsen over New Mexico i 1990 der 17 forskjellige og uavhengige videoamatører filmet et tydelig UFO-fenomen over byen har gått verden over. Ifølge Fluta har det i mellomtiden vært adskillig flere fenomener som er observert og dokumentert ved hjelp av film- og videoopptak. I løpet av sitt foredrag viste Fluta filmmateriell som kunne ta pusten fra noen og enhver.

Jaime Maussan Fluta

Formasjon

En av sekvensene som ble vist var en formasjon på mellom 15 og 20 lysende gjenstander som i fullt dagslys beveget seg over himmelen. De holdt hele tiden nøyaktig innbyrdes avstand samtidig som tilskuerne kunne se at de hadde individuelle bevegelser. Flere innslag viste klare objekter som lekte seg foran og bak skyene. Noen kunne vi følge der de forsvant bak en sky og kom tilsyne på andre siden.

Etter denne forestillingen var det naturlig for meg som representant for UFO-NORGE å ta kontakt med Fluta på hotellet samme kveld. Vi ble etter hvert godt kjent og inngikk noen avtaler på stedet. Går alt etter planen har vi når dette leses mottatt to videoer fra Mexico som viser mesteparten (i ut-

drag) av alle de fenomenene som er filmet i løpet av de senere årene. Den ene av disse videoene var ikke en gang ferdig da avtalen ble inngått; i skrive- stund er den akkurat ferdig redigert og vil bli klar for utsendelse i midten av juni.

Mexico neste?

Som en liten rosin i pølsa kan jo nevnes at Jaime Fluta og hans kompanjong Daniel Muñoz Tovar var veldig interessert å få undertegnede over til neste års konferanse i Acapulco i Mexico, og det måtte jo være en drøm å få komme en tur over. Vi får se hva som skjer, det kan jo hende at en får anledning til å kunne reise.

St. Petersburg settes på kartet

I løpet av denne og forrige konferanse (i Sheffield i 1995), har undertegnede blitt kjent med to litt aparte personer fra Russland. Det er den sterkt Parkinson-rammede, tidligere høyt graderte flyvåpenoffiseren Arvid Mordvine Chtchodro og hans følgesvenn, en ung dame ved navn Irina Andreeva. Grunnet sitt handikap er ikke Chtchodro i stand til å snakke selv, dessverre. Derfor holdt Irina foredraget som han hadde skrevet. Foredraget handlet om interessante saker fra Russland, fra en tid der Arvid selv var frisk og en aktiv etterforsker av UFO-saker.

Ellers må jeg si jeg ble overrasket over Irinas klare og beslutsomme fremførelse av foredraget på podiet. Hver gang en henvender seg til henne privat så leter hun, naturlig nok, voldsomt etter de rette ordene. Hun kan trygt karakteriseres som meget blyg og forsiktig, men utstyrt med et manus oppe på scenen, vant hun manges hjerter.

Philip Mantle overtar

Philip Mantle inntok sin plass bak mikrofonen, profesjonell som han er blitt i løpet av de 10 årene jeg har kjent ham. Han vant av en videofilm om den etter hvert så berømte Rendlesham Forrest-affæren i 1980. Stadig flere toer sine hender over det som har skjedd; hele affæren har etter hvert satt en hel engelsk landsdel mer eller mindre på hodet. Britiske politikere og militære vil alle svært gjerne vite hva de amerikanske basemannskapene opplevde og som deres overordnede offiserer forsøkte å dysse ned. UFO-NORGE vil snart motta et eksemplar av denne videofilmen som Mantle presenterte, og som viser hva som virkelig foregikk, i følge noen av dem som tjenestgjorde på basen dengang. Som vi ser i rammen ovenfor så har den daværende kom-

REPLY TO: CD
ATTN OF:
SUBJECT: Unexplained Lights

13 Jan 81

TO: RAF/CC

1. Early in the morning of 27 Dec 80 (approximately 0300L), two USAF security police patrolmen saw unusual lights outside the back gate at RAF Woodbridge. Thinking an aircraft might have crashed or been forced down, they called for permission to go outside the gate to investigate. The on-duty flight chief responded and allowed three patrolmen to proceed on foot. The individuals reported seeing a strange glowing object in the forest. The object was described as being metallic in appearance and triangular in shape, approximately two to three meters across the base and approximately two meters high. It illuminated the entire forest with a white light. The object itself had a pulsing red light on top and a bank(s) of blue lights underneath. The object was hovering or on legs. As the patrolmen approached the object, it maneuvered through the trees and disappeared. At this time the animals on a nearby farm went into a frenzy. The object was briefly sighted approximately an hour later near the back gate.

2. The next day, three depressions 1 1/2" deep and 7" in diameter were found where the object had been sighted on the ground. The following night (29 Dec 80) the area was checked for radiation. Beta/gamma readings of 0.1 milliroentgens were recorded with peak readings in the three depressions and near the center of the triangle formed by the depressions. A nearby tree had moderate (.05-.07) readings on the side of the tree toward the depressions.

3. Later in the night a red sun-like light was seen through the trees. It moved about and pulsed. At one point it appeared to throw off glowing particles and then broke into five separate white objects and then disappeared. Immediately thereafter, three star-like objects were noticed in the sky, two objects to the north and one to the south, all of which were about 10° off the horizon. The objects moved rapidly in sharp angular movements and displayed red, green and blue lights. The objects to the north appeared to be elliptical through an 8-12 power lens. They then turned to full circles. The objects to the north remained in the sky for an hour or more. The object to the south was visible for two or three hours and beamed down a stream of light from time to time. Numerous individuals, including the undersigned, witnessed the activities in paragraphs 2 and 3.

CHARLES I. HALT, Lt Col, USAF
Deputy Base Commander

mandanten på basen, oberstløytnant Charles Halt skrevet et offisielt dokument i saken. Videre kan nevnes at den samme Halt var ventet til BUFORAs internasjonale UFO-konferanse i 1983, men han kom aldri så langt. Det viste seg at Halt plutselig var blitt omplassert av sine overordnede og havnet i Belgia omtrent over natten. BUFORAs representant sto på flyplassen og ventet forgjeves. (Se egen artikkel i UFO nr. 5 1983.)

Philip Mantle

Javier Sierra, et spansk bekjentskap
En av dem som var med i San Marino, men utenfor selve konferansen, var spanjolen Javier Sierra. Han var et ungt, friskt innslag som med sin personlige sjarm og gode humør vant mange nye venner. Det viste seg at han var spesielt interessert i Hessdalsfenomenet og ville mer enn gjerne besøke området. Han fortalte om en spesiell spansk sak som kunne synes interessant. Dessverre skiftet han over fra

Javier Sierra

**Lagoppstilling. Fra
venstre: Sierra, Philip
& SueMantle, Røed,
Sims, Cognetti,
Hesemann, Baiata.
Fotograf: von Buttlar.**

**Fra venstre: Pinotti,
Røed og Baiata**

engelsk til spansk før og etter en video-presentasjon da publikum ga uttrykk for at de forsto spansk bedre. Simultanoversetteren oversatte ikke dette til engelsk, og dermed gikk jeg glipp av det meste.

Sims igjen

Neste utenlandske taler var Derrel Sims. Siden han er viet egen artikkel annet sted i bladet skal vi la referatet ligge her. Det kan bare fastslås at han tydeligvis hadde stått bak en mikrofon før og gjorde utvilsomt en god jobb når det gjaldt å presentere sine noe kontroversielle synspunkter. At han ikke fikk den helt store responsen fra publikum skyldes nok simultanoversetteren som kanskje ikke klarte å formidle "saften" i

budskapet på en overbevisende måte.

Paneldebatten

Som seg hør og bør ble det også ved denne konferansen duket til paneldebatt forholdsvis sent på kvelden. I panelet satt Roberto Pinotti og Maurizio Baiata, Italia; Javier Sierra, Spania; Michael Hesemann og Johannes von Buttlar, Tyskland; Philip & Susan Mantle, England; Derrel Sims, USA samt undertegnede.

Roberto Pinotti og Maurizio Baiata

Disse to fortjener faktisk en linje eller to ekstra. De var nemlig konferansens ildsjeler og initiativtakere. De var utrettelige og i konstant aktivitet gjennom alle tre dagene, både høyt og lavt

og over alt.

Santilli-filmen og Roswell

Temaet for paneldebatten viste seg å være Santilli-filmen og dens tilknytning til Roswell-saken. Resten av kvelden var satt av til dette temaet og vi var ikke ferdige før etter midnatt.

Susan Mantle

Det var Susan Mantle, Philips sjarmende kone, som innledet og fikk sin ilddåp som foredragsholder denne kvelden, noe hun klarte med glans. Hun loset oss alle gjennom en med viten og vilje forfalsket obduksjonsfilm som først ble presentert på en konferanse i Düsseldorf i fjor høst. Originalen var en 16 mm svart-hvit film som

skulle virke gammel. Hensikten var tydeligvis å vise hvor lett det er å lage en film ala Santillifilmen, og derigjennom få denne erklært som et falsum en gang for alle.

Tvertimot kan det vise seg at Santillifilmen kanskje styrker sin posisjon nettopp fordi denne tyske produksjonen til de grader var full av feil og mangler.

Stern produserte obduksjonsfilm

Det er det tyske ukebladet *Stern* som har produsert filmen. De hadde satt sammen et team på 16 personer for å lage en troverdig film og de fikk åtte uker på seg. Kostnaden kom til slutt opp i ca. 180 000 norske kroner

Visningen ble uten tvil konferansens morsomste innslag. Folk i salen bokstavelig talt krøllet seg av latter over den hjelpeløshet og direkte amatørmessige teknikken som ble fremvist. Som f.eks. da latex-dokka revnet en smule under oppskjæringen, og da noe som lignet fire kilo pizzadeig ble fjernet fra mave-regionen. Du verden så stakkarne ("kirurgene") slet for å få dette svineriet ut. Det hjalp også godt på å få ispedd små underholdende kommentarer og gutturaler lyder signert Philip Mantle.

Det bør her nevnes at Philip Mantle benyttet anledningen der og da til å fortelle publikum at han nå er ganske overbevist om at Santillifilmen er ekte. Han tok imidlertid sterkt forbehold med hensyn til hva slags vesen som lå på bordet.

Michael Hesemann fyller scenen

Så var det Michael Hesemann sin tur. Han er jo kjent som en riktig tungvekt og det er ikke bare når det gjelder antall kilo. Han bruker også tungt skyts verbalt og han har engasjert seg meget sterkt i Santillifilmen. Det er ingen hemmelighet at han er meget svak for den og tror den er ekte.

Nå har vi debattert denne filmen opp og ned i mente her i bladet tidligere og til og med lovet ikke å skrive mer om den før det foreligger noe spennende nytt. Derfor tar vi kun med noen få punkter som kan være tildels meget interessante i den store sammenheng. Bak disse resultatene står en forholdsvis nystartet gruppe kalt IRT (International Research Team).

Vi tar selvsagt forbehold om sannhetsgehalten i det materialet som følger under, men vi mener at det er verdt å presentere:

1. Kameramannen

De personene som har snakket med den påståtte kameramannen (kun over telefon) er Gary Shoefield fra Poly-

gram, Philip Mantle, John Purdie fra Channel Four og David Roehrigs sekretær i Fox Network i USA.

Kameramannen er amerikaner, en gammel mann, som var på sykehus da Gary Shoefield ville møte ham. Det kan nevnes at han hostet en del da Philip Mantle snakket med ham i telefonen våren 1995. Vedkommende bor i Florida og hadde etter eget utsagn polio som barn.

Bob Shell gjorde undersøkelser blant pensjonerte militære kameramenn og spurte om de kjente en kollega fra 40-årene som hadde et dårlig bein. Noen av dem kjente til en person som het Jack, som bor i Florida og som har den nødvendige alder, ca. 84 år. Etternavnet holdes nå hemmelig inntil vedkommende etter planen skal stå frem i full offentlighet i et TV-program på Fox TV. Han har omsider gått med på å la seg intervju av Bob Kiwi på denne kanalen og programmet vil bli sendt i løpet av sommeren.

Man kan imidlertid allerede nå konstatere at etternavnet *ikke* er Barnett. Jack Barnett arbeidet for Universal News, filmet Elvis Presley på en high school konsert i 1955 og døde i 1969. "Vår" Jack jobbet ikke for Universal, men filmet Elvis på en annen friluftskonsert, da Universals kameramenn var i streik.

Film fra samme opptak?

I april i år ble Bob Shell kontaktet av US Air Force, som fulgte en forespørsel fra president Clintons vitenskapelige rådgiver, Dr. John Gibbons. Offiseren fra USAF (en kaptein) fortalte Shell at de hadde funnet filmmateriale fra samme opptak (stock) i deres arkiver og slått fast at i hvertfall deler av Santillis materiale var ekte, og at de ikke viser noen dokke eller menneske. De kjente kameramannens virkelige identitet (Jack ...), men spurte om Shell kunne ettersende en adresse da den militære arkiv-bygningen i St. Louis hadde hatt brann og flere arkiver var gått tapt. Leting etter disse personene ville være både dyr og tidkrevende. (Man skulle tro at forsvaret hadde full oversikt og kunne foreta undersøkelser uten tanke på penger, OGRs anm.)

Filmteknikk

Selv om enkelte har kritisert kameramannens teknikk i obduksjonsfilmen, mener andre militære kameramenn at dette er nøyaktig slik de også ville gjort det den gang. "Kameramannen beveger seg hele tiden for å holde seg ute av veien for kirurgene og forsøker stadig å få til det beste perspektivet. Jobben

til en militær kameramann er å gjøre filmopptak av en prosedyre, ikke å levere nydelige bilder. Og dette opptaket er tilstrekkelig som film-protokoll," sa Dr. Roderick Ryan, US Navy kameramann på 40- og 50-tallet. Han har filmet mange hemmelige prosjekter i regi av de amerikanske myndighetene, bl.a. atombombetestene ved Bikini atollen.

"Under disse omstendighetene kunne ingen ha gjort en bedre jobb... han var ikke bare en velutdannet og erfaren film-mann, men hadde i tillegg fullt kjennskap til redigering og produksjon av dokumentarfilmer. Bevis: Obduksjonsaktivitetene ble filmet fra alle vinkler", sa oberst Colman vonKeviczky, som studerte ved UFA-filmakademiet i Berlin (Babelsberg), og som var sjef for den audiovisuelle divisjonen ved den Kongelige Ungarske Generalstab. Han var også kameramann og regissør ved 3. US Army ved Heidelberg og medlem ved Audiovisuell avdeling ved FN i New York.

2. Filmen

Nøyaktige studier av stillbilder laget av originalfilmen viser at den ble skutt på 16 mm film. Kamerabehandlingen tyder på bruk av et lite, lett kamera med fast opptikk (derfor er alle nærbildene ute av fokus), likt et 16 mm Bell & Howell Filmo Camera benyttet av amerikanske militære kamerafolk i 40-årene.

3. Gjenstander

Alt på filmen kan dateres til tiden filmen skal være tatt opp. Vi vet nå at telefonen og klokken på veggen hadde vært i bruk allerede i 10 år i 1947. En mikrofon som er synlig kom på markedet i 1946 (av merket Sheer Bros.). Brettet med instrumentene var standard utstyr for patologer den gangen, fastslått av professor Cyril Wecht, forhenværende president i American Academy of Forensic Sciences. Benhammeren var ikke uvanlig, heller ikke gassbrenneren som ble benyttet til å brenne vekk kroppsfett.

4. Kroppen

Kroppen på bordet var gjenstand for mang en kringel. Nesten alle "special effects" (FX) eksperter mente det dreide seg om en dokke (dummy), men ingen kunne legge fram beviset som knyttet vesenet på bordet til FX-industrien.

På den andre siden hevdet leger og patologer fra store deler av verden at dette ikke kunne være noen dokke, men uten tvil et lik, menneskelig eller menneskelignende. Noen mente det kunne dreie seg om en person med

Turners syndrom og at dette viste liket av en 13 år gammel jente (personer født med Turners syndrom vil eldes og dø mye raskere enn normalt). Et par vektige argumenter mot denne hypotesen er utvilsomt det at det eksisterer filmopptak av to identiske vesener samtidig (forekomsten av Turners syndrom er meget sjelden), samt at det vel ikke burde være grunn til å bruke beskyttelsesdrakter mot en genetisk sykdom. Og hva med de sorte membranene foran øynene?

En del leger støtter antakelsen om at vesenet består av menneskelig vev. Disse er professor Christopher Milroy, patolog ved universitetet i Sheffield i England; prof. Mihatsch ved universitetet i Basel i Sveits; prof. Cyril Wecht, forhenværende president i American Academy of Forensic Sciences i USA; dr. Carsten Nygren, Oslo; prof. Pier Luigi Baima Bollone, universitetet i Turin i Italia.

Disse har også vedlagt uttalelser som understreker hvorfor de mener som de gjør, noe som vil falle for langt å ta med her.

5. Patologene

I følge kameramannen ble obduksjonen utført av "dr. Bronk" og "dr. Williams". At prof. dr. Detlev Bronk (1897-1975) er nevnt er ingen overraskelse. Navnet hans har dukket opp ved flere anledninger bl.a. gjennom de kontroversielle MJ-12 papirene og i de forskjellige utvalgene som ble satt til å "debunke" (bortforklare) UFO-observasjoner, slike som Blue Book og Condonrapporten.

Han var leder av The National Research Council, USAs ledende biofysiker og medlem av The Advisory Committee of the Army Air Force og The Atomic Energy Commission.

I forrige nummer av "UFO" kunne vi også lese at alle hans dagbøker for 1947 var fjernet fra Rockefeller Institute for Medical Research, uten at noen aner hvor de nå er og hvorfor de ble fjernet.

"Dr. Williams" kan ha vært dr. Robert Parvin Williams (1891-1967), som var spesialassistent til sjefskirurgen ved US Army i Fort Monroe. Han var oberstløytnant i 1947 og ble forfremmet til brigadegeneral i 1949. Ved å nevne dr. Williams' navn, som ville være rett mann til rett oppgave, viser at kameramannen i det minste hadde kjennskap til en del aktuelle personer i forsvaret på det tidspunkt.

De samme legene som står nevnt under punkt 4. fikk også spørsmål om de mente det var patologer som utførte obduksjonen, noe de alle benektet. De mente det måtte være kirurger som sto for jobben. En annen ekspert, prof.

Jean Pierre fra universitetet i Paris støttet dette synspunktet.

Verken prof. Bronk eller dr. Williams var patologer, men Bronk var biofysiker og Williams kirurg. Ingen av legene som hadde evaluert filmen trodde at det var snakk om skuespillere eller amatører som utga seg som obdusenter på opptakene.

Den første obduksjonen?

I følge kameramannen var alle fire vesenene i utgangspunktet levende. En av dem døde under innsamlingsaksjonen, den andre og tredje døde omtrent fire uker senere, den fjerde overlevde til mai 1949. Vi kjenner ikke til den første obduksjonen, og den kan meget vel ha vært en "stor" vitenskapelig obduksjon. Kameramannen filmet den andre og tredje, hhv. 1. og 3. juli 1947. Det kan virke som om hovedhensynet med disse obduksjonene var å finne en årsak til deres raske død, i håp om å holde nummer fire i live. Det var viktigere for generalstaben og forsvaret å finne ut hvorfor de fremmede hadde kommet hit, enn å studere fremmed liv. I følge kameramannen fant den fjerde og siste obduksjonen sted i en medisinsk operasjonssal i Washington D.C. Den var vitenskapelig utført med ledende vitenskapsmenn fra USA, England og Frankrike tilstede.

6. Vrakgodset

Dennis W. Murphy studerte filmen som inneholdt vrakgods. Han har en såkalt A.S. grad i marin dykker-teknologi, samt i sveising og metallurgi. Han konkluderte: "Jeg har aldri sett noe som kan sammenlignes med tilvirknings teknikkene som er benyttet i H-bjelkene." Han underbygger deretter sitt synspunkt i detalj, uten at vi skal gå nærmere inn på det her.

Vi tar med at han ble slått av det faktum at den krystallinske strukturen i H-bjelkene var ekstremt fin og tilvirket ved hjelp av en hittil ukjent teknikk.

Den samme konklusjon trakk prof. dr. Malanga fra universitetet i Pisa, Italia.

Kjente igjen

Sjefs-sersjant (master sergeant) Bob Allen, en USAF sikkerhetskoordinator ved et topp hemmelig forsknings-senter nær Tonapah i Nevada, kjente igjen panelplatene på filmen: "US Army kom etter mange år fram til at vesenene hadde tatt boksene med seg ut av vraket fordi de ventet å bli plukket opp [i følge kameramannen var de fire vesenene funnet utenfor vraket, med hver sin "boks" som de klamret seg til, red. anm.]. Hver av boksene var konstruert personlig for hver av de reisen-

de. De kunne settes inn i åpninger i forskjellige apparater. Hele systemet kunne startes - fremdrift, navigasjon, osv. - og kontrolleres med disse panelene. Vi forsøkte også, men hjernefrekvensen var ikke rask nok for å operere dem."

I følge Allen ble boksene presentert, sammen med annet teknisk utstyr, hvert tiende år på Lawrence Livermore Laboratories for undersøkelse basert på den til enhver tid nyeste utvikling innen teknologi og vitenskapelig forståelse. Dette ble bekreftet av en USAF ingeniør som arbeidet for Sandia Laboratories i Albuquerque, som gjenkjente disse panelene som "biofeedback computere som reagerer på nerveimpulser". "Vi lærte hvordan vi skulle putte informasjon inn i dem, men var ikke i stand til å få informasjon ut" la han til.

Bill Uhouse, en ingeniør med mekanisk design som spesial, ansatt ved en topp hemmelig avdeling ved Area 51 på Nevada test-området, identifiserte panelene som "personlige kontroll paneler. Dersom de krasjet skulle hver og en ta med seg sitt panel. Mulig fungerte de også som kommunikasjon med et eventuelt moderskip, som kunne sende hjelp."

Hieroglyfene

Disse bærer tydelig slektskap til det greske og fønikiske alfabetet, og flere andre språk hører til samme familie. Uten å gå for nært inn på den lange utredningen om disse nøyer vi oss med konklusjonen som sier at oversettelsen lest fra høyre mot venstre lyder omtrent slik: "Gudenes reise (The journey of the Gods)", eller som en bønn: "Dra med Gud (Go with God)".

Det andre som ble oversatt lyder omtrent som så: "OSNI: å åpne (to make open)", eller filosofisk "Å åpne for kontakt/å åpne bevisstheten" eller i konkret betydning "Åpne her".

12 fingre og tær

Er det et sammentreff at det matematiske systemet til både sumererne og egypterne baserte seg på grunntallet 12? Vi har funnet 12-tærs fotavtrykk på Anasazi-indianernes områder i canyons i Utah og tolvfingrede mytologiske figurer i tradisjonene til Laguna, Hopi og Pueblo-indianerne. De brasilianske Ugha Mogulalaene trodde deres forfedre, som kom fra himmelen, hadde seks fingre og seks tær som et tegn på deres guddommelige opphav.

7. Roswell?

Film ble aldri presentert som annet enn opptak fra begynnelsen av juni

1947, altså en hel måned før det tradisjonelle Roswell-krasjet den 4. juli. Det var egentlig dumt gjort, hvis dette var en bløff. Da ville det vel vært bedre å følge den gjengse historien (mht. korrekt dato) og samtidig laget vesenene mer i samsvar med de "godtatte" ryktene? Kameramannen brukte stedsnavnet Roswell fordi det var dit han ble fraktet med fly og kjørt fra med bil til krasj-stedet.

8. Krasj-stedet

Ved å følge direktivene til kameramannen fant jeg en uttørket innsjø ved enden av en canyon ved å følge den siste kjerreveien før [Magdalena]fjellene. Den lå omtrent 15 miles (ca. 23 kilometer) fra White Sands Proving Grounds og "Bosque del Apache National Wildlife Resort", et tidligere indianerreservat. Ted Loman var også i stand til, på vår tredje reise dit, å finne ruiner av en gammel jernbanebru, som kameramannen hadde nevnt.

For å gjøre en lang historie kort, vi fant også stedet som lignet nøyaktig på kameramannens tegninger. Akkurat på det stedet han hadde tegnet tallerkenen som lå krasjet inn i klippen, fant vi et område, 20 meter i diameter, hvor noen hadde frest vekk overflaten, som om de forsøkte å fjerne spor.

Rett i nærheten ligger også en nedlagt mangangruve, ved navn "Niggerhead mine". Denne ble stengt i 1938 og gjenåpnet under krigen da mangan var verdifullt og ettertraktet, deretter stengt igjen i 1945. Den ble gjenåpnet nok en gang av myndighetene (Innenriksdepartementet) den 1. juni 1947, uten at det egentlig foregikk noe i minnen, i følge kameramannen. Men det kunne jo fungere som et godt skalleskjul for å ta inn tungt utstyr som kraner, trucker, lastebiler osv. og deretter stenge av hele området. Den nå avdøde

Leonard Stringfield nevnte "En flyvende skive eller maskin funnet nær White Sands Proving Grounds" på en dato før 16. juli 1947, som var rapportens dato. Major V.A. Postleweith fra US Army Intelligence, så en klassifisert telex der en krasjet skive ble nevnt "i området ved White Sands Proving Grounds".

9. Vitner til hendelsen

På ettermiddagen 31. mai 1947 påsto Fred Strozzi, en lokal bonde, å ha sett en meteoritt "større enn en basketball" falle ned i retning av det påståtte krasj-stedet kun få kilometer unna. I følge Betty og Smoky Pound (naboer) døde dessverre Strozzi for flere år siden, slik at det er umulig å få spurt om detaljer.

Videre husker vi fra forrige nummer historien om indianerbarna som fikk blemmer på armen som de brukte til å skygge for øynene med da et lignende fenomen passerte rett over dem.

Hjemsokt av brann, igjen!

Uansett, dersom en meteoritt hadde falt ned i området burde det finnes omtale av hendelsen i lokalavisene. Med dato og årstall i frisk erindring dro Ted Loman til den lokale avisen, "The Socorro Chieftain". Der ble han fortalt at de hadde vært utsatt for en brann mot slutten av sekstiårene, noe som ødela en del mikrofilmer samtidig som andre bare var borte, dvs. de mellom 10. mai og 15. juni 1947. (Dette høres da etter hvert svært kjent ut?) Redaktørassistenten foreslo at Loman skulle undersøke biblioteket ved det lokale gruve-universitetet. Her fant Ted Loman alle mikrofilmene til alle avisens utgaver - med unntak av av de mellom 10. mai og 15. juni. Han prøvde deretter i nabobyen Magdalena, og igjen, alle papirene fra denne perioden var borte. Zimmerman bibliotek i New

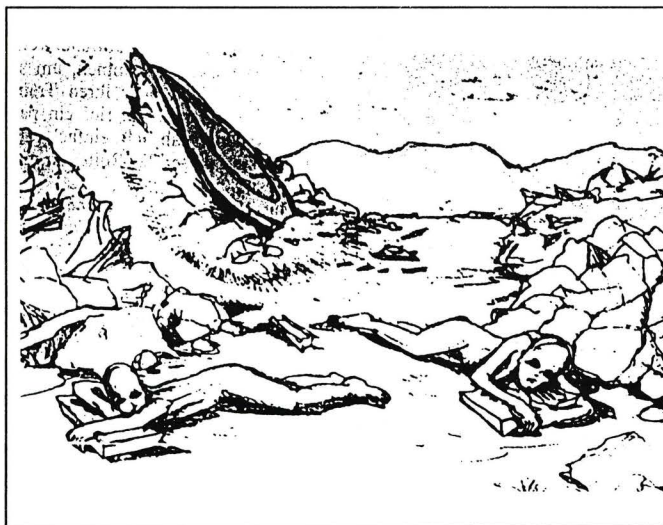
Mexico ble også prøvet uten suksess. Det samme ble forsøkt ved "Rio Grande Collection" i New Mexico State University i Las Cruces.

En sivil ansatt ingeniør, med etternavn Marston, jobbet ved et av testlaboratoriene på Wright Field sommeren 1947. I et intervju med Michael Hesemann sa han at han hadde vært tilstede da "de bragte inn en skive (disc), den var bakpå et lasteplan eller henger (on the trailer of a truck), tildekket av presenninger. De lesset den avinne i en hangar. Jeg så den på avstand da de avdekket den; det var en metallisk skive, ca. 30 fot (10 meter) i diameter." Vi husker at kameramannen påsto at skiven ble lastet opp på en "flattop" og kjørt til Wright-Patterson basen. Wright Field og Patterson Field er i ettertid slått sammen til Wright-Patterson Air Force Base, et kjempeareal.

10. Vitner til filmens opphav

Fire øyenvitner som har sett tilsvarende filmmateriale som Santillifilmen ved amerikanske militære og etterretnings-avdelinger, er funnet. Dette er nylig bekreftet av en USAF kaptein (bare kalt M.A.).

Vi har nevnt kaptein Bob Allen tidligere. Når han ble briefet i sitt arbeide ble han vist to og en halv time med filmer. Da han siden så Santillifilmen på TV, kjente han dem øyeblikkelig igjen som filmer fra samme serien (same stock) som han hadde sett i forsvaret. "Jeg så tre obduksjoner" fortalte han, "under en av dem sto Truman bak glasset i obduksjonsrommet. Han bar kirurgisk ansiktsmaske, men man kunne se at det var Truman. Etter noen dager døde den første, så den andre. Representanter for forsvaret sa: Fordømt, de dør jo som fluer og vi må finne ut om de er fiendtlige innstilt og hva de gjør her. Vi må finne en måte å holde

To tegninger som viser nedstyrtningen (til venstre) og oppsamlingen. Tegning ved kameramannen.

den fjerde i live på.” Derfor ble obduksjonene utført, og nummer fire ble etter sigende holdt i live i hele to år.

Trodde de så science fiction-filmer

Sersjant Clifford Stone fra US Army, var stasjonert ved Fort Ley i Virginia i 1969. Han var med i den såkalte NBC-gruppen (Nuclear Biological Chemical Accident - Quick Reaction Team).

“En løytnant og jeg dro til Fort Belvoir, der traff jeg en flyver fra flyvåpenet og vi gikk rundt uten mål og mening og pratet. Etter en stund gikk vi inn i et auditorium. Der var det plexiglass mellom oss og en visningssal. Der satt det en del mennesker og så på noe vi trodde var trailere til science fiction-filmer. Det var vanlige tallerkenformede og sigarformede fartøyer, og det var kropp-er, mange forskjellige typer kropp-er. Flyveren og jeg gikk nærmere i et forsøk på å finne ut hvilke filmer dette var hentet fra, fordi vi begge var interessert i SF-filmer. Da ble vi oppdaget og arrestert. Vi gikk begge gjennom en intensiv debriefing som tok fem dager og fire netter. Da jeg så Santillifilmen (jeg så bildene først) ble jeg oppskremt, for de tok meg rett tilbake til de dagene i 1969, til filmene de satt der og studerte. Det var kropp-er som var veldig, veldig like den på Santillifilmen. Og det var også én som var i live. Jeg så også en film fra et telt og har kjennskap til en film som inneholdt president Truman, og hvis det ikke var ham er det en veldig overbevisende dobbeltgjenger.

Filmer sendt til Japan?

Den 26. juni 1995 besøkte den britiske etterforskeren Colin Andrews Ray Santillis hovedkvarter i London. Andrews var da sammen med den japan-

ske etterforskeren Joshen Takano (rådgiver for de japanske myndighetene i UFO-spørsmål), og dr. Hoang-Yung Chiang fra The National Research Center for Biotechnology i Taipei på Taiwan. Det var forøvrig på Chiangs initiativ at ufologi offisielt ble godkjent av den republikanske regjeringen på Taiwan som en vitenskapelig disiplin.

Etter en privat visning av Santillifilmen sa både Takano og Chiang at de hadde sett filmen før. Takano så filmen etter at hans regjering hadde bedt om UFO-informasjon fra den amerikanske regjering og en kurér fra CIA hadde bragt den til Tokio. Chiang hadde sett filmen da han besøkt CIA-hovedkvarteret i Langley, Virginia.

Konklusjon

Da ingen instans hittil har kunnet presentere håndfaste bevis for at Santillifilmen er falsk, er de ovenfor nevnte punkter indikasjoner på at filmen derimot *kan* være ekte. Er det likevel snakk om juks er definitivt det mest genialt utførte svindelnummer på dette området i vårt århundre.

I stedet for bare å følge opp polemikken som har rådet grunnen fram til i vår, bør seriøse UFO-forskere evaluere det mulige bevismateriellet og søke etter sannheten i hva som *kan* være det mest utfordrende bevis på at vi ikke er alene i universet.

En kort paneldebatt

Etter denne enorme utblåsningen fra Michael Hesemann hadde klokken beveget seg med raske skritt mot midnatt, og det var som Philip Mantle sa: “I England hadde ikke dette vært mulig, alle hadde sittet hjemme foran TV’n

sin forlengst.” Og det hadde vel kanskje ikke bare vært i England?

Det ble tid til en kort runde hvor hver enkelt av paneldeltakerne ga noen korte kommentarer angående Santillifilmen, som fikk både ros og ris. Spesielt fikk Santilli selv kritikk hvor det ble hevdet at han kunne ha holdt sin sti adskillig renere i denne saken. Santilli har forøvrig uttalt at han nå er definitivt ute av all debatt med det han kaller “the UFO-community” (“folk i UFO-bransjen”). Han følte seg mildt sagt usaklig behandlet og fremholdt at han ikke ante at det lå så mange og sterke følelser i folks holdning til disse fenomenene. Hans eneste funksjon i denne saken nå er som kameramannens kontakt til offentligheten. Og som sagt tidligere, dersom en eller annen legger 1,5 millioner USD på bordet, kan man undersøke filmen alt det man ønsker. Det er summen som filmmaterialets egentlige eier, Volker Spielberg skal ha ved et eventuelt salg.

Hjem igjen

Etter å ha fått mange nye venner, skapt varig kontakt og utveksling med nye bekjentskaper, ble nesen vendt hjemover. Og som et spesielt farvel der oppe i skyene over Bologna kunne undertegnede observere et særegent fenomen fra flyet: I skybankene var det som om det reiste seg en majestetisk skikkelse som snudde seg halveis mot denne passasjerer, og blunket lurt “God reise!” Jeg vinket tilbake etter å ha tatt et bilde, studerte skikkelsens lange hvite krøller, de brede skuldrene og glimtet i øynene. Det var som om de sa “Du skulle bare ha visst!”. For han hadde jo tross alt vært der siden tidenes morgen, i form av regn og damp. □

DERREL SIMS, "ALIENHUNTER" ELLER EVENTYRER?

Av Odd-Gunnar Røed

Den uten tvil mest kontroversielle personen tilstede under den internasjonale UFO-konferansen i San Marino må være Derrel Sims. Med en innstilling og energi som tar pusten fra de fleste, undertegnede medregnet, tok Derrel Sims San Marino med storm. Han var uten tvil konferansens mest omkransede person, og han snakket ustanselig, fra jeg møtte ham på flyplassen i Frankfurt under innflyvning og til han vandret fra hotellet til den statlige følgebilen klokken halv seks mandag morgen, da alle våkne hotellgjester kunne overheøre en stadig oppegående Texasdialekt klinge mellom husveggene. Vi skal her forsøke å samle noen av hans tanker og idéer rundt dette med implantater og mulige tekniske bevis på at det forekommer reelle nærkontakter av fjerde grad.

CIA, FBI, NSA, osv.

Derrel Sims (48), en svært sjarmerende og omgjengelig person, tjenestegjorde tre år i forsvaret der han ble håndplukket til CIA-tjeneste. Der var han i to år før han sluttet etter eget ønske. Han kunne på spørsmål ikke fortelle nærmere om hva han gjorde der, da det er graderte opplysninger. Men han presiserte at de fleste jobber innen "byrået" er helt ordinære tjenestejobber langt fra agentstatus slik vi kjenner dem fra film og TV. CIA er det internasjonale overvåkingsorganet, mens FBI er det nasjonale. Det er her alle interne saker oppbevares og gjemmes. Men det er likevel ikke her de store fiskene svømmer. Dem finner vi i NSA, National Security Agency. Her forekommer ting overordnet det meste. Selv ikke presidenten vet hva som besluttes i disse korridorene. Det er her svarene finnes. Videre finnes det et "agency" for hver våpengren innen det militære systemet, slik at det totalt kan

dreie seg om 12-14 av disse mer eller mindre hemmelige "agency"ene. Faktisk vet den jevne amerikaner omtrent ingenting om disse, og bryr seg deretter.

12 "implantater"

Vår tause venn, hvertfall angående sin fortid i et slikt "agency", fortalte villig vekk om de såkalte implantatene han hadde bragt med seg fra USA. Det var 12 i tallet og de hadde alle et mer eller mindre forskjellig utseende. Felles for dem alle var at de var operert ut av mennesker som alle hadde erfart såkalt "fremmed kontakt", hva nå dette kan vise seg å gå ut på.

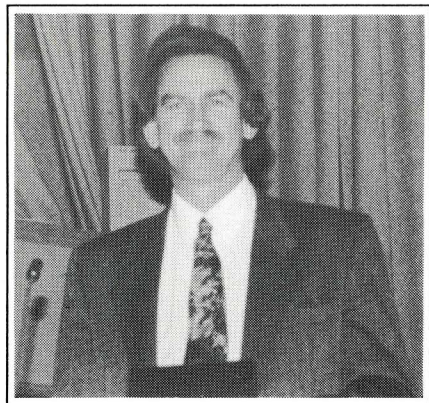
Ett tilfelle vil ha det til at en kvinne hadde fire små gullkuler i øyet, der to av disse kom ut gjennom et nys. De to resterende ble påvist, en i forkant og en bak selve øyet. Den bakre kulen var plassert slik at en måtte ta ut selve øyet for å kunne fjerne den. Alle kulene hadde en diameter på ca. 0,2 mm. De

var hule og overflaten var tilsynelatende glatt. I mikroskop viste det seg at den var temmelig knudret. Innsiden var kledd med en myk substans. To av disse var i Derrel Sims' medbragte boks.

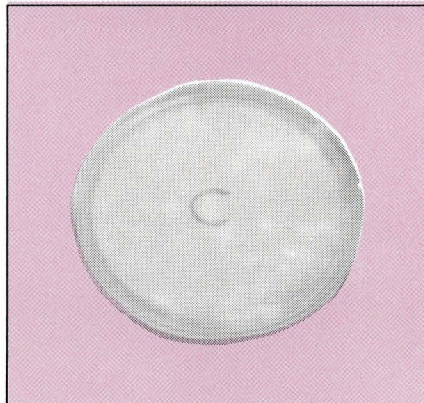
Fire "peanøtter" i kneet

Hadde jeg på forhånd visst at jeg skulle konfronteres slike mikroskopiske beviskilder ville jeg bragt med meg min gode gamle fotobelg. Det er en innretning til å ta ekstreme nærbilder av slike småting. Men jeg fikk ta til takke med det jeg hadde med meg der og da. Og nærlinsen som jeg hadde med viste seg å være bra nok den.

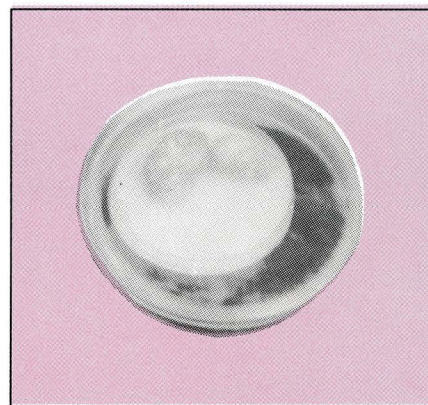
I en annen liten boks finner vi to peanøttstore objekter som skal ha blitt

Derrel Sims

Et av implantatene

operert ut av en persons kne sammen med to andre lignende implantater. De virket som plastikk å ta i, men igjen, på pasienten var det ingen tegn til arr fra sår som kunne vise til at de engang var satt inn. En ting var kirurgene skråsikre på, disse kunne bare ikke oppstå inne i

kneet. Ikke kunne de vandre dit heller, med den størrelsen.

Slik fortsatte det. De forskjellige implantatene tilhørende forskjellige mennesker, og ingen var like.

Kjappe visdomstenner

Ett av tilfellene viste en tann. En av fire visdomstenner som plutselig bare oppsto hos vedkommende pasient. Tannlegejournalen viste at det ikke fantes spor av dem ni måneder før de ble fjernet. I tillegg hadde de en størrelse som indikerte at personen som hadde dem måtte ha vært over to meter. Personen var voksen, men kvinne, og på ingen måte "voksen nok" for disse gigantjekslenes.

Jeg skal ikke gå inn på historiene bak alle de påståtte implantatene her, men vil gjerne fremlegge den tanke at de representerer det hittil sterkeste indisiet på at noe fysisk foregår i nærkontakter av fjerde grad.

Laboratorietester til USD 26 000

I skrivende stund, 6. juni, fikk jeg opplyst over telefon fra Derrel Sims, at prøvene har vært inne til analyse. Kostnadene hittil har kommet opp i 26 000 dollar. Det er verd å merke seg at laboratoriene insisterte på ytterligere analyser før eventuelle resultater offentliggjøres. En trenger ikke være spekulant for å skjønne at det her kan foreligge ørsmå gjenstander som kan forrykke den oppfatning vi til nå har hatt av enkelte av våre omgivelser.

Det er heller ikke så vanskelig å akseptere at disse laboratoriene vil holde sine navn utnefor offentlighet inntil de har kommet fram til et endelig resultat.

"Bootleg" resultater

Noen opplysninger har kommet frem, informasjon som kan tyde på resultater i en noe spesiell retning. Det viser seg at implantantene ikke avvises av kroppen, slik alle fremmedlegemer alltid

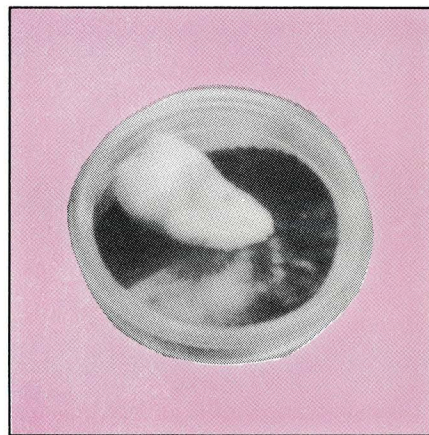
gjør, inklusive fremmede hjerter, nyrer og andre organer som mer eller mindre forsøkes avstøtt av kroppen. Ofte ikke nok til at organet slutter å fungere, men nok til at det er målbart. Disse nye undersøkelsene har kommet fram gjennom en såkalt "bootleg"-undersøkelse, altså en test som ikke er offentlig bekreftet. Derrel Sims samarbeider med et team på 16 leger/kirurger. I tillegg står det til rådighet flyvere og andre som hjelper til i de tilfellene som indikerer implantater. Dette er kostnadsfritt for de impliserte. I de tilfellene der røntgenbilder avslører de såkalte implantatene blir disse fjernet ved operative inngrep, fremdeles kostnadsfritt, selv om det kan være til tider meget vanskelig å finne disse ørsmå implantatene. De har som regel en størrelse på under en halv centimeter.

Noe som overrasker og sjokkerer kirurgene er at implantatene er innhyllt i kroppens egen organiske substans, slik som keratin og hud. Ikke bare at det er kroppsvev rundt disse fremmedlegemer, det er så til de grader pakket inn rundt implantatet at det ikke er mulig å skjære over dette med skalpell. Skalpeller er skarpe, det vet alle som har sett en slik. Det at de ikke skulle være i stand til å skjære over slike fremmedlegemer er en gåte. Men det går an å snitte rundt slike, og fjerne dette lag for lag, og dermed komme inn på det som er inni.

Bor-Nitrid og en bit fra Roswell-krasjet

Før vi får de offisielle resultatene av analysene vet vi at det forekommer en del bor-nitrid i disse implantatene. Dette stoffet finner vi igjen i en bit metall som Derrel Sims bragte med seg til San Marino. Denne biten hadde han mottatt fra en bekjent som igjen har fått den overlevert fra en person med tilknytning til regjeringen.

Oppe til høyre ser vi her denne biten

«Kjappe» visdomstann

gjengitt i tilnærmet naturlig størrelse. Hvis vi ser godt etter kan vi se spor av ekstrem varmeutvikling på den buete siden. Det er tydelig forskjell mellom flaten med brudd og baksiden. Sistnevnte er flat og jevn. Det er unødvendig å tilføye at denne biten var gjengitt for stor oppmerksomhet.

Hardere enn diamant?

Under et av måltidene på hotellet satt vi rundt bordet, Boris Chourinov, Johannes von Buttlar, Philip & Sue Mantle, Derrel Sims, jeg selv og et par andre. Vi fikk da den innskytelsen at vi skulle å prøve å skjære i glass med denne biten. Den skarpeste enden ble brukt og snart var ripen i glasset et faktum. Faktisk var det så lett å lage ripen at det var den gjengse oppfatningen blant de tilstedeværende at en diamant ikke ville greie dette like lett. Uansett, vi var imponerte. I tillegg var denne biten fjærlett å holde i hånden, den veide liksom ikke noe nevneverdig til å være så hard og solid.

Ennå har vi også her kun en "bootleg"-analyse å støtte oss til, men den viser at metallbiten består av 100% rent bornitrid, med såkalt negativ valens.

Fortsettelse på side 23

Påstått bit fra Roswell-krasjet

LESERBREV

SKRIV TIL: UFO-NORGE, postboks 24, 3133 Duken. Merk konvolutten "Leserbrev".

Benyttede innlegg kan bli redigert.

360 graders regnbue

Som et apropos til artikkelen på side 15 i *UFO* nr. 1 1996 som bl.a. omhandlet spesielt sjeldne regnbuer, kan jeg fortelle følgende:

På en flytur hjem fra Malta 25. november 1995, observerte min kone og jeg en komplett sirkelrund regnbue. Det var ettermiddag, vi fløy nordover, satt på styrbord (høyre) side og så skyggen av flyet mot noen mørke skybanker mot øst. Rundt flyskyggen og helt symmetrisk om denne, befant det seg en perfekt 360 graders regnbue. Denne fulgte flyskyggen en 5-6 minutters tid inntil skyggen forsvant idet skybanken løste seg opp.

JENS CHR. EK
Sofiemyr

Svar:

Det er litt pussig at du skriver om dette fenomenet i ditt brev. Jeg hadde nemlig samme opplevelsen på vei fra Bologna i Italia den 13. mai i år. Der så jeg nøyaktig det samme fenomenet som du beskriver, i skylaget under flyet. Det var en perfekt 360 graders sirkel rundt flyet med full gjengivelse av spekterets farger.

Ved å kontakte Meteorologisk institutt på Blindern opplyste vakthavende meteorolog, Dag Kristoffersen, at disse fenomenene ikke er spesielt uvanlige, da solen lyser fra oversiden og viser flyets omriss i skylaget under. I skylaget kan det være vanddråper som fremkaller den sirkulære regnbuen. Derimot virket saken i Nordsjøen mer gåtefull for ham.

Her var det overskyet vær og vitnene mente bestemt at solen ikke var framme. Det var heller ikke noen flamme i avbrenningstårnet. I og med at vi ikke har eksakte meteorologiske opplysninger om været i forbindelse med denne hendelsen er det vanskelig å bestemme vær-situasjonen med 100 prosents sikkerhet. Kristoffersen syntes imidlertid at det hørtes merkelig ut og så ikke bort fra at det kunne dreie seg om to forskjellige former for regn-

buer.

Apropos min observasjon på flyet: Jeg var i ferd med å rette kameraet mot den sirkulære regnbuen, da flyet plutselig endret kurs og skyggen med regnbuen forsvant inn under flyet og ut av søkeren, - dessverre.

ODD-GUNNAR RØED

Kan Roswell-humanoidene ha vært reptiler?

I debatten rundt autentisiteten til filmen om humanoidene fra Roswell er det blitt påpekt at det vesenet som blir obdusert har flere særtrekk som er uforenlige med de funksjoner vi forbinder med pattedyr. Vesenet mangler for eksempel navle, brystvorter, hår og tarmsystem. Hvis vi derimot glemmer vår automatiske kobling av at Menne-skelignende = Pattedyr, og ser på vesenets særtrekk under ett, er det en rimelig konklusjon å trekke at dette heller er en reptil-form, en kaldblodig egglegger, mer beslektet med våre firfiser og krokodiller enn med aper og mennesker.

Likheten med et menneske er ikke større enn den ville vært hos ethvert dyr som har utviklet en tobent, oppreist form, forben som kunne manipulere verktøy og en uforholdsmessig stor hjerne. Men mens primater og mennesker har masse hår, små og fremmadrettede øyne og kraftige kjever som særtrekk, mangler Roswell-vesenet alt dette. Det er hårløst, har store øyne med (sannsynligvis) større synsfelt enn våre, smale, veike kjever, munn uten lepper, et kjønnsorgan som kun er en oval åpning, et mye enklere innvolssystem enn oss og ingen særtrekk som er typiske for dyr som føder levende unger. Alt dette er tegn som er forenlig med kaldblodige reptiler, i motsetning til varmblodige pattedyr slik vi kjenner dem.

Vi har selv utviklet oss fra primitive dyr, og det er ingen biologiske hindere i veien for at gekkoenes, krokodillenes

og komodovaranenes etterkommere vil kunne utvikle seg til oppreiste, intelligente vesener. Forutsetningen for dette vil være at det skjer en global oppvarming av planeten; en tropisk verden hvor selv Arktis er skogbevokst og regnskoger fremherskende. Den mørke filmen over øynene på vesenet i filmen tyder på at det kommer fra en mye dunklere planet som er varm, fuktig og med begrenset innstråling fra moderstjernen.

Dette lille tankeeksperimentet forutsetter selvsagt fortsatt at Roswell-filmen er ekte, noe som ikke er fullt ut bevist, så debatten vil nok rase videre inntil amerikanerne eventuelt åpner fryseboksen sin.

STEIN JARVING
Tvedestrand

Svar:

Dette var jo en artig kommentar til den berømmelige Roswell-filmen. Noen av våre lesere synes sikkert dette er ganske interessant, mens andre nok vil dra litt på det. Ikke minst fordi hypotesen kanskje kan virke både støtende og litt skremmende. Andre igjen vil protestere mot muligheten for den beskrevne evolusjon fra lavere til høytstående former for liv. Og da er jo alt ved det vante. Vi lar derfor dette innlegget stå uimotsagt, kanskje leserne har synspunkter de vil bidra med?

ODD-GUNNAR RØED

Betraktninger fra en interessert

Som UFO-interessert vil jeg få komme med en logisk slutning om UFO-kidnappinger, og funn av såkalte "data-brikker" i de kidnappedes kropp.

Jeg har tenkt en del på hvordan dette kan foregå. For det første har jeg lest og hørt om personer som har fått "operert databrikker inn i kroppen" der brikkenes funksjon er å hjelpe "humanoidene" til å oppnå senere kontakt.

Det skal ha blitt funnet slike brikker i de fleste som har blitt kidnappet, uten

at jeg husker detaljer her. Når dere i UFO-NORGE forsøker å finne en logisk forklaring på UFO-fenomenet, synes jeg dere skal tenke over dette.

De såkalte "databrikkene" er blitt funnet hovedsakelig i pasientenes nese eller ører, men også andre steder i kroppen. Kan dere da fortelle meg hvordan de har kommet dit, uten at personene har fått dem operert inn på sykehus? Det burde være unødvendig å påpeke at våre leger ikke har for vane å operere inn slike i gjenstander i kroppen, og folk er heller ikke født med slike "skavanker".

For det andre er disse kun oppdaget hos personer som har blitt kidnappet av humanoider. Dette må da være forklaring nok på at UFO-kidnappinger forekommer, og at de som blir kidnappet virkelig har blitt det.

En logisk løsning må dere finne også her.

For det tredje, hvordan tror dere Jesus kan ha blitt født av Jomfru Maria uten at hun hadde ligget med noen? En jomfrufødsel kan bare ikke skje på denne måten. Hun skal ha sett et stort skarpt lys på himmelen, men mer får vi ikke vite. Hva kan ha skjedd?

Det er bevist at romfartøy har landet på jorden lenge før Jesu fødsel. Hva om Jesus var en hybrid? At Maria ble kidnappet av en UFO? Selvfølgelig får vi ikke vite svaret på dette, for de som har vært kidnappet husker ingen detaljer. Det er dessuten svært lenge siden dette skjedde og folk turte heller ikke den gang si noe om de hadde opplevd slike ting. Det skal ha vært folk på Jesu tid også som hadde sett noe lignende, altså UFOer. Men på den tida ble det gitt andre beskrivelser på hvordan fenomenene så ut, som for eksempel bokruller og kjerrehjul.

Tanken om Jesus kanskje var en hybrid behøver selvsagt ikke være riktig, men det er dette jeg har fundert over og kommet fram til som en høyst privat hypotese. Tenk på alle undrene Jesus utførte, og som en del av de UFO-kidnappede i dag utfører, f.eks. healing. Gry Jannicke Jarlum fikk denne egenskapen etter at hun ble kidnappet. Som kjent går kristendommen i mot at det finnes liv på andre planeter, og da er det ikke rart at folk ikke har tenkt på dette før.

LILL HEIDI MØRK
Braskereidfoss

Svar:

Ved et sammentreff bringer vi en større artikkel om såkalte "implantater" i dette nummer og henviser til denne. Likevel vil jeg gjerne kommentere noen av punktene dine.

Selvfølgelig er det umulig å vite hvordan disse implantatene har kommet inn i kroppen, da det beviselig ikke finnes arr rundt det området de ligger i. Det er jo en kjent sak at hvis en får et lite fremmedlegeme i kroppen så kan det begynne å vandre, men da er det også vanligvis lett å identifisere når/hvis det før eller siden opereres ut eller kommer ut av seg selv. Verre er det når en ikke kan identifisere fremmedlegemet umiddelbart.

Du nevner sykehus som mulige kilder for slike implantater. I den forbindelse vil jeg kort nevne et tilfelle fra USA der pasienten påstår at hans private tannlege muligens står bak "monteringen" av et implantat funnet i vedkommendes kjeve. Pasienten er sikker på at han ikke er blitt "bortført", dvs. han kan ikke vise til noen bevisste eller (halvt) ubevisste CE-IV opplevelser. Det er derfor naturlig for vedkommende å peke ut tannlegen som mulig skyldig i å operere inn dette implantatet. Gjenstanden er i skrivende stund i ferd med å opereres ut av kjeven til denne pasienten. Vi vil forøvrig komme tilbake til denne saken når nye opplysninger foreligger.

Før vi vet mer om disse implantatene kan vi heller ikke benytte disse som bevis for hverken det ene eller det andre. Men det er grunn til å undre seg på hvor slike gjenstander eventuelt kommer fra, spesielt så lenge det er påvist at disse objektene er omgitt med organisk materiale fra kroppen til vedkommende person. Dette gjør at objektet ikke avstøtes av kroppens immunforsvarssystem. Det er ellers vanlig for alle fremmedlegemer at de blir avstøtt i større eller mindre grad.

Når det gjelder Jomfru Marias påståtte jomfrufødsel er det meget vanskelig, for ikke å si umulig å føre noen reell argumentasjon nå i 1996 for eller i mot dette religionshistoriske postulat. Men siden du først spekulerer i romskipshypotesen, kan det godt være mulig at det også på den tid var benyttet en form for kunstig inseminasjon. På den måten bevares alle former for jomfruelige "bevis". Men at noen skulle ha foretatt "bevisinndrivelse" i denne saken er vel nokså utenkelig, da ingen på forhånd visste hva det skulle bli av avkommet. I ettertid er det jo også opptil enhver å synes hva en vil om det som foregikk, både i oppveksten og i løpet av Jesu voksne liv. Uansett har man både blant datidens mennesker og ikke minst i ettertid laget religion av det.

Du nevner også at såkalte UFO-kidnappede personer ofte blir healere. Til det vil jeg si at healere har eksistert til alle tider. Og det er bemerkelsesverdig

mange av dem som har utviklet sine evner etter traumatiske opplevelser, som ikke nødvendigvis innbefatter kidnappinger av romvesener. Det å skrive bøker i såkalt automatskrift hører også til slike paranormale fenomener. Det er et uomtvistelig faktum at store sjokk kan utløse eller åpne dører til vedkommendes egen underbevissthet der det omtrent "kan stå kunnskap i kø" for å komme ut. Hvordan denne kunnskapen har kommet inn i vedkommendes underbevissthet er fremdeles en gåte, men alt dette behøver nødvendigvis ikke forklares med tilstedeværelsen av romvesener.

Det at kristendommen går i mot liv på andre planeter behøver ikke bety annet enn at denne religionen ikke har klart å omstille seg til moderne tider. Bare vent, det er ikke lenge før også religionene aksepterer liv i universet, fordi det bekrefter den altomfattende Guds storhet. Denne omskrivningen er ikke noen sensasjonell kursendring, bare en oppdatering. Det som på den annen side kanskje er mer betenkelig er f.eks. at fremstående representanter for kristendommen "avskaffet" begrepet reinkarnasjon ved håndsopprekning, tre mot to stemmer, i år 534 i Konstantinopel. På denne bakgrunn mister man liksom siste rest av tillit til kristendommen som en trossak.

ODD-GUNNAR RØED

Stjernefolket blant oss

Jeg ser i *UFO* nr.1. 1996 at Ole Jonny Brønne har presentert en bokanmeldelse av min bok *Stjernefolket Blant Oss*, som gir behov for kommentar/rettelse. "Anmeldelsen" er egentlig en oversettelse av store deler av Håkan Blomquists omtale i det svenske *UFO-aktuellt* (nr. 4 1995) som er organ for UFO-Sverige. Men siden Brønnes navn står over denne "bokanmeldelse" må en vel gå ut fra at han er 100% enig med Blomquist og ikke fant det bryet verd annet enn å oversette?

Undertegnede har ikke hatt noen illusjoner om noen form for positiv omtale av boken hverken fra UFO-Sverige eller UFO-Norges representanter, men noe må ha "rørt" (eller opprørt) likevel siden boken ofres en hel sides spalteplass. Blomquist kommer med en rekke påstander det ville kreve for mye plass å omtale/imøtegå. Faktisk finner jeg denne "vitenskapelig orienterte ufologs bedømmelser" nokså uinteressante, men når anmelderen kaster ut beskyldninger om rasisme, nynazisme osv., og gjør dette v.h.a. feilsitering og manipulering av stoff i boken må jeg reagere og protestere.

Blomquists anvendelse av sitat fra min bok er ikke en bokanmelder verdig. Han tar f.eks. en setning ut av sin sammenheng, bryter av halvveis i den og setter så punktum! Dette er manipulering, og det ser dessverre ut som det er hva Blomquist ønsker å gjøre. Han nevner i kapittelet "De mørke krefter" at jeg ikke skriver hvem disse krefter er, "men", sier han, "de kilder han siterer gjør det. Teosofen Alice Bailey forteller at det blant annet er jødene". Blomquist fortsetter: "Disse" styres av onde krefter og skal altså "renses ut" og forflyttes til andre planeter; en ny form for den endelige løsningen. Ganske så behendig blir leseren ledet til å tro at setningens første ord "Disse" refererer seg til jødene og ikke til "de mørke kreftene", og siden jeg (i følge Blomquist) siterer Alice Bailey skal det tydelig framgå at jeg må være rasist og mere til. Faktisk har jeg ikke sitert Bailey i det kapittelet eller noe annet sted i boken. Men jeg har to steder referert til uttrykk som *blant annet* er omtalt i A. Baileys teosofiske bøker! Slik Blomquist uttrykker seg fremkommer det altså som et faktum at Alice Bailey har skrevet at jødene er mørke krefter. Hvor i hennes bøker finnes en slik påstand? Jeg er overbevist om at den ikke finnes, men også hennes utsagn kan mistolkes og misbrukes i dumhet eller med hensikt. Uttrykket å lese en bok "som fanden leser bibelen" har vel ikke oppstått uten grunn.

I følge anmelderens "analyse" og konklusjoner "forkynner" jeg - forfatteren, "ideer som inngår i den almene høyreekstremistiske bølgen". Blomquist hevder at det finnes "en sosial og politisk dimensjon" i boken - og annen "new age ufologi" som "er en virkelig kulturfare. De troende selv", sier han, "ser ikke, eller vil ikke se at deres lære egentlig er grobunn for fascisme". Deretter feilsiterer anmelderen min bok for å "bevise" eller bygge under sin uhyrlige påstand. Også her tas deler ut

av en større sammenheng og forfatterens mening og hensikt blir forvrengt. For langt å gjengi, men meningen fortoner seg helt annerledes gjengitt i sin helhet.

Skulle jeg konkludere med noe så må det være at Håkan Blomquists anmeldelse faller på sin egen urimelighet. Det er dårlig håndverk, bevisst manipulering og beskyldninger som i det hele tatt forteller mer om anmelderen enn boken. Et trist eksempel på "bok-omtale" og litt sørgelig er det også at UFO-NORGE gjennom Brønne gjengir den ukritisk.

Skulle noen av UFOs lesere likevel ønske å vite hva som egentlig står i boken min, kan de skrive til meg for nærmere informasjon, eller bestille den direkte fra: INCA, Postboks 45, 2073 BØN. Boken koster kr. 168.- fritt tilsendt. Bestill over postgirokonto 0809 5520341.

KNUT AASHEIM

Svar:

Undertegnede vil gjerne komme med følgende kommentar til denne saken: Jeg har kjent Knut Aasheim i 20 år og jeg vil få presisere at noen nazist er han ikke. Men han er idealist og kan kanskje bli henført av andre forfattere, noe som ikke er unaturlig, faktisk er vel alle fra tid til annen nettopp det. At disse kanskje ikke er helt stuerene til enhver tid kan da bli et problem. Derfor er det kanskje viktigere enn noen gang å se helheten i de personer en låner litt fra, enten det er bevisste utdrag eller sammenfallende meninger. Vi skal også være klar over at personer med ekstreme meninger innimellom også kan ha innslag av mer fornuftig karakter. Det er mange kloke mennesker som dessverre har valgt feil ideologi. I våre dager er det (kanskje mer i Sverige enn i Norge) krefter i sving for å forfekte nasjonalistiske holdninger gjennom ufologiens ofte mystiske innfallsvinkler. Mange mennesker er lette å lede, spesielt de som ikke har funnet seg helt

til rette i samfunnet og som derfor trenger noen idealer å se opp til. (Se artikkel i UFO nr. 2 1993 side 37, Norsk nynazisme, ufologi og okkultisme.) Forfattere som beveger seg i idealismens og troens grenseland må derfor være sitt ansvar bevisst og formulere seg ytterst forsiktig slik at det ikke gis muligheter for andre mennesker til å bruke forfatteren til inntekt for egne forkvaklede meninger. Håkan Blomquist har fulgt dette problemet spesielt i Sverige og er en våken iakttaker av disse fenomenene. Vi er heldigvis ikke rammet med de samme problemene ennå, men må være klar over at strømningene ligger der, og at dette tankegodset vil bli plukket opp hvis vi ikke bruker fornuft i debatten. Jeg er fullt ut enig i at new age-kulturen inneholder skremmende aspekter som visse mennesker prøver å utnytte til egen fordel. Dette må vi hele tiden holde et våkent øye med.

Jeg er sikker på at jeg har med meg både Knut Aasheim og Håkan Blomquist i dette.

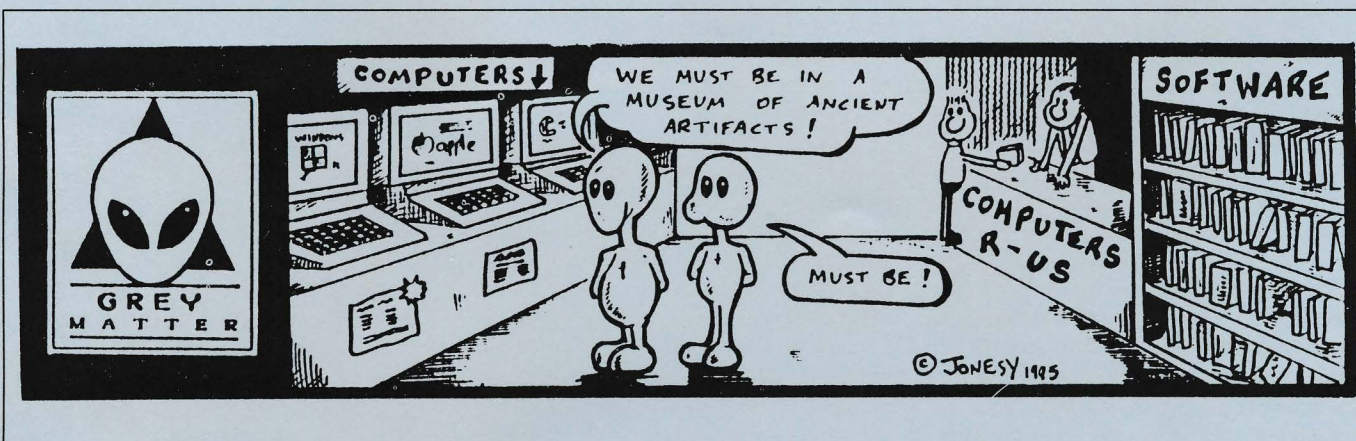
ODD-GUNNAR RØED

Oversetter søkes!

I forbindelse med utgivelsen av vårt engelskspråklige newsletter *UFO-Norway News*, søker vi en person som kan oversette stoff fra norsk til engelsk. Vedkommende må beherske skriftlig engelsk og kunne jobbe mot deadlines. Eventuell korrektur kan besørges av redaksjonen i UFO

Det er meningen at newsletteret skal presentere utdrag av innholdet i *UFO* og at det vil bli utgitt parallelt med dette, dvs. fire ganger i året.

Er du interessert, kontakt **Rapportsentralen**, adresse på side 2.

ASTROLOGI

Ved Evelyn Bakken

Astrologen har fått tilbakemelding om at en del lesere har reagert på astrologispalten i bladet. De fleste mener at dette har lite eller ingenting med UFO-fenomenet å gjøre, derfor burde heller ikke emnet fått sin egen spalte i tidskriftet.

Intensjonen var å gi dere innsikt i et fenomen som de fleste vet for lite om, og heller sjeldent prøver å finne ut av. (Selv UFO-interesserte kan være forutinntatte på andre områder.) Helt utenforstående ville kanskje tro at ufo-logger og astrologer var i noenlunde samme båt, siden skeptikere synes å betrakte begge deler likedan.

Nå har jeg ikke oppdaget den store interesse for UFOer i astrologimiljøet, så dette går nok begge veier. For å teste astrologenes åpenhet, inviterer jeg UFO-NORGE til å skrive en artikkel om sådant fenomen i *Astrologisk Forum*. Eventuelle reaksjoner vil senere bli formidlet til dere.

Dermed er konklusjonen at man bør være klok nok til helst ikke å plage godtfolk med noe de kanskje ønsker å unngå. For de lesere som måtte hatt et visst utbytte av foregående artikler, blir trøsten at de nå vet hvor de kan få ytterligere informasjon. Astrologien er en metode som bidrar til å oppklare våre dessverre så uforståelige mellommenneskelige relasjoner. Når man lærer å forstå seg selv og andre, blir det ikke så viktig å krangle om forskjellene i opplevelsen av virkeligheten. Dermed kan man bry seg om viktigere ting.

Denne spalteplassen skulle egentlig vært brukt til å gi en beskrivelse av hvordan Månens posisjon i et horoskop kan sparke bein under en ellers "velkomponert" personlighet, og lage følelsesmessig trøbbel for en sådan. Vi har alle sett eksempler på en teoretisk/vitenskapelig anlagt person som ikke fikser det personlige aspekt i livet. En astrolog kan sette ord på dette og gi vedkommende forståelige råd om hvordan dette kan løses, slik at man får utbytte av begge deler. Ettersom Månen viser en manns kvinnesyn, er det da mange som går på bærtur midt på vinteren... De velger en livsledsager som

ikke passer med resten av personligheten, og går deretter på bar for å drikke mens de påstår at deres kone ikke forstår dem. Hvilket kan være helt riktig!

Da tillater jeg meg, med unnskyldning til de uinteresserte leserne, å gi en rask opprømsing av hvordan de andre planetene kan påvirke vår personlighet.

Merkur er "morsom". Den røper hvordan vi tenker og kommuniserer. Selv om vi snakker samme språk, blir det likevel misforståelser. Andre har lagt en helt annen mening i noe vi har sagt! Nemlig fordi de tolker det gjennom sitt eget filter. Da blir vi forurettet, og mener at den andre har tatt feil eller ikke hørt etter. Nei og atter nei, han har bare oppfattet det slik hans personlige ståsted gir ham mulighet for! Man kan så bruke milevis av ord uten å komme videre. Hvis en utålmodig Vær skal diskutere med en detaljorientert Jomfru, vil det neppe bli noe brukbart resultat på denne siden av jul. Hvis begge kunne utnytte den andres egenskaper, ville det blitt et fruktbart samarbeide. Legg personforskjellene til side og kom til saken!

Venus og Mars burde være interessante. De viser nemlig hvordan to individer passer sammen seksuelt. Om noen skulle ha funnet en partner som passer i mentaliteten, kan disse to planetene gjøre at det ikke blir noe fart i sakene. Nettopp fordi de har forskjellige behov på det området. Noen aspekter gir tiltrekning, men ingen harmoni. Elementene viser hvordan dette foregår. En Fiskemann med Mars i Vekt blir vettaskremt av en Værdame med Mars i Skorpionen. (*Exit man!*) En Tyrmann med Mars i Tyr vil klage over at hans Tvillingdame med Mars i Tvillingene bare snakker, uten å være interessert i det viktigste her i livet. Får man noen med Venus koblet på den andres Mars, bryr de seg lite om å snakke sammen!

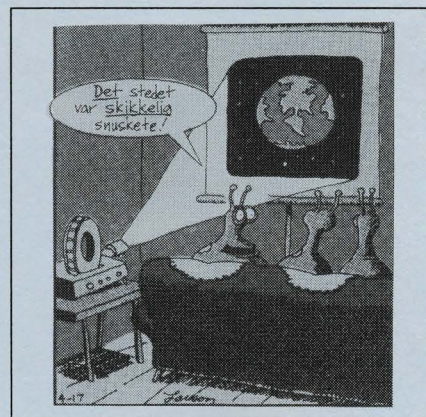
For å gå videre på den astrologiske teknikken som kalles Synastri: Hvis den enes Jupiter faller på en av den andres personlige egenskaper (symbolisert ved planeter), vil man føle seg

meget vel i den andres selskap, selv om denne ikke egentlig passer sammen med en selv. Hvis den enes Saturn faller på en av den andres planeter, vil man føle seg begrenset av denne personen, selv om denne ikke er klar over dette eller gjør noe bevisst for å fremkalle det.

Dette blir nå såpass uforståelig for den uinnvidde, at det vil være best å få det demonstrert ved å kontakte en astrolog. Har du noen i din nærhet som du ikke forstår? Ta den store utgift og bryderi med å ringe meg, så skal det bli oppklart på ti minutter. Hvorfor leve i en illusjon når man kan få tak i fakta?

De som valgte å tro at det sterke lyset fra Venus på sørhimmelen i midten av februar i år var en UFO, vil være representative for en sådan kategori. Ofte kan det være en enkel forklaring på noe som man selv opplever som uforståelig. For de som ikke tenkte på å slå opp i vår gammeldagse almanakk, vil dette mediaomtalte fenomen fortsatt være et bevis på at UFO-aktivitet eksisterer. Vi andre leter etter mer uforklarlige bevis, som vi ikke lett kan sjekke selv.

Dermed takker astrologen for seg, med en sikkerhetsventil for de som måtte ha fått nok i denne spalte til å gå videre i sin personlighetsutvikling. Det er viktig å bygge broer mellom de forskjellige fenomener. Alt er en brikke i livets puslespill, og hvis vi gir andre de brikkene som passer inn i deres ende av bildet, kan vi bidra til at det raskere blir løst. Dette har jeg nå forsøkt. □

Derrel Sims -

Fortsatt fra side 18

Tre laboratorier arbeider nå med fragmenter av biten og et av disse er ved University of California.

Norsk uttalelse

Ved henvendelse til Norges Tekniske Høyskole i Trondheim fikk vi snakke med en av de ledende ekspertene her hjemme, den pensjonerte professoren Ketil Motzfeldt ved avdeling for uorganisk kjemi. Han uttalte at stoffet er en meget god isolator, og er sammensatt av grunnstoffene bor og nitrogen (kjemisk formel for bornitrid er BN). De ligger som henholdsvis nummer fem og syv på listen over grunnstoffene i det periodiske system: Først kommer hydrogen og helium (gasser ved værelses-temperatur), deretter følger litium, beryllium, bor, karbon og til slutt nitrogen (som også er en gass). Aluminium er forøvrig et av de grunnstoffene som følger nærmest (atomnummer 13).

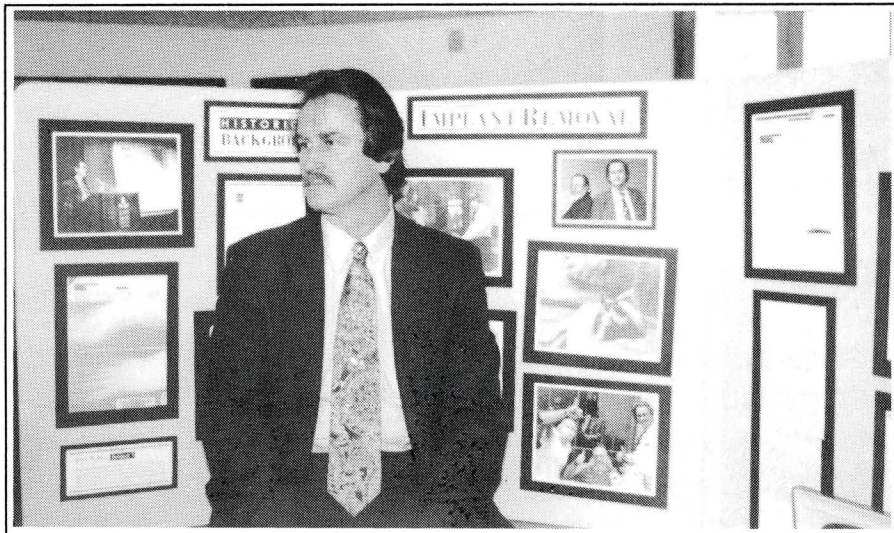
Bornitrid finnes ikke i ren tilstand i naturen, men kan fremstilles tilnærmet rent. I likhet med andre stoffer som f.eks. jern forbinder det seg med andre stoffer, deriblant luft og vil dermed oksydere på sikt. Kubisk bornitrid (mht. krystallstruktur) er verdens hardeste stoff, hardere enn diamant, og det er som vi skjønner meget lett. Smelte- og koketemperatur ligger på 3000 grader C.

Negativ valens?

På spørsmål om hva negativ valens kunne være fikk vi et klart inntrykk av at dette uttrykket egentlig var irrelevant i denne sammenhengen - det hang ikke på greip. Likevel er det ting som tyder på at det likevel kan ha en viss mening. Begrepet går under betegnelsen "dangling bonds", og det er enkelte forskere som arbeider med denne teorien, som betegner et fenomen som professor Motzfeldt mener ikke eksisterer: Såkalte N-ledere og P-ledere er ladningsbærere for henholdsvis negative og positive ladninger. N-lederen leder ved frie elektroner, P-lederen, ved positive hull. Dette er den beste forklaringen som kan gis for såkalt begrepet negativ valens, altså en leder. Men den er egentlig ikke helt riktig da det her er snakk om et meget isolerende materiale. Hvis det da er snakk om vanlig bornitrid, så kan det forklares med at det muligens er noen positive hull i strukturen (såkalte vakanser) som kompenseres med frie elektroner.

Andre egenskaper?

I en samtale med Derrel Sims 6. juni

nevner Sims at det ennå ikke er mye nytt om biten, men at det forskes på om den tilsvarer vår oppfatning av BN eller om den bærer med seg egenskaper vi ikke kan tillegge stoffet ved vanlig fremstilling. Etter det jeg skjønte på ham var dette slett ikke usannsynlig og da står vi overfor et aldri så lite gjennombrudd med hensyn til slike antatt utenomjordiske stoffer. Vi nevnte såvidt at kubisk BN er verdens hardeste stoff; vi bør også nevne at det ble første gang fremstilt i 1957, med professor Motzfeldt som interessert tilskuer.

Analyser

En trenger i dag ikke å trenge fysisk inn i et prøvemateriale for å ta analyser av det. Det er nok med å benytte et scanning-elektronmikroskop for å se hva den inneholder. En såkalt mikrosonde (en innretning for grunnstoffanalyse tilknyttet denne type elektronmikroskop) kunne tidligere ikke analysere grunnstoff lettere enn oksygen. I de senere årene har man imidlertid utviklet teknologien slik at også lettere grunnstoffer kan analyseres, men bor er fremdeles et problem med denne metoden. I de senere årene har man imidlertid tatt i bruk en del andre eksperimentelle teknikker, slik at bor kan analyseres.

Som konklusjon på alt dette kan man altså si at bornitrid ikke er noe mystisk stoff i seg selv, men det kan være noe "plundrete" å analysere med visse teknikker. Stoffet er heller ikke særlig anvendbart, selv om det både er lett og meget sterkt. Spørsmålet som stiller seg er om det er mulig å tilføre dette stoffet egenskaper som det i dag ikke har, slik at det blir "nyttig" på en eller annen måte. I følge Sims holder han på å spore bitens historie fra den ble plukket og fram til i dag. Det påstås jo at den tross alt er 10 år eldre enn det første kjente fremstilte materialet fra

1957. Det avhenger selvfølgelig av hvorvidt biten i det hele tatt stammer fra Roswell-krasjet. Det er også en mulighet for at dette stoffet kunne lages lenge før det ble offisielt kjent.

Eller er det slik Darrel Sims selv sier: "Biten er nå inne til testing gjennom såkalt ICP/MS-analyse. (Denne forkortelsen står for Inductively Coupled Plasma Mass Spectrometer; - på godt norsk noe slikt som induktivt koblet plasma masse spektrometer.) Ved hjelp av denne analysen kan man undersøke materialets isotopiske sammensetning av henholdsvis bor og nitrogen. Stoffer på jorden har en bestemt isotopisk sammensetning (forholdet mellom tunge og lette utgaver av samme grunnstoff), mens materiale f.eks. fra meteoritter har en annen. Hvis bornitridet i denne biten er vesensforskjellig fra det som forekommer på jorden, kan man nesten med sikkerhet si at den er utenomjordisk."

Hypnose Sims a lå bim

Derrel Sims' oppgave i forbindelse med fjerning av implantater er å hypnotisere pasienten under operasjonen. Det viser seg nemlig at pasienten har en meget kortere rekonvalesenstid ved bruk av såkalt hypnoanestesi. Hypnose benyttes også av Sims i undersøkelser av hvordan implantatene har kommet dit i første omgang. Han innehar den nødvendige nøytrale holdningen for å få så reell informasjon som mulig. Siden han anser seg for å være en såkalt "abductee" (bortført) selv (første gang som fire-åring og senere totalt 10 ganger), er han veldig oppsatt på å vise hva som egentlig foregår. Han er selv ikke i tvil om at folk virkelig bortføres i fysisk forstand, men er også smertelig klar over den brist som i dag eksisterer mht. mangel på fysiske bevis på at noe slikt foregår. Han er i likhet med UFO-NORGE på jakt etter svar i UFO-

spørsmålet, og setter alt inn på å få så mange fakta på bordet som mulig.

Av utdannelse er han offentlig lisensiert hypnotisør, i tillegg til at han altså fungerer som hypno-anestesilege. Foruten dette innehar han tittelen "Master Practitioner in Neuro-Linguistic Programming", en betegnelse som leserne gjerne kan oversette selv!

Ny og frisk innstilling

Ingen skal beskyldes Derrel Sims for å innta en passiv og avventende holdning i disse spørsmålene. Han går nye veier og dreier debatten inn på spor der alle MÅ ta et standpunkt. Enten foregår

det ting (mht. bortførelser av fysisk karakter), eller så gjør det det ikke - punktum. Alle er i dag enige om at eller annet "er på gang", men vet ikke nøyaktig hva. Derfor presses vi opp av våre skyttergraver enten vi vil eller ikke for å ta et standpunkt. Det er kanskje hva UFO-debatten i dag trenger, at flere tar et skikkelig standpunkt i disse sakene. Alle syns et eller annet, men vi vet liksom ikke hva, fordi det liksom ikke passer inn i vår tradisjonelle tankegang. Svaret finnes kanskje ikke her heller, men vi må da i anstendighetens navn hvertfall være modige nok til å undersøke saken og alle dens aspekter

før vi eventuelt avstår videre spekulasjoner.

Til Norge?

Det er i dag god sjanse for at Derrel Sims blir å finne i Norge i løpet av det kommende året. Han er meget interessert i å komme over, og det er i den forbindelse klart at vi kan arrangere minst ett foredrag der han kan la sine talegaver få fritt utløp. Det vil selvfølgelig bli spennende å høre om oppfølgingen av de saker vi her har nevnt, samt mange andre som han og hans etterforskningsteam kommer over daglig. □

NY VIDEO

The Mystery Revealed - The UFO-phenomenon

Vi har nettopp fått inn en ny videofilm som tar for seg mulige beviser for at jorden blir besøkt av utenomjordiske vesener. Videoen er produsert i 1993 og tar for seg mange av de saker hvor det er (mer eller mindre) klare indisier på at ET-hypotesen kanskje holder vann. NB! En del av stoffet er kontroversielt.

Filmen varer i 1 time og prisen er kr. 170,00

Vær om deg, vi har kun fem eksemplarer inne.

Roswell - the Footage

Vi har fremdeles noen få eksemplarer igjen av "Roswell - the Footage" til kr. 350,00. Salget har gått jevnt og trutt, så her bør leserne kjenne sin besøkelsestid.

Without Consent

Boken "Without Consent" er det også noen igjen av. Dette er en bok av Philip Mantle og Carl Nagaitis, som tar for seg tilfeller av nærkontakter av 4. grad i Storbritannia. Boken er på engelsk, men meget lesevennlig også for norske lesere.

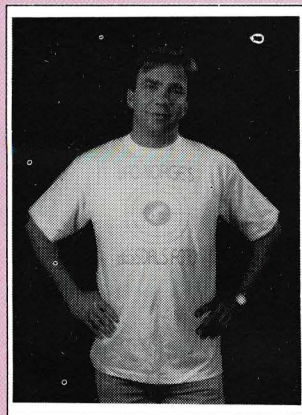
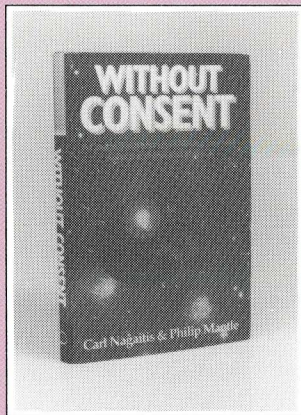
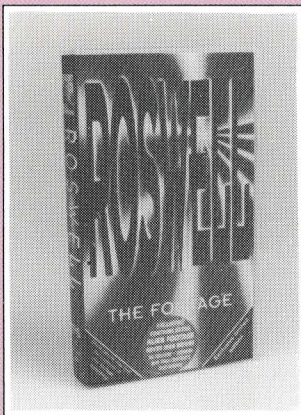
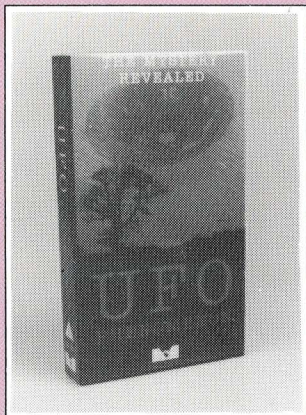
Innbundet kr. 185,00

T-Skjorter til salg

Vi har en del T-skjorter på lager med UFO-NORGEs logo på.

Bestill nå - passer godt i sommervarmen! Kr. 85,00 pr. stk.

Vennligst angi størrelse (8-10 år, 12-14 år, Medium, Large XLarge)

Porto og evt. oppkravsgebyr kommer i tillegg til prisene.

Alle henvendelser gjøres til:

UFO-NORGE, Postboks 24, 3133 DUKEN

Tlf.: 33 38 65 00 Fax: 33 38 33 68 Postgironr. 0826 050 50 50

ASTRONOMI

Ved Jan Qvam

Siden sommerhimmelen på våre nordlige breddegrader er svært lys, har vi denne gangen utelatt den vanlige oversikten over stjernebilder og planeter som er synlige i denne perioden. Derimot har vi viet denne spalten til oppdagelsene av de nye planetene rundt fjerne stjerner, spesielt i løpet av det siste året.

NYE PLANETER OPPDAGET

Som kanskje de fleste har fått med seg er det siden oktober 1995 og frem til nå (juni 1996) med sikkerhet oppdaget fire planeter i bane rundt stjerner av samme type som vår sol. I tillegg har man fra før minst fire noe mer usikre kandidater.

De sist oppdagede planetene går i bane rundt følgende stjerner: 51 Pegasi, 47 Ursae Majoris, 70 Virginis og 55

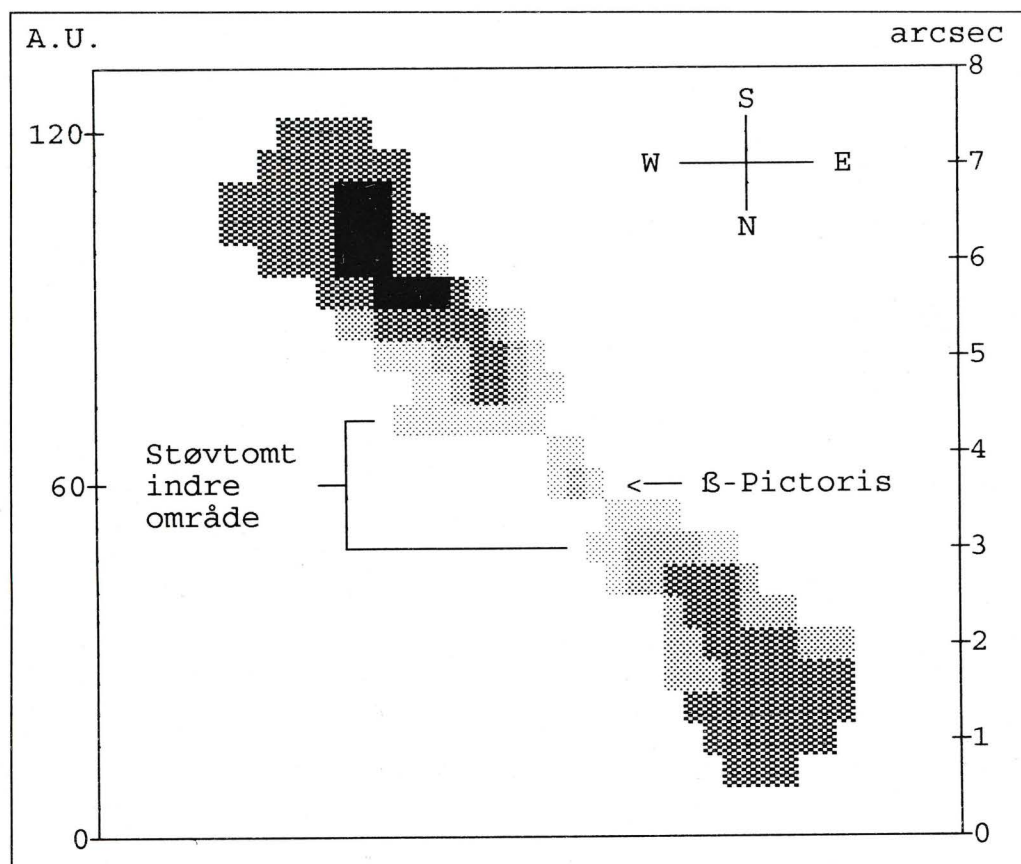
Cancri. Alle de fire planetene er ganske store, noe som er årsaken til at de i det hele tatt er (indirekte) oppdaget. Det er anslått at de har en masse som spenner fra ca. halvparten av Jupiter i vårt solsystem (51 Pegasi B) til hele åtte ganger Jupiters masse (70 Virginis B). Sistnevnte kan ut fra de data som er innhentet vise seg å være en såkalt "brun dverg" - dvs. en mislykket "mini-stjerne" - og altså ikke en egentlig planet. Ingen av disse planetene ligner antagelig Jorden på noen måte - de ligner kanskje mer på gassplaneten Jupiter - men etter hva man kan forvente, er det i teorien muligheter for enklere former for liv på i alle fall 47 Ursae Majoris B.

Utover de fire planetene som er nevnt er det også mulig at det er en planet med om lag Jupiters masse ved stjernen beta Pictoris (i stjernebildet Pictor) først oppdaget i 1983 (se illustrasjon); russiske astronomer mener

for et par år siden å ha påvist to planeter rundt pulsaren PSR 0329+54 (i stjernebildet Camelopardalis) og det er med ganske stor sikkerhet to, kanskje tre planetliknende objekter (med omtrent samme masse som jorden) rundt pulsaren PSR 1257+12 (stjernebildet Virgo). Sistnevnte system ble oppdaget i 1992.

Når det gjelder metodene som er benyttet for å oppdage disse planetene må det understrekes at man så langt kun har observert dem indirekte. Dette vil si at man har sporet moderstjernes bevegelser meget nøyaktig over flere år. Man har da funnet sykliske avvik i deres posisjon ("wobbling"), noe som indikerer gravitasjonsmessig påvirkning av visuelt usynlige objekter. Det antas at det vil gå enda 5-10 år før man vil bli i stand til å observere planeter rundt fremmede stjerner på en direkte, visuell måte.

Under følger en kort kronologisk

Støvskyen rundt stjernen beta Pictoris, hvor det sannsynligvis går en planet i bane.

oversikt over oppdagelsene av de fire førstnevnte planetene:

1. 51 Pegasi

I oktober i fjor kunngjorde de to sveitsiske astronomene Michel Mayor og Didier Queloz at de hadde funnet minst én planet rundt stjernen 51 Pegasi, som ligger 42 lysår fra jorden. Den har en masse på vel halvparten av Jupiter (0,6) og har en omløpstid på 4,2 døgn.

2. 70 Virginis B + 47 Ursae Majoris B

Planetene ble oppdaget senhøstes 1995, like etter 51 Pegasi og ved hjelp av samme metode som denne. Den første av de nye, planeten rundt stjernen 70 Virginis, er stor, - minst 6 jupitermasser. Målingene viste at 70 Vir. beveget seg fram og tilbake med 300 m/sek og en periode på 117 dager.

Ut fra dette var størrelsen og baneavstanden til planeten (0,43 AE)(1 AE (astronomisk enhet) er lik avstanden mellom jorden og solen, ca, 150 millioner kilometer) beregnet. Planeten har en eksentrisk bane, som tyder på at den kan være en brun dverg, og ikke en ekte planet. Perioden er på 116 dager, og avstanden fra stjernen er altså litt større enn den mellom Merkur og sola.

Planeten rundt 5. størrelsesklassestjernen 47UMa er mer lovende. Den er på ca 2,1 jupitermasser og har en periode på 1100 dager. Stjernen og planeten ligger 46 lysår unna.

Stjernen 70 Vir. er såvidt synlig med det blotte øyet, størrelsesklasse 5 og spektraltype G5 (som solen); avstand 35 lysår.

3. 55 Cancri B

I midten av april i år annonserte den

amerikanske gruppen som fant planetene i Virgo og Ursa Major enda et nytt funn. Denne gang var det en planet rundt stjernen 55 Cancri, høyt i stjernebildet Krepsen.

Avstanden mellom moderstjernen og den nye planeten (55 Cancri B) er under tredjeparten av den mellom vår sol og Merkur (hhv. 16,5 og 58 millioner kilometer). Massen er beregnet til 0,8 jupitermasser, og overflatetemperaturen til omtrent 500 grader C. Omløpstiden rundt stjernen vil være 14 1/3 dag, dersom de andre beregningene er korrekte.

55 Cancri er en relativt svak stjerne (størrelsesklasse 5,3) og såvidt synlig med det blotte øyet en mørk kveld. Ved bruk av prismekikkert kan den lett sees, men man bør bruke stjernekart for å finne den. □

VÅRT SOLSYSTEM						
○ Sola	● Merkur 58	● Venus 108	● Jorda 150	● Mars 228	● (Jupiter 780 mill km)	->
STJERNE	PLANET		MASSE SML.M. JUPITER			
○ 47 Ursae Majoris	47 Ursae Majoris B avstand 306 mill. km		3,5 * Jupiter			
○ 70 Virginis	70 Virginis B avst. 72 mill. km		8,1 * Jupiter			
○ 51 Pegasi	51 Pegasi B avst. 8 mill. km		0,6 * Jupiter			
○ 55 Cancri	55 Cancri B avst. 16,5 mill. km		0,8 * Jupiter			

SÅ HVORDAN KAN VI VITE OM IKKESANSBARE TING EKSISTERER? VI FÅR JO IKKE BEKREFTET DEM!

2031

© 1995 William Dill by Universal Press Syndicate

OPERASJON AV MULIG UTENOMJORDISK IMPLANTAT

- På leting etter det absolutte bevis

Av dr. Roger K. Leir.

UFO-debatten har i løpet av det siste knappe året tatt en ny, dramatisk vending. I enkelte kretser blir det nå hevdet at man har gjort vellykkede kirurgiske inngrep og fjernet uvanlige fremmedlegemer fra personer som påstår å ha hatt CE-IV-opplevelser. Denne artikkelen, skrevet av en lege, presenterer en slik operasjon.

En spøkelsesaktig stillhet senker seg i det lille operasjonsrommet, hvor en kirurg står klar til å skjære skalpellen dypt ned i vevet i foten til en kvinne. Kanskje han i dette øyeblikket er i ferd med å skrive historie...

Den etablerte vitenskapen har i alle år ropt (eller nærmest skreket) høyt til ufologene om at de må fremvise såkalt "hard evidence" - håndfaste bevis for at jorden blir besøkt av utenomjordiske vesener. Det synes som om noen av de mer fremtredende representanter for vitenskapen, slike som Carl Sagan, ikke anerkjenner den bevismengden som allerede er samlet og presentert. Kanskje denne bevismengden på sikt vil kunne få oss til å endre den aksepterte betydningen av begrepet "hard evidence". Imidlertid, før en slik holdningsendring eventuelt får gjennomslag, fortsetter vitenskapen å tviholde på sitt krav om det absolutte bevis. Muligens vil ikke den harde kjernen av vitenskapsmenn bli overbevist før man i bokstavelig forstand overleverer dem et komplett utenomjordisk fartøy, innbefattet pilot.

Mitt lille bidrag til denne typen bevisførsel ble realisert om kvelden den 19. august 1995, da jeg utførte kirurgiske inngrep for å fjerne flere mulige fremmede - "alien" - implantater fra mennesker med bortførelsesopplevelser.

Tilfeldigheter

I min kontinuerlige søken etter kunnskap om UFO-fenomenet, deltok jeg selv sagt på konferansen "UFO Expo West", arrangert i Sør-California i juni 1995. Jeg hadde i lengre tid besøkt så mange som mulig av denne typen konferanser, for siden å omtale dem i mine artikler skrevet i *Ventura-Santa Barbara MUFON Vortex*.

Det var på den ovenfor nevnte konfe-

ransen at jeg kom i kontakt med Derrel Sims, en UFO-etterforsker fra Houston, Texas. Etter en relativt kort samtale ble jeg raskt interessert i hans etterforskning av UFO-saker, og samtidig imponert over kvaliteten på resultatene. Jeg ble etterhvert også nysgjerrig på hans planer for fremtiden.

På dette møtet viste han meg røntgenbilder tatt av en fot som tilhørte en person med påståtte CE-IV-opplevelser. Det hele var litt av et sammentreff, fordi jeg i min medisinske praksis var blitt godt kjent med røntgenbilder, spesielt av føtter. Det syntes som om den avbildete foten hadde gjennomgått en form for kirurgisk inngrep som også hadde gått ut over knoklene. Man kunne se objekter som lignet klemmer (suturer) laget av rustfritt stål. Derrel forklarte meg at ingen operative inngrep noen gang hadde vært foretatt på denne foten. Svært overrasket over dette, spurte jeg om vedkommende noen gang hadde vært utsatt for ulykker. Han kunne bare si at dette heller ikke hadde skjedd. Årsaken til at røntgenbildene ble tatt var at personen hadde hatt vedvarende problemer med foten.

Av bildene gikk det frem at det var et synlig metallisk fremmedlegeme på den ene siden av stortåen. I tillegg kunne man også skimte et annet objekt på motsatt side.

I løpet av samtalen kom jeg inn på hvorvidt denne personen kunne være villig til å undergå en operasjon for å fjerne disse objektene. Derrel mente at kvinnen ville bli henrykt over et slikt forslag. Han nevnte også at hun ikke hadde noen medisinsk forsikringslik at kostnadene ville være en hindring. Jeg tenkte grundig igjennom situasjonen og framla deretter følgende forslag: Hvis pasienten kunne få betalt flybillett

ten til California kunne jeg utføre inngrepet gratis. Derrel ble svært overrasket og glad for dette. Han inviterte meg deretter til å delta i hans prosjektgruppe og jeg aksepterte med en gang.

I løpet av hans foredrag på konferansen, presenterte han sitt kasus for publikum og nevnte at det nå var en lege i California som kunne foreta et kirurgisk inngrep gratis. Han spurte om noen av de tilstedeværende kunne være villige til å betale flyreisen.

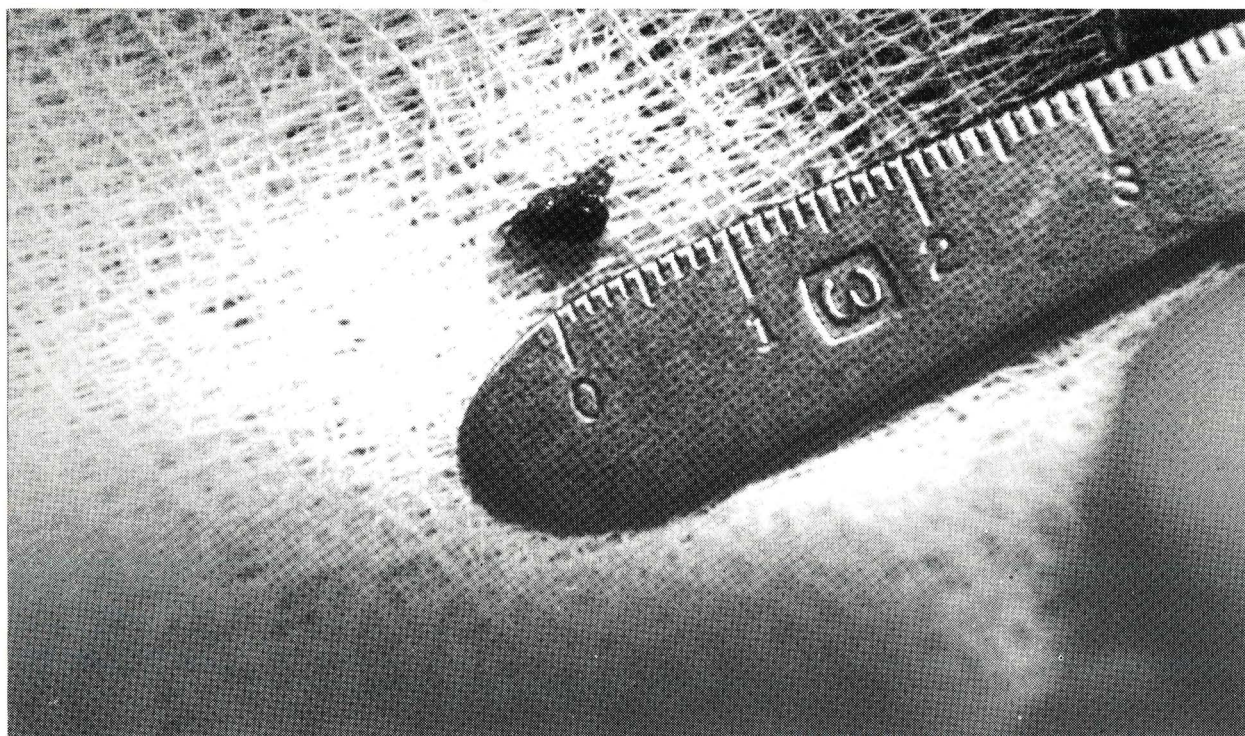
Kort etter foredraget kunne Derrel opprømt fortelle meg at en person allerede hadde meldt seg og var villig til å betale det hele.

Med dette var alt klart for at operasjonen kunne gjennomføres, og i løpet av de neste ukene sto vi i jevnlig telefonkontakt for å avklare detaljene. Jeg ble her informert om at også en annen person med et tilsvarende fremmedlegeme synlig på røntgenbilde, trengte operasjon. Jeg var villig til å operere dem begge på samme dag.

Innen en uke mottok jeg nye bilder av begge personer. Person nr. to var en mann og det fremmede objektet befant seg i hånden. Tilfeldigvis viste det seg at dette implantatet syntes å være en nøyaktig kopi av et av objektene i stortåen på den første pasienten. Jeg viste deretter begge sett bilder til en røntgenspesialist. Han bekreftet vår oppfatning om tilstedeværelsen av metalliske fremmedlegemer. Planene ble deretter lagt for nøyaktig tid og dato for inngrepene. Begge pasientene var hjemmehørende i forskjellige deler av Texas, og ville møte hverandre for første gang i Houston, hvor de deretter skulle fly til California.

Forberedelser

For å kunne gjennomføre operasjonene innenfor den begrensede tidsram-

men, måtte det foretas nitid planlegging på forhånd. Jeg gikk først gjennom listen med personer som skulle være tilstede, både helsepersonell og andre. Jeg fant også ut at det beste stedet for å utføre operasjonene var i lokalene der jeg har min praksis i Camarillo, California. Dette tatt i betraktning kravet til diskresjon, antall tilstedeværende, mengden med opptaks- og registreringsutstyr samt mange andre faktorer. Det ble besluttet at operasjonene skulle utføres lørdag 19. august [som tilfeldigvis var samme dato som den berømmelige Roswellfilmen for første gang ble vist offentlig i Sheffield, England, red. anm.]. På denne dagen ville legesenteret være tomt for folk, uten at de andre ansatte var tilstede. Med én gang denne avgjørelsen var tatt, rettet jeg min oppmerksomhet mot alt utstyret som måtte skaffes til veie.

Operasjonsteamet

Min neste oppgave var å velge ut det lege- og helsepersonellet som skulle utføre operasjonene. Derrel Sims var en profesjonell, lisensiert hypnoanestesilege og hadde bred erfaring fra dette arbeidet, i tillegg var han også en kjent UFO- og bortførelses-etterforsker. Han var derfor selskreven som anestesilege. Jeg skulle selv være hovedansvarlig for de operative inngrepene. Med meg her fikk jeg en gammel venn (kalt dr. A), en pensjonert kirurg, som skulle fungere som min assistent.

Mitt neste valg falt på psykologen, dr. Barbara Dobrin (Ph.D.), et fremtredende og respektert medlem av vår lokale MUFON gruppe.

I tillegg til disse tre personene, deltok Denise Messina (operasjonssøster), Mike Evans (videofotograf), Janet Warnick og Alice Leavy (som ledet hele operasjonen), Jack Carlson og Ruth Carlson (stenografer, dvs. de foretok fortløpende skriftlig nedtegnelser av alt som ble gjort og sagt), samt Bert Clemens, som satte opp videoutstyret i tillegg til å skaffe tilveie div. annet utstyr (magnetometer etc.). Videokameraet sendte bilder til en monitor som var satt opp i et tilliggende rom, slik at personer uten adgang til operasjonstuen kunne følge inngrepene herfra.

Operasjonene

Hver pasient ble behandlet etter en på forhånd planlagt prosedyre: En full gjennomgang av medisinsk historikk ble foretatt. Deretter gjennomgikk hver pasient sin egen nærkontakthistorie, og vedkommendes følelses- og psykologiske reaksjoner ble notert. Båndopptak ble gjort ved hvert intervju og samtalen senere skrevet ned.

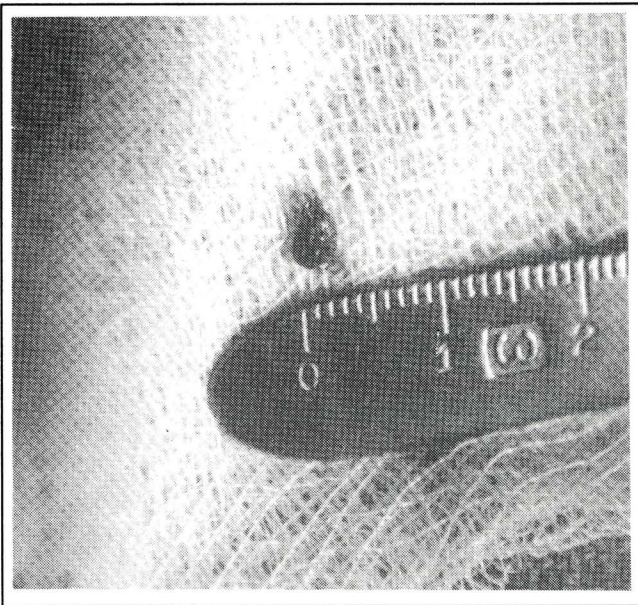
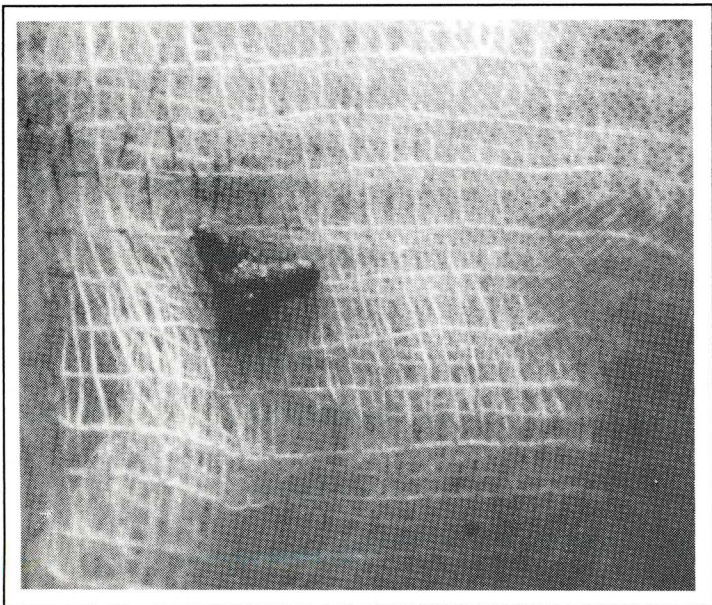
Alle tidligere laboratorietester av pasientene ble gjennomgått. Hver pasient ble røntgenfotografert på nytt, bildene fremkalt og gjennomgått av dr. A og meg selv. Til slutt ble pasientene plassert i hvert sitt rom og operasjonssøster tappet en bestemt mengde blod

av hver.

Siden litteraturen på dette feltet inneholder mange historier hvor kirurgisk fjerning av påståtte implantater har medført at objektene enten har forsvunnet, fordampet, blitt pulverisert etc., mente jeg at det beste oppbevarings- og transportmedium for slike objekter måtte være pasientens egen kroppsvæske. Det isolerte blodet fra pasientene ble sentrifugert, serumfraksjonen separert, tilsatt antikoagulant og skulle derved utgjøre den ideelle transportvæske.

Etter at de første forberedelsene var unnagjort, ble den første pasienten (Patricia) bragt inn på operasjonsrommet og lagt på operasjonsbordet. Mens videokameraet gikk, begynte Derrel Sims å indusere en hypnotisk tilstand hos pasienten. Like etterpå ble hun gitt lokalbedøvelse. Operasjonsområdet - stortåen - ble forberedt for inngrep.

Ved å bruke røntgenbildene som guide gjorde jeg mitt første snitt på innsiden av stortåen. Det tok imidlertid nesten en hel time før jeg kom frem til det ukjente objektet. I løpet av min 30-årige praksis har jeg foretatt tilsvarende inngrep utallige ganger, og vanligvis er det som å lete etter den berømmelige nålen i høystakken. Det første tegnet på at jeg begynte å nærme meg, viste seg da jeg gravde dypt med skalpellen i innsnittet. Selv om pasienten var under dobbel anestesi, sparket hun plutselig så kraftig fra at foten formelig lettet fra operasjonsbordet. Derrel

fortsatte sine hypnotiske suggesjoner og pasienten ble igjen rolig. Samme "graving" i innsnittet en gang til ga samme respons. Ved å bruke denne reaksjonen som indikator, fortsatte vi disseksjonen av dette området inntil et lite, grått objekt kom til syne. Det ble deretter omhyggelig skåret ut av det omliggende vev. Akkurat i det øyeblikket ekstraksjonen fra såret foregikk, responderte pasienten med enda et lite spark samtidig som hun viste tegn på smerte.

Ut fra min tidligere erfaring med fjerning av fremmede objekter, var det tydelig at en så tydelig smerterespons under lokalbedøvelse, indikerte at det fremmede objektet var direkte forbundet med en nerve. Bevegelsen ved fjerning av objektet trekker tydeligvis på nervefibrene og dette synes å indusere en direkte smerterespons.

Det første objektet var nå ute, lagt på et stykke gasbind og klart til å bli nøyere gransket. Det syntes å være trekantet eller stjerneformet. Objektet ble målt og viste seg å være ca. 0,5 x 0,5 cm. Fargen var mørkegrå og det var dekket av en svært solid membran. Jeg tok en skarp kirurgisk skalpell og prøvde å skrape noe av membranen vekk fra den underliggende strukturen. Til min overraskelse fant jeg ut at dette ikke nyttet. Jo hardere jeg skar, jo vanskeligere ble det å fjerne det solide dekket. Imidlertid var jeg mest opptatt av pasientens velbefinnende, og bestemte meg derfor for å fortsette operasjonen og lukke såret.

Første del av operasjonen var nå overstått og vi rettet vår oppmerksomhet mot den andre siden av stortåen hvor objekt nr. to lå innkapslet. Ved nøye å studere røntgenbildene, begynte vi på det andre innsnittet. Objektet

her var mindre og det tok lenger tid å finne det. Når det ble berørt, inntraff den samme voldsomme smerteresponsen som første gang. Objektet ble deretter fjernet og lagt på et stykke gasbind. Dette var på størrelse med et melonfrø (kantalupp) og dekket med den samme mørkegrå, tette membranen. Jeg gjorde et velment, men forgjeves forsøk på å fjerne den biologiske mantelen, uten å lykkes. Deretter bestemte jeg meg for å slutføre operasjonen.

Teamet tok en kort pause før vi begynte med pasient nr. to (Pat). Her satt implantatet i håndbaken og dr. A overtok rollen som ledende kirurg, mens jeg var assistent. Prosedyren ved dette inngrepet var svært lik de to forgående. Pasienten viste igjen tydelige smerteresaksjoner da objektet ble påtruffet og ekstrahert. Ved tilsynkomsten av dette ble vi alle svært overrasket, da det lignet nøyaktig på det andre objektet fjernet fra pasient nr. en. Klok av skade gjorde vi denne gang intet forsøk på å fjerne det omliggende membranen.

Resultater og konklusjoner

Jeg vil her og nå gjøre det klinkende klart for leserne at kun svært foreløpige resultater er oppnådd på det nåværende tidspunkt. Det ville være svært uklokt å trekke noen konklusjoner ut fra dette. Jeg vil imidlertid presentere de resultatene vi har oppnådd hittil. Siden våre oppdagelser stort sett er de samme for alle tre objekter, vil det ikke bli gjort forsøk på å skille mellom dem.

1. Et objekt (det største), syntes, selv om det var omgitt av en nesten ugjennomtregelig membran, å være trekantet eller stjerneformet. De to andre lignet små melonfrø.

2. Det største objektet målte omtrent

0,5 cm i hver retning og de to andre målte ca. to til fire mm.

3. Objektene var omgitt av en svært tett, hard og grå membran. Dette materialet var sterkt nok til at jeg ikke kunne fjerne det fra det underliggende metallet da jeg prøvde å gjøre dette ved hjelp av en meget skarp kirurgisk kniv.

4. Etter at prøvene ble mottatt [på laboratoriet] i Houston, ble membranene tørket og fjernet. Under var en svart, skinnende kjerne av metall.

5. Før membranene ble fjernet, fikk Derrel og en kjemiker, Glen Manuel, et innfall og bestemte at de skulle belyse dem med ultrafiolett lys. Det viste seg at alle de tre membranene fluoriserer med en sterk grønn farge. Dette er den samme fargen som ved UV-belysning er observert på enkelte steder av huden hos personer som har hatt CE-IV opplevelser.

Det ble også observert at objektene syntes å være magnetiske i det de ble tiltrukket av skalpellbladet.

6. De metalliske komponentene er for tiden underlagt en hel rekke forskjellige tester, inkludert elektronmikroskopi og fotospektrometri. Ingen data er tilgjengelig på det nåværende tidspunkt [medio juni 1996, red. anm.].

7. Vev som var fjernet fra områder som lå omkring objektene ble underlagt patologiske undersøkelser, og de viste følgende resultater: "Mange periferer nerver og trykkreseptorer, ingen tegn til betennelse, hverken akutt eller kronisk, ingen betente celler eller infiltrater, ingen fibrose [dannelse av fibrøst vev rundt fremmedlegemer]". Dette er høyst uvanlige egenskaper når det gjelder vevsreaksjoner overfor fremmedlegemer.

8. Deretter ble en liten del av membranen sendt inn til en uavhengig ana-

lyse. Resultatene var som følger: "Proteinholdig koagulum (bestående av blodprotein), keratin (det ytterste laget av huden samt materialet som utgjør de ytre strukturene av kroppen, f.eks. hår og negler).

Den eneste konklusjonen som kan sikkert kan trekkes på det nåværende tidspunkt er at resultatene så langt er meget uvanlige, og at det ville være høyst uklokt å fremsette fantasifulle hypoteser nå. Det er mitt håp at en mulig oppfølgingsartikkel vil kunne presentere videre resultater og konklusjoner.

Fremtidige planer

Både Derrel og jeg holder for tiden på med flere prosjekter. Blant disse er: Å

forberede forskningsrapporter (artikler) for *The Journal of UFO Studies*, Dr. Pritchard, samt Massachusetts Institute of Technology. [Dr. David E. Pritchard, professor i fysikk ved M.I.T. var hovedansvarlig for den mye omtalte konferansen "Abduction Study Conference" avholdt 13.-17. juni 1992 ved samme institusjon, red. anm.] Rapportene vil inkludere en presentasjon av fluorescens, procain allergier [allergi mot lokalbedøvelse], håndskriftsanalyser og bortførelsesopplevelser.

En profesjonelt produsert video som dokumenterer de kirurgiske inngrepene som ble gjennomført for å få ut implantatene kan bestilles fra:

Saber Enterprises
P.O.Box 60944

Houston, Texas 77205
USA

For tiden er vi i ferd med å tilrettelegge en komplett serie med protokoller vedr. mulige fremmede implantater. I løpet av våren 1996 har Derrel presentert sitt arbeide i Frankrike, sammen med Philip Mantle og Budd Hopkins. De har også fått invitasjoner fra England, San Marino og Frankrike [se artikkel med intervju av Derrel Sims på San Marino konferansen på side 17 i dette nummer]. Det har i tillegg vært en svært stor pågang av telefoner fra interesserte i forbindelse med dette materialet. Vår forskning på implantater og tilhørende kirurgiske inngrep er for tiden i full sving og nye personer blir behandlet daglig. □

Møte med Mimi Hynek

Av Odd-Gunnar Røed

Første dag under UFO-konferansen i San Marinos skjer et historisk møte i foyeren, blant utstillingsbilder og tidsskrifter. Det er møtet mellom PROJECT HESSDALEN og UFO-NORGES Odd-Gunnar Røed og avdøde J.Allen Hyneks hustru, Mimi Hynek.

Møte i foyeren

Det er fredag og konferansens første dag. Jeg driver litt rundt i foyeren og titter litt på diverse utstillinger og blader som ligger bugnende på border og i hyller. Alt er selvsagt på italiensk, selv videofilmene er omgjort til det for meg komplett uforståelige. Inne i salen er det kun italienske talere og simultanoversetteren har ennå ikke innfunnet seg i den lille boksen sin.

Med ett blir jeg klar over Mimi Hynek med reisefølge og går bort for å hilse på henne. Da hun hører navnet lyser hun opp og utbryter: "Det er akkurat deg jeg ville snakke

med!" Det viser seg at J. Allen Hynek hadde snakket både lenge og varmt om dette spesielle prosjektet langt oppe i nord der merkelige lysfenomen nærmest fulgte klokken gjennom flere år. Og om menneskene rundt det, som ofret nærmest både økonomi og helse for å fryse seg hinsides i et forsøk på å løse mysteriet. Og ikke minst at to land kunne samarbeide om felles mål uten idealistiske og nasjonale motsetninger.

Hun er svært spent på den videre utviklingen etter 1985, og blir litt skuffet, ikke minst på våre vegne, når hun hører at fenomenet nærmest kollapset etter at Hynek dro hjem.

Ville egentlig ikke komme

Egentlig ville ikke Mimi Hynek komme over Atlanteren til denne konferansen i det hele tatt, og spesielt ikke som den hovedpersonen arrangørene ville ha henne til å være. De ville egentlig lage konferansen rundt henne som et minne om professor Joseph Allen Hynek. Det siste ble det noe av, men noen hovedperson ville hun slett ikke være. Hun er svært lite interessert i å bli tatt til inntekt for noen innen ufologien, men da hun hørte at det kom en representant for PROJECT HESSDALEN fra Norge, virker det som om det ble dråpen som avgjorde hennes tilstedeværelse. Vi får ta det som et pluss i margin.

Vil ikke blande seg inn

Som sagt, hun vil ikke gjøre noe aktivt på UFO-konferanser og vil ikke påvirke mennesker i deres arbeid i et felt der tross alt hennes mann var eksperten. Men hun håper jo at det kreative og seriøse arbeide vil stå i fokus for å finne svar på UFO-gåten.

Hun blir meget glad da jeg tilbyr meg å konvertere Hyneks siste offentlige intervju som fant sted i Hessdalen (fra PAL til NTSC på video) og sende det kostnadsfritt til henne.

Ja til bilde

I ettertid føler jeg meg stolt på Skandinavias vegne da hun sa ja til å avfotograferes sammen med meg og ja til at vi kunne bruke bildet i bladet. Hun sa nemlig nei til alle de andre!

BOKANMELDELSER

Roswell-mysteriet

Willy Ustad

Grøndahl Dreyer Forlag, 1996

176 sider, innbundet kr. 249.-.

Hva skjedde i New Mexicos barske landskap sommeren 1947? Krasjet det virkelig et romskip der den 4. juli, eller var det bare en værballong, eller kanskje det var 23 ballonger på en lang snor, kalt Mogul, eller var det et eksperimentelt fly (eller muligens flere)? Var det kanskje to romskip, eller til og med tre?

Alt er mulig

Spørsmålene er mange og svarene få, men bak hvert spørsmål fengsles leseren av spennende og ikke minst vel underbygde faktasvar fra forfatteren, som tar oss med inn i en verden de færreste av oss har hatt muligheten til å gjøre oss kjent i. Som tidligere kaptein i det norske forsvar kjenner Willy Ustad til diverse terminologier og praksis i militær tankegang som virkeliggjør muligheten av tilsynelatende uforståelige og irrasjonelle handlinger i denne saken. Dette gjelder for eksem-

pel de aksjonene som ble satt i verk for å hemmeligholde hele operasjonen.

Ellers er Willy Ustad fra før mest kjent for bokserien *Fire søsken*. I tillegg var han med i Holmgang på TV 2 i fjor høst, i egenskap av forfatter og "UFO-ekspert"

"Fire søsken"

Boken er et "must" for alle som interesserer seg for Roswell-hendelsen. Her er alle kjente tråder og spørsmål nøye belyst og fulgt opp, gjerne med flere teorier som utgangspunkt. De forskjellige styrker og svakheter bedømmes og kommenteres flittig.

Håndbok i Roswell-hendelsen

Det beste med boken er at Ustad selv ikke spekulerer i den ene eller andre retning, men lar det bli opp til leseren selv å bedømme saken. For, etter å ha lest boken vil *alle* være ekspert på verdens mest berømte UFO-sak, "alle UFO-historiers mor", Roswell-saken. Den har som kjent satt grå hår i alle interessertes hoder i snart 50 år. Dette er en håndbok i denne hendelsen og

fortjener å bli lest av flest mulig.

Willy Ustad skriver knakende godt og med en stor porsjon humor. Dette gjør boken lettlest og når den samtidig er velsignet fri for innviklede utredninger er den nettopp det oppslagsverk om Roswellhendelsen vi hittil har savnet. En ting er sikkert: Det amerikanske forsvar har fremdeles en god del å forklare.

Svarte programmer

I bokens slutfase går også Willy Ustad litt inn på de såkalte svarte amerikanske forskningsprogrammene. Det har vært en del av disse opp gjennom årene. Noen av dem er nå "hvite" dvs. blitt offentlig kjent, slik som Stealth-prosjektet, og kanskje snart det såkalte Aurora-prosjektet. Men det er snakk om mer, mye mer.

Jeg sier ikke mer. Les boken!

PS: Grøndahl & Dreyer bør kunne ta seg råd til å ansette en god korrekturleser.

ODD-GUNNAR RØED

Rockefeller-finansiert UFO-rapport sendes til verdens ledere

Med økonomisk bistand fra den 85-årige filantropen Laurence Rockefeller er det nå laget en 169 siders rapport angående UFO-fenomenet som i et antall av 1000 kopier skal distribueres til statsoverhoder og andre nøkkelpersoner over hele verden. Rapporten vil ikke være tilgjengelig på markedet for kjøp.

Tittelen på rapporten er *Unidentified Flying Objects Briefing Document: The Best Available Evidence*. Rapporten er hovedsakelig forfattet av UFO-forskeren Don Berliner (han har bl.a. skrevet to bøker sammen med Stanton Friedman), medforfattere er bl.a. Antonio Huneeus og Marie Galbraith. Sistnevnte er den som tok kontakt med L. Rockefeller og fikk ham til finansiere rapporten - og hun er forvrig konen til president Reagans tidligere ambassadør i Frankrike, bank-magnaten Evan Galbraith. Også tre store amerikanske UFO-organisasjoner (MUFON, CUFOS og Fund for UFO Research) har vært med i arbeidet med rapporten.

Rapporten er tredelt. Første del gir et kort overblikk over UFO-fenomenet, litt om UFO-hendelser generelt samt problemet med myndighetenes hemmeligstempling

angående UFO-fenomenet. Del to, som er den lengste, presenterer 19 UFO-hendelser som skal være blant dem som representerer de best tilgjengelige bevis. Del tre har for en stor del sitater og uttalelser fra ulike kjente personer i verden angående ekteheten og muligheten for UFO-er (dvs. flygende tallerkener) og kontakt med utenomjordiske. Det er verd merke seg at i rapporten er det ikke tatt opp noe angående "UFO-bortførelser" (abductions), kun ett eneste tilfelle av nærkontakt av 3. grad er tatt med. Det spekuleres i om dette kanskje kan være fordi forfatterne og sponsorene vil prøve å oppnå maksimal troverdighet gjennom å utelate mest mulig av de mer kontroversielle sider ved UFO-fenomenet.

Kilder:

Bl.a. United Kingdom UFO Network, WUFOC/*Nærkontakt* (UFO-Vest, Sverige) og *Nexus Magazine* (Vol. 3, #3, April-Mai 1996).

Oversettelse:

John-Erik Hove

ASTRONOMER OG UFO-FENOMENET

Av Finn W. Kalvik

I en kronikk i Aftenposten i oktober ifjor, skrevet av professor i astrofysikk Kaare Aksnes, ble det hevdet at ingen astronomer noensinne har observert UFOer. Artikkelforfatteren gir her eksempler på at det motsatte er tilfelle.

Merkelig

Jeg vil hevde at vår skepsis er vel begrunnet. Det er jo merkelig at de hundretalls astronomer som hver eneste natt saumfarer himmelen med de mest avanserte teleskoper, aldri har meg bekjent, oppdaget noe som de vil karakterisere som en UFO.

Kaare Aksnes,
professor i astrofysikk i Aftenposten
24.10.95

En hyppig gjentatt påstand er at "ingen profesjonell astronom har noensinne sett et UFO". (Ikke en UFO som avisene skriver.) Det viser ellers intelligente personers vilje til uten å tenke over det, å gjenta en bemerkning som støtter deres egne konklusjoner.

Journalisten Frank Edwards forteller i sin bok *Flying Saucers - Serious Business*, at han en gang så et TV-program hvor en lærd astronom ble intervjuet. "Jeg tenkte at de sikkert ikke ville avslutte programmet uten å nevne UFOene. Da det kun var et par sekunder igjen av sendingen, kom intervjueren til rosinen i pølsen: "Har De noen gang sett et UFO?"

Astronomen trakk pusten dypt, stirret olmt inn i kameraet og snerret: "Ingen profesjonell astronom har noensinne sett et UFO!"

Frank Edwards ble oppmuntret ved å kunne konstatere at denne gripende erklæringen ble etterfulgt av et reklameinnslag for en anbefalt behandling av hemorroider. Det var, syntes han, den riktige rekkefølge.

"Ingen profesjonell astronom har noensinne sett et UFO!"

Virkelig?

Sludder og vrøvl!

Professor Jose A.Y. Bonilla nøt allerede internasjonalt ry i august 1883. Den tolvte i denne måneden skrev han og hans kolleger historie ved observatoriet i Zacatecas i Mexico, da de fotograferte noen merkelige gjenstander som passerte foran solskiven. Selv med de langsomme fotografiske plater som sto til deres rådighet, var det ikke vanskelig å ta bilder mot en så lys bakgrunn. Professor Bonailla, som utvil-

somt var en profesjonell astronom ettersom han var leder for observatoriet, skriver i sin rapport for denne minneverdige dagen:

"Jeg var ikke kommet over min overraskelse, da det samme fenomenet gjentok seg! Og dette med en slik hyppighet at jeg i løpet av to timer talte opp 283 gjenstander som krysset solskiven. Imidlertid kom det litt etter litt skyer på himmelen som hindret videre observasjoner. Jeg kunne ikke gjenoppta disse før solen hadde passert meridianen [rett i sør], og da kun i 40 minutter".

Observatoriets noteringer for den dagen viser at objektene strømmet tvers over solskiven i en rett linje. De kom enkelt- og parvis, var sirkelformete og syntes åpenbart å være styrbare. De passerte solskiven på ca. ett minutt, men undertiden kom så mange samtidig at Bonilla og hans kolleger var ute av stand til å telle dem nøyaktig, hvilket han innrømmet. De hadde sannsynligvis en glatt, kanskje også polert overflate, for i visse vinkler reflekterte de sollyset med en blendende virkning.

Alt i alt fotograferte professor Bonilla og hans kolleger adskillige hundretalls gjenstander, innbefattet 116 stykker den påfølgende dag, da denne besynderlige prosessen ble avsluttet. Bonilla hadde alarmert andre meksikanske observatorier (ved Mexico City og ved Puebla) om dette utrolige synet, men de var ute av stand til å få øye på objektene fra deres ståsted. Som professor Bonilla uttalte i den anledning, tydet dette på at objektene var et sted i rommet ganske nær jorden. Parallaxen [vinkelforskyvningen] forhindret de andre observatoriene i å finne dem, selv etter å ha fulgt Bonillas opplysninger.

Fotoene som ble tatt, eksisterer den dag idag. Noen av dem ble offentliggjort i datidens astronomiske fagtidsskrifter, og for dem som er fortrolig med formen til nåtidens UFOer, forekommer de som krysset solen merkelig kjente.

Ingen astronomer har sett UFO?

Bonilla var vel unntaket som bekref-

ter regelen - eller hva?

Neppe. Bonilla var bare den første av en lang rekke astronomer som har rapportert om UFO-observasjoner opp gjennom tidene.

Vi kan ta med E.W. Maunder's berømte observasjon som han beskrev i sin rapport for den 17. november 1882. Dette fremstående medlem av staben ved The Royal Observatories i Greenwich, beskriver det observerte fenomen "som en merkelig himmelgjest". Andre, deriblant stabsmedlemmene som også observerte den, beskriver den som "torpedoformet", "tenformet", og Maunder selv skrev mange år senere at den så nøyaktig ut som det man i ettertid kalte zeppelin... men som ikke eksisterte i 1882.

Skal vi så søke etter noe som ikke ligger så langt tilbake?

Vi behøver ikke gå så langt.

I mange år ble Darling-observatoriet i Duluth, Minnesota ledet av dets grunnlegger, professor Darling. Hans elev var Frank Halstead, som etter å ha studert i 10 år under Darling, ble direktør ved observatoriet. I den forbindelse gjorde han 15 års tjeneste som representant for universitet i Minnesota. Hans totalt 25 år lange erfaring hadde gjort ham fortjent til ære og respekt innenfor astronomien, da han trakk seg tilbake.

Ved sin sorti som astronom ble han under et intervju spurt om han visste om noen astronom som hadde sett UFO.

"Bortsett fra meg?", lød svaret.

"Åh, De har selv sett et?"

"For å være helt nøyaktig - min kone og jeg så to. Vi så dem klart og tydelig i fullt dagslys. Ann og jeg var passasjerer på Union Pacific-banen som går gjennom Mojave ørkenen, på den såkalte Challenger-ekspressen.

Det var den 1. november 1955. Vi skulle til California og var ca. 160 kilometer vest for Las Vegas da det skjedde. Ann satt nærmest vinduet, og hun gjorde meg oppmerksom på på et objekt som fløy parallelt med toget like over en fjellkjede i nærheten. Det kunne ikke være et luftskip fordi det var så

stort, minst 250 meter langt. Dette kunne jeg anslå, fordi det var så nært fjelltoppene, hvor trær og tregrupper var synlige. I løpet av de fem minuttene observasjonen varte, kom et skiveformet objekt til syne like bak det store objektet. Det hadde en lav kuppel på oversiden og flat bunn. Vi iakttok begge de to gjenstandene i omkring tre minutter mens de fløy med samme hastighet som toget, og de syntes å være meget nær toppen av fjellkjeden, som ikke var mer enn 150 meter ovenfor. Så begynte de å stige, langsomt i begynnelsen, og et par sekunder senere mye hurtigere. På 15-20 sekunder var de så høyt oppe at vi ikke lenger kunne se dem fra vinduet."

Halstead berettet videre at han kjente flere astronomer som hadde innrømmet å ha sett objekter i rommet de ikke kunne identifisere.

Clyde Tombaugh, den eneste astronomen i vårt århundre som har oppdaget en planet (Pluto), fungerte ofte som faglig konsulent for USAs regjering i astronomiske spørsmål.

Dr. Tombaugh slappet av hjemme i sin patio ved Las Cruces i New Mexico, klokken var omkring 22.45 den 10. august 1949. Hans hustru og svigermor

var også tilstede. Deres oppmerksomhet ble tiltrukket av et mørkt, sigarformet objekt, som viste seg i svak silhuett mot himmelen.

Senere antydte Tombaugh og hans familie at objektet hadde minst *en* rekke med gult opplyste vinduer eller åpninger som løp fra for- til akterende omtrent midt på objektet, og som ga inntrykk av å være en slags koøyer... eller muligens små firkantede vinduer.

Tombaugh skrev et brev, datert 10. september 1957, til Richard Hall, senere leder av den amerikanske UFO-organisasjonen NICAP: "De opplyste firkantene jeg observerte, bibeholdt en nøyaktig fastlagt stilling i forhold til hverandre, noe som synes å støtte inntrykket av soliditet. Jeg tviler på at fenomenet skyldtes en refleksjon fra jordoverflaten, fordi noe slikt ville ha vist seg mange ganger tidligere. Jeg observerer en hel del - både med teleskop og med det blotte øye - fra min egen bakgård, og intet av denne art har noensinne vist seg hverken før eller siden.

Som jeg har nevnt før, var jeg totalt uforberedt på en så merkelig observasjon, og jeg var som forstenet av forundring. Som følge av dette kan en del

detaljer ha unngått min oppmerksomhet".

Tombaugh beskrev sin observasjon i LIFE, og han gjorde det helt klart at han og hans familie hadde iaktatt en sigarformet, flygende gjenstand med opplyste, firkantede vinduer langs siden.

Den nå avdøde H. Percy Wilkins, var ikke bare profesjonell astronom, men ved sin død var han sannsynligvis verdens ledende autoritet på selenografi [Månens topografi].

Utover dette var også dr. Wilkins kjent for å være en mann med sine meningers mot. Et eksempel: Da John O'Neill rapporterte å ha sett hva som lignet en kunstig bro på Månen, ble han øyeblikkelig beskyldt for å fare med vås, av astronomer som *ikke* hadde sett noen tilsvarende konstruksjon. De viste at det ingen bro var på Månen, fordi de alltid hadde fortalt at noe slikt fantes ikke.

Under: Et leserbrev som Ole Jonny Brønne sendte inn som svar på Kaare Aksnes' kronikk i Aftenposten. Leserbrevet ble gjengitt i samme avis i begynnelsen av desember 1995.

UFO INGEN MYTE!

Professor Kaare Aksnes forsøker seg på en kronikk i Aftenposten tirsdag 24. oktober om UFO-fenomenene. Denne kan nok virke overbevisende for uinnvidde, men er full av faktafeil. Aksnes viser bare at han ikke har satt seg grundig nok inn i emnet.

Kaare Aksnes påstår at astronomer aldri har oppdaget et UFO-fenomen. Dette er totalt misvisende, og noe Aksnes burde kjenne til. En episode som ble omtalt i Aftenposten i desember 1991 var da noen astronomer ved The Spacewatch Telescope/Kitt Peak Observatory i USA oppdaget et ukjent objekt i bane rundt solen. Objektet fikk betegnelsen 1991 VG og er fremdeles uidentifisert. Hele denne historien ble omtalt av Duncan Steel i *The Observatory* for april 1995. Duncan Steel er forøvrig også astronom, ved University of Adelaide i Australia.

NORAD (North American Air Space Command) og US Navy har to radarnettverk (NAVSPASUR og SPADATS) som konstant overvåker verdensrommet nær jorden, bl.a. for å spore satellitter. Disse foretar opptil 50 000 registreringer pr dag. I løpet av en 20-års periode - fra ca. 1963 til 1983 - registrerte NORAD 20 millioner ukjente objekter! Det kunne vært interessant å korrelere disse med de databasene vi har over UFO-rapporter, men det er nok umulig inntil videre. NORADs data er ikke gradert eller blitt holdt tilbake, men pga. at de (den gang) ba om den nette sum av 155 000 dollar for kopieringen, så er opplysningene utilgjengelige for oss vanlig dødelige. I tillegg har Ronald S. Regehr, som har vært med på utviklingen av DSP (Defense Support Network) i 25 år, uttalt at disse satellittene også registrerer UFO-fenomener.

Etater som National Security Agency, CIA, National Reconnaissance Office og andre, uttaler svart på hvitt at de ikke under noen omstendigheter vil komme til å frigi de dokumentene de har om UFO-fenomener. Dersom de gjør det vil USAs nasjonale sikkerhet bli alvorlig skadet, ifølge disse etatene. Det er helt klart at her er det noe som er veldig viktig.

Kaare Aksnes synes UFO-beretningene er kjedelige og stereotype i sammenligning med diverse astronomiske fenomener som f.eks. kvasarer osv. Det er de sikkert - for personer som hverken har interesse eller god kjennskap til emnet. Hvor mange er det som synes at astronomi er kjedelig og tørt, Aksnes? Gjør dette at emnet ikke er verdt å forske på?

Og så kommer disse avstandene da - og den "uoverstigelige" lyshastigheten. Her finnes det til og med kapasiteter større enn Aksnes som er villige til å åpne for muligheter for at disse grensene kan overskrides - f.eks. ved tidsreiser - bare man disponerer avansert nok teknologi. Stephen Hawking er én av disse. Argumentet med at "de" ikke kan komme hit fordi vi ikke kan komme dit holder ikke. Å overføre menneskelige begrensninger på eventuelle ikke-menneskelige sivilisasjoner er usaklig og bunner i Aksnes' synsing.

At det å lytte etter liv i verdensrommet (etter noe man ikke engang vet er der) skal være så mye mer fornuftig enn å undersøke rapporter om observasjoner (og fysiske effekter) av hittil uidentifiserte atmosfæriske fenomener (som man vet eksisterer), er egentlig litt merkelig.

OLE JONNY BRØNNE
UFO-NORGE

Dr. Wilkins gjorde det de andre astronomene ikke ville. Han gikk til teleskopet og rettet det mot stedet O'Neill hadde angitt. Dr. Wilkins studerte stedet grundig. Deretter avga han en erklæring om at også han hadde sett hva som syntes å være en gigantisk, kunstig bro eller "jernbane" av et eller annet slag, nøyaktig på det stedet O'Neill hadde rapportert.

En måned senere, da observasjonsbetingelsene igjen var som under O'Neills og Wilkins observasjoner - var det angjeldende området på Månen som blåst for de ekstraordinære fenomenene. Hvorvidt en slik bro virkelig hadde vært tilstede, er ikke hva som bekymrer meg i øyeblikket. Det viktigste var at dr. Wilkins hadde mot nok til å rapportere hva han hadde sett - og at han var av et slikt format, at O'Neills angripere mistet lysten til å fortsette mobbingen.

Så kommer vi til den 11. juni 1954. Dr. H. Percy Wilkins var på en foredragsreise i USA, og han fløy fra Charleston i West Virginia til Atlanta i Georgia. Rundt klokken 10.45 kastet Wilkins et blikk ut av vinduet fra sitt sete akterut i det tomotors Convair-flyet. Han ble overrasket over å se to objekter som

fløy inn og ut av skyene ca. tre kilometer borte. Objektene var ovale, med samme farge som polert messing og hadde tynne kanter. "De så nøyaktig ut som polerte metalltallerkener, som reflekterte sollyset da de vendte siden til og krenget ved siden av skyene. Så kom et tredje objekt langsomt ut av en stor sky, svevet ubevegelig i skyggen av skyen og var derfor mørkere enn de to andre. Deretter fløy den bort og dykket inn i en annen skymasse. Etter omtrent to minutter foretok de to første den samme manøvre, og jeg så dem ikke igjen".

Da Wilkins landet i Atlanta, fortalte han reporterne at han hadde observert tre flygende tallerkener, og han anslo dem til å ha vært omkring 15 meter i diameter.

En av de mest interessante hendelser hvor en profesjonell astronom er involvert, var den observasjonen som ble foretatt av professor Bart J. Bok fra Mt. Stromlo observatoriet i Australia. Den 30. mai 1963 presenterte en Melbourne-avis følgende sensasjonelle overskrift: TRE ASTRONOMER SER FLYGENDE TALLERKENER.

Artikkelen beskrev hvordan dr. Bok,

en verdensberømt autoritet på Melkeveiens struktur og en av Mt. Stromlos senior-astronomer, samt dr. H. Gollnow og M. Mowat, iakttok et merkelig, glødende objekt som passerte over observatoriet kvelden i forveien. Alle tre beskrev det som et sirkelrundt, lysende orangerfarget objekt som beveget seg for langsomt til å være en meteor. En kontrolloppringning til tårnet på den sivile flyplassen i området viste at det avgjort ikke var fly i området på dette tidspunktet.

Foruten disse tre, har vi altså erklæringer fra Bonilla, Maunder, Halsted, Wilkins og Tombaugh, som alle har observert UFOer. Det kan nevnes at Tombaugh i 1952 fortalte at han hadde deltatt i et regjeringsprogram, som gikk ut på å lokalisere og studere to besynderlige satellitter som var blitt observert adskillige ganger. Dette var som kjent fem år den første menneskeskapte satellitt ble sendt i bane rundt jorden av russerne, nemlig Sputnik 1.

Pr. 1965 hadde ca. 30 astronomer rapportert at de hadde observert uidentifiserte flygende objekter på himmelen. Antallet er nok større i dag, men er ikke tallfestet. □

Nærkontakter

MULIG CE-IV I GRANOLLERS, SPANIA

Av Mentz Kaarbø

Innholdet i denne artikkelen omhandler en nærkontaktopplevelse som en norsk jente hadde i Spania i 1991. Artikkelen baserer seg på referat fra en regresjon som observatøren gjennomgikk noen år etterpå hjemme i Norge. CE-IV-opplevelsen kom i etterkant av en UFO-observasjon som hele familien hadde i Granollers, Spania i juli 1991. Vår representant Stein Carlsen har etterforsket saken.

Selve observasjonen ble omtalt i *UFO* nr. 2 1994 (temahefte om norske nærkontakter av 3. grad). En kort rekapitulering gis her for nye lesere:

Resymé

En familie på fire (foreldre og to døtre) kjørte i bil tidlig på kvelden en dag i juli 1991, på en hovedvei nær Granollers, i den nordøstlige del av Spania (ca. 30 kilometer NØ for Barcelona).

Observatøren (O) fikk på denne turen se flere blinkende og underlige lys som ikke kunne være fly. På grunn av

at hun befant seg i bil i fart, mistet hun disse fenomenene snart av syne og glemte dem.

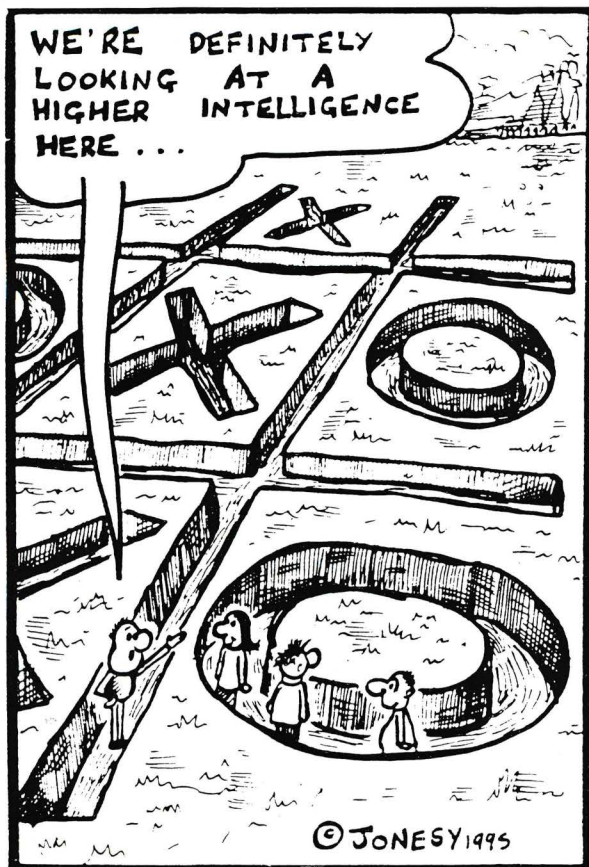
På tilbakeveien om natten på den samme veistrekningen fikk først Os yngre søster øye på et kjempestort objekt (bekrevet som en farkost) som plutselig hang over bilen. Etter at O fikk se det selv prøvde hun å kontakte eventuelle vesener inne farkosten vha. telepati. Til sin store overraskelse oppnådde hun kontakt og spurte bl.a. om å få komme opp i romskipet. Hun kunne samtidig se to vesener kikke ned på

bilen (som var i fart) fra et vindu.

Observatøren ble skremt da hun ganske snart oppnådde å få telepatisk svar fra vesenene inne i farkosten. Hun ble informert at hun godt kunne få komme opp i romskipet, men de kunne ikke garantere at hun kom tilbake til jorden igjen. Jenten nølte med svaret (hun fikk beskjed om å bestemme seg raskt) og hun forble i bilen.

Familien fortsatte å kjøre og de fjernet seg etterhvert fra den enorme gjenstanden.

I bilen var det fire personer, men det

var kun tre av dem (de to søstrene, samt moren) som fikk sett den. Faren var opptatt med å holde bilen på veien.

Det kom senere frem at det også var andre som hadde sett dette fenomenet. Bl.a. hadde to ungdommer campet i nærheten og fått mopedene sine "smeltet". Dette skal ha vært omtalt i en spansk avis like etterpå, men dette er ikke senere bekreftet.

Familien reiser til samme sted hvert år og har i ettertid konstatert at det ikke finnes noe på stedet som for eksempel stadionlys eller lignende som eventuelt kunne gitt opphav til fenomenet. Bortsett fra en bondegård i nærheten er området ganske øde og det finnes ikke annet enn fjell og trær i relativt stor omkrets.

Omtrent et halvt år senere, da observatøren bodde i Oslo med sin søster, opplevde de begge noe merkelig. Etter påtrykk fra foreldrene skulle ingen prate om det som de hadde sett. Derfor hadde heller ingen av søstrene tenkt på eller hørt/lest noe mer om dette temaet i ettertid: Det viste seg nemlig at observatøren og hennes yngre søster (den gang 15 år), hadde hatt akkurat samme drøm på nøyaktig samme tid.

Drømmen kunne beskrives som følgende: Observatøren lå naken på et bord og så tre-fire vesener som sto rundt henne. En av vesenene tok frem et tynt rør som ble stukket ned på høyre side i nærheten av den ene eggstokken.

En tid senere oppsøkte observatøren

en lege i forbindelse med en blodcyste som oppsto på samme sted i eggstokken som røret tilsynelatende hadde berørt. Legen påsto at hun måtte ha født barn eller hatt en sen abort, noe hun benektet på det sterkeste. Hun hadde ikke engang hatt seksuell omgang i denne perioden. En kontrollsjekk hos en annen lege viste de samme symptomene.

UFO-NORGES etterforskning

Stein Carlsen har hatt saken til utredning, hovedsakelig i tidsrommet høsten 1994 til våren 1995. Hans inntrykk etter lengre tids kontakt med begge søstrene er udelt positivt. Han er etterhvert blitt personlig kjent særlig med den eldste, og kan gå god for hennes integritet. Det samme gjelder også hennes yngre søster, som bekrefter historien. Ingen av dem har tidligere hatt interesse for UFO-fenomenet. Observatøren ble også selv svært forbauset over den informasjonen som kom fram under regresjonen (se under). Hendelsen i Spania var forøvrig "tabu" i lang tid hjemme hos familien, da ingen av foreldrene var villige til å snakke om den. I det siste året derimot, er situasjonen blitt noe lettere.

Det er meningen at rapporten og materialet i forbindelse med denne skal oversettes til engelsk og oversendes spanske UFO-organisasjoner. På denne måten kan observasjonen sammenstilles med eventuelle innrapporterte

saker fra dette området i samme tidsrom. I tillegg kan man kanskje greie å spore opp den avisartikkelen hvor de spanske ungdommenes opplevelser blir referert.

Regresjon

En regresjon (ikke hypnotisk) ble utført i desember 1994 etter initiativ fra observatøren. Hun håpet med dette å få frem flere detaljer fra hennes og familiens observasjon, da hun hele tiden har hatt en følelse av at det kanskje skjedde noe mer enn det hun var i stand til å huske.

Avskrift/resymé av regresjon

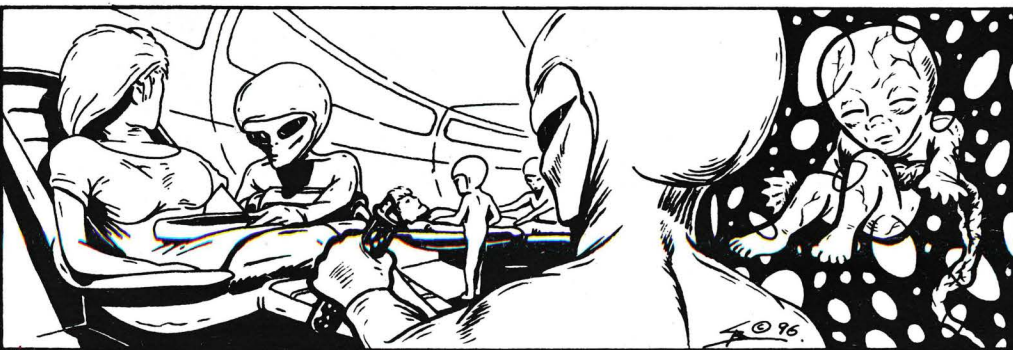
Regresjonen ble utført av Hana Alm (HA), den 16. desember 1994. Observatøren (som vil være anonym) er gitt kodenavnet NN. Samtalen mellom HA og NN ble opp på kassettbånd.

Vi gjør oppmerksom på at innledningen ikke ble tatt opp på kassetten, og at dette selvsagt ikke er med på avskriften.

HA: Da kan vi gjøre det på samme måte som med drømmen, at du bare lukker øynene, og bare sitter avslappet og sånn, og fortell også som sist med drømmen, at du kjørte sammen med mor og far, liksom bare får deg inn i bilen, og hva som skjer, hvor dere kjører og sånn.

NN: Mm, OK.

Jo, vi sitter i bilen da, far kjører og mor sitter foran, ved siden av sitter jeg og

min søster i baksetet. Vi kjører på et sted, det er ikke veibelysning eller noen ting. Det er ganske mørkt.

HA: Hva er klokka?

NN: Klokka er rundt 23.00 - 23.30. Og det er en bil som kjører foran oss. Bortsett fra det så er det ikke så mye annet å se rundt omkring.

HA: Hvor i Spania er dette?

NN: Det er på et sted som heter Granollers, det er i den nordøstlige del av Spania. Og jeg stiller et spørsmål til søstra mi, og når hun ikke svarer så lurer jeg på hva det er for noe, og det hun gjør er vel bare å peke egentlig, se der, se der. Og når jeg da titter, så får jeg se noe, noe veldig stort noe. Sølvfarget er det, det ser jeg fordi det er fullmåne. Det lyser ned, det er veldig sann sterk sølvfarge, som jeg ikke har sett, det er ikke så vanlig, det er ikke grå sølvaktig, men veldig skinnende.

Den henger sånn bare i løse lufta. Vi har den nesten over oss, så det er litt vanskelig å se, man må hele tiden titte gjennom de forskjellige rutene og vri seg rundt for å se.

HA: Hvordan reagerer den bilen foran dere? Ser de det og tro?

NN: Den forsvinner ihvertfall ganske raskt, plutselig så er den ikke foran oss mere, det kan tyde på at... vi har jo allerede sakkett ned farten. Men jeg tror ikke den bilen har sett noen ting. Det tror jeg ikke for det...

HA: Så dere ser det der?

NN: Ja

HA: Kjenner du noen sånne følelser inne i deg, når du ser den, UFOen?

NN: Ja, den følelsen jeg får er sånn, det er noe enormt noe, du ser noe du ikke kan forklare, det er, det blir samme følelsen som å dra på tivoli, du ser alle disse karusellene, wow, og alt du skal prøve ut, noe spennende.

HA: Du er ikke redd, eller noe sånt?

NN: Nei, det er veldig sann betryggen- de, sånn ikke noe farlig. Jo, nå har det kommet en bil bak oss, som slår på fjernlys, og begynner å blinke og sånne ting, og de kjører forbi oss, selv om det er, man kan ikke kjøre forbi på disse veiene, de er veldig smale.

Og den raser forbi i den farta og sånne ting, og jeg mener den bilen bak oss må ha sett dette her. For sånn vanlig reaksjon er, de kjørte jo stille og rolig og plutselig speedet den opp farta og begynte å blinke med lysene og sånne ting. Og den gjenstanden den holder seg rolig, den bare henger der.

Det er veldig skarpt lys, altså jeg titter opp på den underifra opp og det er ikke andre lys eller noe, den er som en flat tallerken nede, så er det en liten kuppel nede, så er det vinduer i midten, som ikke dekker helt ut, men som på en terrasse på en måte.

Så fortsetter det flatt oppå toppen og en litt større kuppel. Og det er veldig, dette lyset er veldig, det er sånn gulhvitt lys, veldig intenst. Det lyser vel opp hele den gjenstanden rundt omkring. Det er derfor vi ser fargene så godt og sånn.

HA: Du sa noe sånn om at du tenkte noe sånn telepatisk!

NN: Ja, jeg sitter jo der i bilen og skjønner vel egentlig ikke meninga, med at ja, hva så, at dere er der, og hva vil dere nå, og hvorfor henger dere der, og en tanke slår meg, er at hvis dere får komme ned og titte på oss, som sitter i biler og sånn, så vil jeg opp og titte på dere og. På besøk. Uten at det liksom, det er sånn, jeg er ufarlig og har ikke med meg noe som vil skade dere allikevel, og sånne ting.

Så vil jeg gjerne opp, og da prøver jeg å telepatisere dette her. Liksom la meg få komme opp, please og greier. Hvorfor andre og ikke meg?

Og det tar en stund, og da er det like før jeg gir opp, og tenker at dette bare er tull, da plutselig ser jeg at det kommer en skygge fram mot vinduet, den ene ruten.

Ganske lav figur, i forhold til de rutene, for de er veldig høye. Og da får jeg beskjed om at "Jo, du kan få komme opp, det er ikke noenting problem, men det er ikke sikkert at jeg kan sette deg ned tilbake igjen, i den bilen du sitter i, i samme forfatning som du er i nå, når vi tar deg opp".

Det jeg svarer da er at det er bare et lynvisitt, bare opp å se, hallo, jeg vil jo ikke på noe operasjonsbord, eller noe sånt noe, det er ikke det jeg vil. Jeg vil bare opp, også å få bekreftet dette er sant, også la det hele være, men jeg får beskjed om at hvis jeg først er oppe, så kan de ikke garantere hva som vil skje med meg oppe i romskipet.

Det er ikke så lett, som bare å gå opp og si nå sender vi deg ned igjen, for det er masse andre hensyn de må ta til dette her.

HA: Kan du si hva slags hensyn de må ta?

NN: Ja, de kan jo ikke bare henge der hele tiden til flere har oppdaget de, de må jo bevege på seg, og det er tidsmessige hensyn.

At selv om de bare er et øyeblikk der oppe, så kan det... vet man jo ikke hvordan tiden fungerer her nede i forhold til det, og at det kan skape problemer da, for meg og for andre rundt omkring meg.

HA: Du sa noe om at de ikke kunne garantere å sette deg tilbake i samme forfatning, hva mente de med det?

NN: Det er det at jeg kan oppleve ting der oppe, eller, ja å oppleve ting, eller bli gjort ting med, som kan føre til at jeg ikke kan gå ned på jorden igjen og leve et normalt liv her nede.

Og det kan være både fysisk og psykisk. Så det er sånn, kommer du opp, så er det ikke sikkert vi kan sende deg ned igjen, men jeg vil jo ikke bli... jeg vil jo fortsatt kunne være sammens med de der oppe og ha det bra, men da har jeg valgt et annet liv, da har jeg valgt å være sammens med de. Og da må jeg glemme alt som har med meg å gjøre her nede. Jeg vil aldri klare å kunne komme tilbake igjen.

Jo, så får jeg beskjed om å bestemme meg, for nå har jeg fått vite det jeg bør vite, og dette her må skje fort. Vil jeg opp eller ikke? - for nå vet jeg hvilke krav som stilles, hvilke garantier de har. Så nå er det opp til meg, om jeg virkelig vil opp. Vil jeg opp allikevel, eller ikke?

Fortsettelse i neste nummer

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Vi begynner gjennomgangen av presseklippene denne gangen med et lite tilbakeblikk fom. november 1995.

November 1995

Sunnhordland, 07.11.

Lørdag kveld [5. november] ble det observert et merkelig fenomen på himmelen over Fitjar. Folk i Osterneset så et flammende, rødlig skjær ved Tveitnuten, i området ved Årbø, Tveita og Rydland, omtrent mellom klokken 22.30 og 23.00. Lysskinnet minnet mest om en større brann og holdt seg på samme stedet. Det var imidlertid - så vidt en vet - ikke noen brann i området denne klare, kalde kvelden.

Sunnhordland, 09.11.

Leseren som meldte fra om observasjonen ovenfor, var ikke alene om å se noe uvanlig. Noe senere, klokken 24.00, observerte en kvinne i Bustebrotet en rødlig kule med et slep av flammer etter seg på himmelen. Først trodde vedkommende at der var et "stjerneskudd", men fikk ikke det til å rime med fart og størrelse.

Arbeidets Rett, 27.11.

"Hessdalen er på Internett". Under

denne overskriften presenteres PROJECT HESSDALENS hjemmesider på nettet.

Alle de ca. 30 millioner menneskene som har tilgang til Internett kan lete seg frem til sidene om Hessdalen ved ganske enkelt å søke på ordet "Hessdalen".

Det er Høgskolen i Østfold og Erling Strand som er ansvarlig for disse sidene. Der presenteres prosjektet, bl.a. med bilder (også levende bilder) av lysfenomenene. I tillegg er det i nær fremtid meningen å legge inn bilder og tekst som vil gi generelle opplysninger om Hessdalen og Holtålen i turistmessig sammenheng.

Mange av de som hittil har besøkt hjemmesidene, legger igjen navn og adresse i en elektronisk "gjestebok". Den viser at det er mange over hele verden som har vært inne og lest informasjonen, som er skrevet inn på engelsk.

Desember

Trønder-Avisa, 09.12.

To nordtrøndere har søkt fylkesmannen i Nord-Trøndelag om godkjenning av et nytt trossamfunn de vil kalle "Evigvarende liv, lys og kjærlighet". Et av punktene i sektens bekjennelse er troen på intelligente vesener i verdens-

rommet, og at de en dag skal vende tilbake til jorden.

Sekten består foreløpig bare av to personer, hvorav den ene er oppnevnt som leder og den andre som forstander. De er hellig overbevist om at det finnes levende og intelligente vesener i rommet. Vesenene er sogar våre forfedre.

Uten å gå i detaljer om dette trossamfunnets skapelsesberetning og liturgi, kan det bare nevnes at den har innslag fra Erich von Däniken, myten om Atlantis, diverse kontaktpersoner, samt de siste (ekstreme) teorier vedrørende nærkontakter av 4. grad.

Det er i det hele tatt en salig blanding av UFO-myter og new age, som, takket være passende offentlige forordninger, danner grunnlag for å gi dette trossamfunnet både statlig og kommunal støtte.

Vi mistenker vedkommende duo (foreløpig kun to stykker!) å ha mottatt åndelig inspirasjon fra en artikkel i VG i fjor sommer. Der ble det pekt på prinsippet om statlig støtte til alle såkalte trossamfunn - uansett religiøs innhold og konfesjon - og hvilke krav som ble stilt. Utsikten til relativt lettjente penger (for tiden kr. 148,- pr medlem), samt litt publisitet, gir enkelte mennesker en helt utrolig kreativitet.

Det skulle forøvrig ikke undre oss om

Oversikt over presseklipp i perioden november 1995 - april 1996

Kilde	Dato	Kommentar
Sunnhordland	07.11.95	Merkelig lysfenomen over Fitjar
Sunnhordland	09.11.95	Flere har observert fenomenet ovenfor
Arbeidets Rett	27.11.95	Hessdalen på Internett
Trønder-Avisa	09.12.95	Omtale av nytt trossamfunn
Trønder-Avisa	13.12.95	UFO-NORGES representant, Arnulf Løken kritisk til trossamfunn
Aftenposten	? .12.95	Leserbrev fra Ole Jonny Brønne som imøtegår påstander fra professor Kaare Aksnes
Nyhetsmelding på Radio Helgeland	18.01.96	Observasjon av lysende fenomen over Sandnessjøen. Høyst sannsynligvis Venus
Fædrelandsvennen	07.02.96	Kraftig lys på kveldshimmelen over Mandal
Sarpsborg Arbeiderblad	10.02.96	Omtale av Erling Strands reise til Australia
Verdens Gang	14.02.96	Omtale av NRK og TV 2s "forveksling" av Venus
Dagbladet	14.02.96	Omtale av d.o.
Bergens Avisen	12.03.96	Intervju med Rauni-Leena Luukanen
Norsk Ukeblad nr. 13/14	04.04.96	Reportasje om hypnotisk regresjon av to av kvinnene som hadde nærkontakt ved Råde i Østfold i fjor.

denne sekten etter hvert vil oppnå en viss utbredelse. Fremtiden imøteses med spenning i så måte.

Trønder-Avisa, 13.12.

“Useriøst av UFO-sekt”. Med denne karakteristikken imøtegås søknaden fra sekten “Evigvarende liv, lys og kjærlighet” om godkjenning som trossamfunn. Det er vår nye kontaktperson for avdeling Midt, Arnulf Løken, som påpeker det uholdbare i sektens “læresetninger”. Han er selv interessert i UFO-fenomenet, men velger selvfølgelig en helt annen innfallsvinkel til temaet.

Løken slutter seg til UFO-NORGES definisjon av fenomenet, samtidig som han ber sekten om å presisere hva de egentlig mener med UFO-troen. Han er også redd for at slike useriøse utspill kan føre til at mange mennesker vil kvie seg for å melde fra om observasjoner, da de uvegerlig vil bli sett på som ringer koblet til en sekt.

Ellers viser artikkelen til at innholdet i den foreliggende søknad er et sammensurium av tekster hentet fra forskjellige kilder, deriblant direkte avskrift fra bøkene til Gry Jannicke Jarlum og Rauni-Leena Luukanen.

Arnulf Løken sier til slutt at folk må få lov til å tro på hva de vil, men at det ikke må kobles til seriøs UFO-dokumentasjon.

Aftenposten, medio desember

Et leserbrev skrevet av vår medarbeider Ole Jonny Brønne som imøtegår påstanden fra professor Kaare Aksnes om at profesjonelle astronomer aldri har observert UFO (se omtale av kronikk i Aftenposten i Pressekipp, UFO nr. 3-4 1995).

Her nevnes flere tilfeller igjennom de siste 30-40 år hvor bl.a. NORAD, samt diverse astronomiske observatorier har observert UFO-fenomener.

Januar 1996

Nyhetsmelding, Radio Helgeland, 18.01.

En merkelig lyskule dukket opp på

himmelen i nærheten av Sandnessjøen Meieri, litt før klokken 18.00 onsdag 17. januar. Flere personer ble vitne til fenomenet som holdt seg i ro bortimot en halv time. - Her i huset har vi aldri sett noe lignende. Lyset var så skarpt at det til tider var sjenerende, sier Siv Dalen til Radio Helgeland. Hun og samboeren sørget for at lysfenomenet ble tatt opp på video. - Vi kan ikke forstå annet enn at dette måtte være en UFO, altså et uforklarlig flygende objekt.

En henvendelse fra Radio Helgeland til lufttrafikkjenesten på Sandnessjøen Lufthavn gav som resultat at det hverken var fly- eller helikoptertrafikk i området ved meieriet. Det kom forøvrig flere henvendelser til Widerøe-ekspedisjonen om denne saken.

Kommentar: Disse observatørene har uten tvil sett planeten Venus, som jo var svært lyssterk både i januar og utover i februar-mars. At representanter for lufttrafikkjenesten ikke kunne gi noen opplysninger om dette, anser vi for lite holdbart.

Februar

Sarpsborg Arbeiderblad, 10.02.

Under overskriften “Jakten på ukjente lysfenomener”, blir Erling Strands reise til Australia i fjor høst omtalt. Artikkelen, som går over to helsider, presenterer både de ukjente lysfenomenene generelt samt oppholdet og observasjonene i Australia. Fem fargebilder ledsager artikkelen.

Verdens Gang, 14.02.

“UFO” var Venus”. Avisen skriver at nå har “X-files”-effekten spredd seg til nyhetsredaksjonene i våre to riksdekkende fjernsynskanaler. NRK TV og TV 2 bragte kvelden før [13. februar] nyheten om at et merkelig lysfenomen kunne sees på kveldshimmelen over Oslo og endog Kristiansand og Bergen.

Men dessverre, det var altså Venus. Både Johnny Skorve, forsker i fjernanalyse, samt Odd-Gunnar Røed i UFO-NORGE var sitert og uttalte at plane-

ten hadde vært svært godt synlig den siste måneden. Det var forsåvidt ikke rart at godtfolk kunne forveksle den med noe ukjent. Men at journalister i de respektive nyhetsredaksjoner i NRK og TV 2 kunne gjøre slike blunder ble karakterisert som temmelig “flause”.

Dagbladet, 14.02.

Omtale av samme “forvekslingen” som nevnt over. Odd-Gunnar Røed uttaler seg på samme måte overfor denne avisen.

Mars

Bergens Avisen, 12.03.

Avisen bringer et langt intervju med vår alles Rauni-Leena Luukanen. Under overskriften “Romvesener våker over oss” blir det vanlige møtet fra hennes side gjengitt omtrent uforkortet - som vanlig uten antydning til kritiske kommentarer fra journalisten. Luukanen får seg tildelt nesten to helsider, i tillegg til et stort fargebilde.

Kommentar: Undertegnede var tilstede på hennes foredrag noen dager tidligere, fredag 8. mars. Totalinntrykket kan kun karakteriseres som grotesk - fem kvarters talestrøm var egentlig mer enn denne signatur kunne bære. Det som var like ille, var det tilsynelatende hjernedøde publikums totale mangel på reaksjon, selv på de mest hårreisende påstander fra Luukanens side. Det viste seg også - dessverre - at 3/4 av publikum i det fullstappede auditoriet var kvinner i alderen 20 til 50.

En kan i denne sammenheng neppe unngå å gjøre seg visse refleksjoner i anledning at dette var på selveste kvinnedagen.

UFO-FOREDRAG?

Er det noen av leserne som er interessert i foredrag om UFO-fenomenet, vennligst kontakt Rapportsentralen, adresse og tlf nr. på side 2.

Oversikt over eldre årganger av UFO

Oversikt pr. 25. mars 1996

Ta en fotokopi av listen og sett kryss

1982: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,-	_____
1983: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,-	_____
1984: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,-	_____
1985: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1986: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1987: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1988: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1989: 3 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 105,-	_____
1990: 2 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 70,-	_____
1991: 2 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 70,-	_____
1992: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,-	_____
1993: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,-	_____
1994: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,-	_____
1995: 3 numre i original; 2 stk. a kr. 45,-		
+ 1 stk. (dobbelnummer) kr. 90,-	kr. 150,-	_____

Vi sender ut originaler av bladene så langt lageret rekker, til original pris, ca. kr. 5,- lavere enn prisene på denne listen.

Tillegg for porto: Opptil 0,5 kg: kr. 22,-/ 1 kg: kr. 29,-/ 3 kg: kr. 34,-/ 5 kg: kr. 41,-. Det går ca. 4-5 A4-blader på 0,5 kg. Sendinger over kr. 100,- sendes i oppkrav. Prisene varierer noe på A4-kopiene i forhold til originalbladene.

Bestill fra:

UFO-NORGE, postboks 24, 3133 Duken

Tlf.: 33 38 65 00 Fax: 33 38 33 68 Postgiro: 0826 0505050
Spar oppkrav, forhåndsbetal via giro. Husk portotillegg.

TEMAHEFTER

UFO-NORGE har tidligere utgitt 5 temahefter.

Disse har vi nå samlet i ett A4-hefte.

1. 1989. Nikola Tesla (Per Ottesen) - Kallt vekselstrømmens far, misforstått og lite verdsatt. En av de store som arbeidet for Edison. Trådløs elektrisitet, samt mange andre oppfinnelser. Åpen for UFO-fenomenet.

2. 1991. Spitsbergen (Ole Jonny Brønne) - Styrket en "flyvende tallerken" på Svalbard? I over 40 år har det vært spekulert i dette over store deler av verden. Ole Jonny Brønne har samlet det meste av det som er skrevet om saken og gir til slutt en konklusjon.

3. 1992. Nærkontakt med tro (Torfrid Urdal) - Det er ikke langt mellom vanlig interesse og religiøs tro i UFO-saken. En del teorier gjennomgås og "forkynnere" tas under lupen. Rasisme i ny forkledning?

4. 1993. UFO-observasjoner i Norge 1536-1946 (Ole Jonny Brønne) - En oversikt over samtlige (mulige) UFO-observasjoner i Norge over en periode på 383 år. Inkluderer de mystiske spøkelsesrakettene og -flyene over Skandinavia før og etter krigen.

5. 1994. Norske nærkontakter av 3. grad (Odd-Gunnar Røed) - En samling av alle (for UFO-NORGE) kjente nærkontakter av 3. grad i Norge. Litt historikk og innblikk i flere teorier som er foreslått som mulige løsninger på UFO-fenomenet.

PRIS FOR SAMLEHEFTET ER KR. 165,-.

Bladene kan også fåes i enkeltnumre.

Prisen er da følgende:

- nr. 1 kr. 35,-
- nr. 2 kr. 35,-
- nr. 3 kr. 40,-
- nr. 4 kr. 40,-
- nr. 5 kr. 40,-

Bestillingsadresse, se annonse til venstre.

NB! På alle forsendelser kommer porto og evt. oppkravsgebyr i tillegg.

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis i teksten hvor man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om retting/forkorting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Diskettformatet kan være både 3,5 og 5,25 tommer; 720 kB/1,44 MB eller 360/1,2 MB DOS-disketter. Teksten bør være skrevet i WordPerfect, versjon 4.2 eller senere. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og tidsskrift av interesse, som mulig stoff for UFO. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende /dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 Duken

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte. Husk at du får et gratisabonnement ved å verve 5 eller flere abonnenter!

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES støttefond. Benytt vårt postgironummer 0809 3070810, merk talongen STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

STYRTET EN UFO I USA?

På TV kunne man for en tid siden se hvordan humanoider - det man mener er vesener fra en fremmed klode - ble operert av amerikanske forskere i all hemmelighet. Dette skal ha foregått rundt 1947 etter at et ukjent fartøy angivelig styrtet nær den lille byen Roswell i New Mexico.

Forfatteren Willy Ustad som bl.a. har bakgrunn som kaptein i forsvaret, ser her på Roswell-mysteriet og analyserer det som hendte:

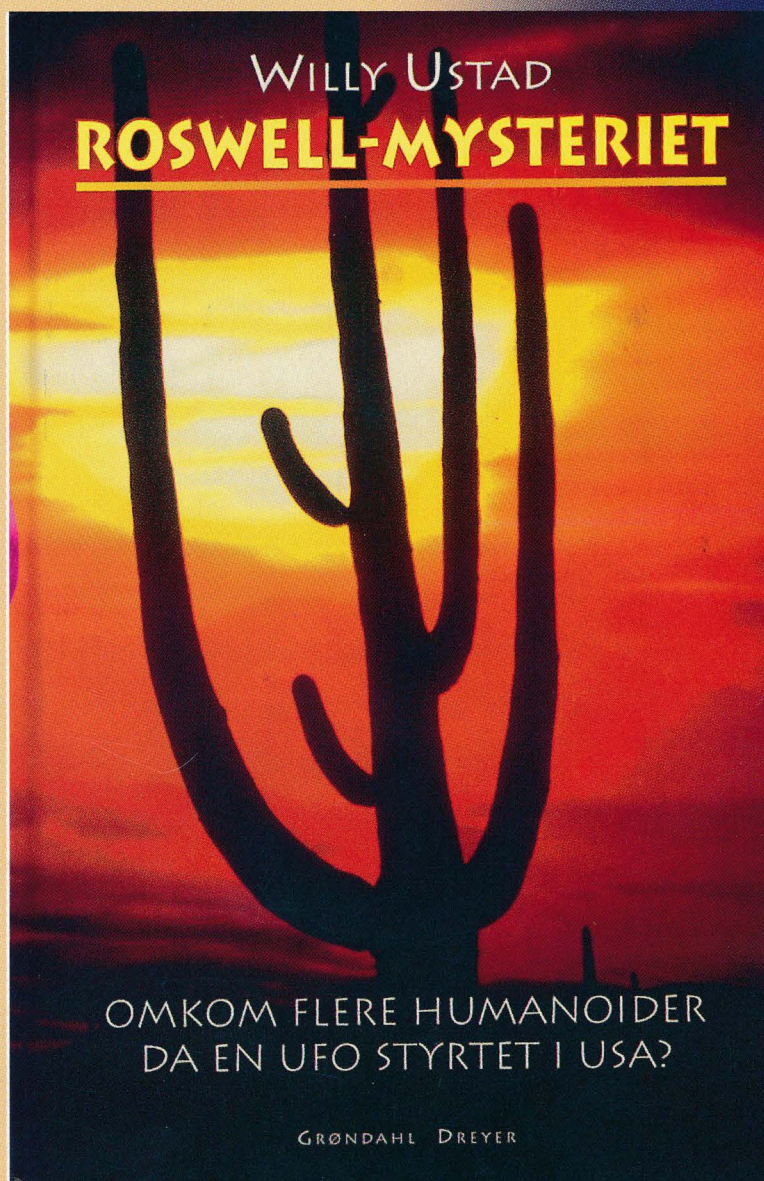
- Var det et amerikansk - eller russisk- prøvefly?
- Var det en UFO fra en fjern planet?
- Eller var det en værballong?

Mye kan tyde på at det virkelig var en UFO som styrtet i Roswell, og at det er kunnskap fra denne som ligger til grunn for de merkelige flygende gjenstander som testes i dypeste hemmelighet over USAs best bevoktede prøveområde - High Security Test Area 54 i Nevadaørkenen - helt fram til i dag.

U.S.Air Force gikk fort ut med en dekkhistorie, men var det rett og slett for å skjule at amerikanerne drev med utprøving av hemmelige flytyper? Eller ville man skjule at man hadde funnet en UFO og noen humanoider? Forfatteren forteller i detalj hvordan forsvaret kan konstruere dekkhistorier og dermed fjerne en sak fra arkiver.

Spennende som roman, og med mange opplysninger som gjør deg selv i stand til å gjøre opp en mening om gåten i Roswell.

Fås i bokhandelen. Kr 248,-

 GRØNDAHL DREYER

C-
BLAD

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 DUKEN

Returadresse: